

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 13

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 31 d'octubre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8665/23**, presentada, en substitució de la RGE núm. 8428/23, pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a opinió del Govern del retorn a Espanya de Valtònyc. 491
 - 2) **RGE núm. 8433/23**, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de mobilitat. 492
 - 3) **RGE núm. 8434/23**, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatge públic. 493
 - 4) **RGE núm. 8435/23**, presentada per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral. 494
 - 5) **RGE núm. 8664/23**, presentada, en substitució de la RGE núm. 8429/23, per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració de l'IBDona per no assistir a una jove agredida sexualment a Palma. 495
 - 6) **RGE núm. 8430/23**, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a pla de treball de la Conselleria de Salut per a la lluita contra el càncer de mama. 497
-
-

7) RGE núm. 8431/23, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Decret Llei 4/2023.	498
8) RGE núm. 8436/23, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a càrrecs directius de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera.	499
9) RGE núm. 8663/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8439/23, per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvis en el model educatiu.	501
10) RGE núm. 8657/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8422/23, per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a segregació lingüística.	502
11) RGE núm. 8437/23, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes que genera el turisme.	503
12) RGE núm. 8438/23, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets dels pares sobre l'educació dels fills.	504
13) RGE núm. 8440/23, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliure elecció de llengua.	506
14) RGE núm. 8662/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8441/23, el diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despesa anual per a la implantació de la lliure elecció de llengua.	507
15) RGE núm. 8442/23, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preu del sostre de despesa.	508
16) RGE núm. 8423/23, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transport públic. (Ajornada)	491
17) RGE núm. 8444/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a millorar la vida de les persones. (Ajornada)	491
18) RGE núm. 8427/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració sobre l'estudi en llengua materna. (Ajornada)	491
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2661/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria de memòria democràtica.	509
III. MOCIÓ RGE núm. 8293/23, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un finançament just per a les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6035/23.	515
IV. Debat i votació sobre la convalidació o derogació del Decret Llei 6/2023, de 2 d'octubre, de mesures urgents en matèria d'habitatge (RGE núm. 7177/23).	520
V. Designació dels representats del Parlament de les Illes Balears en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.	540

EL SR. PRESIDENT:

Buenos días, señoras y señores diputadas, vamos a comenzar.

I.16) Pregunta RGE núm. 8423/23, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transport públic.

I.17) Pregunta RGE núm. 8444/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a millorar la vida de les persones.

I.18) Pregunta RGE núm. 8427/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració sobre l'estudi en llengua materna.

En primer lugar, debo informar que el Govern ha solicitado, por la ausencia de la presidenta del Govern, el aplazamiento de las preguntas RGE núm. 8423, 8444 y 8427/23.

I.1) Pregunta RGE núm. 8665/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8428/23, pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a opinió del Govern del retorn a Espanya de Valtònc.

Comenzamos por la primera pregunta, que es la RGE núm. 8665/23, que formula el diputado Sergio Rodríguez, del Grupo Parlamentario VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputadas. Por desgracia hemos tenido noticia este fin de semana de que volvía el llamado Sr. Valtònc a nuestras islas, y no volvía para cumplir su merecida condena sino que volvía porque, en palabras de su abogado, el terrorista Gonzalo Boye, que además es abogado de terroristas y que además va a ser juzgado próximamente en la Audiencia Nacional por blanqueo de capitales de narcotráfico -Dios los cría, ellos se juntan-, también abogado de Puigdemont y del resto de este mundillo independentista, que había prescrito su condena. Y nosotros querríamos saber al respecto qué opina el Gobierno.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia. Bon dia, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Rodríguez, bé, el Govern..., parlam d'un ciutadà, d'un ciutadà particular que va ser condemnat per una sèrie de delictes, que va fugir d'Espanya per no haver de complir condemna, i que una vegada que aquests delictes han prescrit ha tornat a Espanya. Per tant, l'única consideració que podem fer com a

Govern de les Illes Balears és expressar el respecte a les decisions judicials i animar tothom a respectar les lleis i acatar les decisions judicials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Consellera. Le diré cuál es el miedo que tiene VOX, nuestro grupo parlamentario. Nuestro miedo es que más allá del "friquismo" habitual que se congregó en Sineu, el coro de niños cantores de la "republicueta", ninguno de ellos baja de los 65 años, y algún otro elemento friquí, como esa plataforma por la independencia en la que desgraciadamente recaló algún expresidente del Gobierno balear procedente del Partido Popular, nuestro miedo -insisto-, Sra. Consellera, es que allí se dieron cita organizaciones que algunos consideran mucho más serias, como por ejemplo el GOB y todo lo que se mueve alrededor de este mundillo, Joves per la Llengua, que ya advertimos nosotros y que actualmente preside el Consejo de la Juventud. También estaba, ¿cómo no?, el representante de MÉS, el Sr. Apesteguia, que ahora se ofrece a ustedes a aprobarles el techo de gasto, cada día nos recuerda más la figura del pagafantas, ... en definitiva, Sra. Consellera, lo que nosotros queremos saber es si el Gobierno va a tener una actitud decidida para dejar de apoyar, subvencionar, estimular, reunirse con esos grupos que lo único que hacen es intentar romper la convivencia.

Este fin de semana nosotros nos manifestamos a favor de la Constitución, en contra de la amnistía, ustedes también con su presidente, el Sr. Rajoy a la cabeza, y lo dijimos alto y claro: lo único que queremos es que mantengan ustedes esa coherencia. Si estamos a favor de la Constitución, estamos a favor del régimen de 1978, hemos de buscar los medios legales para dejar de subvencionar a estos grupos que lo único que buscan es romper la convivencia.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Bé, com es pot vostè imaginar, a nosaltres ens preocupen molt segons quins tipus d'actituds i segons quins tipus de derives sobretot amb el que veiem també amb el que està passant en el pacte que està pràcticament tancat en l'àmbit d'Espanya que dona lloc a situacions preocupants.

Però com a govern, li he de dir que, per suposat, nosaltres, si donam subvencions amb una concurrència... de concurrència competitiva i hem de vetllar perquè tots i cada una de les associacions que s'hi presentin compleixin una sèrie de requisits, i això és la missió que té aquest govern; també, bé, la llibertat de les associacions a anar on pertoqui en tot moment.

Jo li dic que aquestes darreres setmanes ens preocupen moltes coses, molt importants, també el Sr. Valtònyc, nosaltres condemnam, per suposat, les actituds, les barbaritats i tots els missatges que va llançar en el seu moment aquest senyor, però va ser condemnat, va decidir fugir, però bé, ha prescrit el delictes, i jo li repetesc el que hem dit des del principi: el Govern acata el que diu la llei, i crec que és el nostre deure fer-ho manifest en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm 8433/23, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de mobilitat.

Pasamos a la segunda pregunta, RGE núm. 8433/23, que formula Ares Fernández del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia. Sra. Vidal, amb 418 milions d'euros més de pressupost que el seu govern pretén tenir, si finalment aproven el sostre de despesa, jo li deman: Mantendran la gratuïtat del transport públic per a l'any 2024? Augmentaran la inversió en infraestructures per millorar la qualitat del servei en freqüències? Pensen treballar també en qüestions com la targeta intermodal? Pensen fer realitat el projecte del tren de Llevant? Pensen fer realitat també, amb els recursos que ja tenen compromesos, el tramvia de Palma?

En definitiva, Sra. Consellera, jo li deman: quina política de mobilitat pensa desenvolupar el seu govern?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Bon dia, diputats i diputades. Bon dia, Sr. Fernández. Nosaltres coincidim amb vostès en la necessitat d'impulsar el transport públic i sostenible. Coincidim que és una necessitat urgent millorar el transport públic a l'illa de

Mallorca i la urgència d'aconseguir un transport públic eficaç i avançar cap a una mobilitat sostenible.

L'acord entre Sumar i i PSOE no ens parla encara de què passarà amb la gratuïtat del transport que, com saben, és un ajut, és una subvenció puntual.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, l'acord sí que parla d'estendre la gratuïtat a l'any 2024, precisament per la necessitat, per a les persones més vulnerables, perquè la societat d'aquestes illes i d'aquest país necessita que els seus governs estiguin al seu costat. Jo comprenc que vostès no hi estiguin, al costat, perquè històricament mai no hi han estat.

Miri, vostè va dir en aquest ple que havia estat moltes vegades més ocupada en la seva competència d'habitatge. Jo, això, ho puc entendre, però és que, amb tot respecte, vostè també és la consellera, a més de la consellera dels decrets d'especulació urbanística...

(Remor de veus)

... també és la consellera que té la competència en matèria d'habitatge en aquesta comunitat autònoma. Jo crec que una cosa..., per açò li he fet algunes preguntes concretes, per aprofundir, ho hauria d'especificar, i jo li agrairia que m'ho pogués especificar.

Vostè pot dir, una vegada més en aquest ple que s'han trobat que no tenien autobusos, que no tenien trens, que no tenien maquinistes. Pot dir també que han rebut una herència bastant important, literalment, com vostè va dir en aquesta seu parlamentària. És clar, però ho diu, ho pot dir perquè sap tan bé com jo que, gràcies a la gestió de l'anterior govern, vostès també s'han trobat més recursos, s'han trobat més autobusos, s'han trobat més maquinistes, es trobaran amb trens que estan fabricació ara mateix.

I, Sra. Vidal, necessitam que ho concreti amb un sí o no. Són un govern que aposta per la gratuïtat pública de transport? Sí o no? Són un govern que aposta pel tren de Llevant? Sí o no? Són un govern que farà el tramvia de Palma? Sí o no, Sra. Vidal?

I si la resposta és que no, no hi haurà excusa que tapi la desídia i el negacionisme climàtic que han assumit dels seus socis de la ultradreta i el major exemple el tenim, Sra. Vidal, en els seus companys de Palma, que renunciem a 13 milions d'euros per a polítiques de mobilitat, que també renunciem al tramvia de Palma.

Una bona política de mobilitat no és tirar enrere cadascuna de les mesures positives, Sra. Vidal.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Efectivament, som la consellera de Mobilitat del Govern de les Illes Balears, i puc anunciar en aquesta cambra que a partir de demà, 1 de novembre, introduïm millores a 27 línies del servei bus interurbà de Mallorca respecte dels horaris de l'hivern passat.

Puc anunciar que a partir de demà aquest servei s'oferirà amb un total de 51 línies, ampliant el servei a aquestes 27, la qual cosa suposa una millora del 53% de les línies per a aquests mesos.

Puc anunciar que s'incrementa l'oferta respecte de l'hivern passat amb l'ampliació horària i el reforç del servei a les hores punta. Tenint en compte la desestacionalització del turisme, es mantenen també alguns horaris de les línies del mes de novembre.

Hi ha línies també que amplien el recorregut, en alguns casos, per donar servei habitual als residents de les nostres illes.

Es reforcen també les línies troncal de les zones de major demanda a Palma. S'incrementa la capacitat dels busos amb vehicles de fins a 18 metres en algunes línies. Fem millores a la zona de Ponent, a Tramuntana, al Raiguer Nord, al Pla de Llevant.

Augmentarem també la flota amb l'arribada de 9... 10 autobusos a l'any 2024, i això és el que es mereixen els ciutadans: fets i millores reals.

Per part d'SFM s'incorporen també més trens per a la millora del servei ferroviari, 5 trens més per a 2024 i més maquinistes.

S'han iniciat actuacions per mantenir també el manteniment i la seguretat de les estacions. Hem inaugurat el nou baixador a Constància, Hospital d'Inca. Estem executant les obres de construcció de l'ampliació de la línia de la UIB fins al Parc Bit. Estem millorant els serveis ferroviaris i lluitem per recuperar el conveni ferroviari amb el Govern central.

Col·laborem també amb el sector taxi i VTC per preparar-nos per a la sentència que està per arribar.

Defensem el manteniment i control d'una correcta aplicació del descompte de residents fins al 75% sobre els bitllets de transport marítim i la reclamació del compliment efectiu de les obligacions de l'OSP.

El que no ens poden demanar és que complim amb el seu programa de govern, perquè nosaltres complirem amb el nostre programa de govern.

Gràcies i bon dia.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 8434/23, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a habitatge públic.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8434/23, que formula Marco Antonio Guerrero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Bon dia, gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, fa dues setmanes li preguntava pel compliment de la legalitat a la seva conselleria, i avui podria enllaçar aquella intervenció denunciant com el seu decret d'habitatge fomenta la construcció il·legal, que ja vendrà el PP a legalitzar-la, o també podríem enllaçar denunciant com el decret permet botar-se els plans urbanístics municipals, una cosa que li vàrem dir que suposaria un problema per als ajuntaments i ara són els regidors, també del seu partit, els que suprimeixen l'aplicació del decret per evitar-se problemes, però avui li preguntaré directament per l'habitatge públic, el gran oblidat del seu decret.

Sra. Vidal, pensa que la seva política beneficia l'habitatge públic de les Illes Balears?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, presidente. Moltes gràcies. Més enllà de la seva imaginació i dels seus intents que aquest decret llei no s'apliqui i fracassi, si el llegeix amb atenció veurà que aquest decret permet mesures per a què els ajuntaments generin les seves pròpies promocions d'habitatges de protecció pública i que siguin de la seva propietat; possibilita, fins i tot, que els ajuntaments que tenen previst fer equipaments públics els puguin executar sense cost per a ells, per mitjà dels sistemes de col·laboració públicoprivada que nosaltres hem implantat.

Si vostè vol dir a això corrupció o..., bé, és una cosa seva. Sempre hi haurà unes bases públiques que es faran públiques al

Butlletí Oficial de les Illes Balears. El convido, de veritat, que es llegeixi el decret.

Per altra banda, l'IBAVI preveu signar més de vint convenis amb ajuntaments i entitats, a més de continuar amb les vint-i-una promocions actualment en execució.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Guerrero, tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sí. Sra. Vidal, tal com està el decret no li podem donar suport. El seu decret està fet per a i pels grans promotors. Vostè diu que la seva prioritat és l'habitatge, però li falta completar la frase, és l'habitatge privat.

Miri, una cosa és venir del sector privat i ser un expert en la matèria, cosa molt desitjable, i una altra cosa molt diferent és aprofitar-ho per ser el cavall de Troia dels grups inversors immobiliaris dins del Govern. On és el seu pla d'habitatge públic?, quantes HPO més dels que s'han trobat projectats pensen fer?

Per cert, ara es poden permetre oblidar-se de presentar nous projectes perquè sense moure un dit, només gràcies a l'herència del govern Armengol, vostès podran entregar més de 500 habitatges de lloguer social públic.

Vull aprofitar aquesta intervenció també per recordar els altres grans oblidats del seu decret, els propietaris del Don Pepe. Vostès els varen enganyar, varen fer política amb un drama, varen acusar els que treballaven buscant solucions de "no tener -cito textualment-, ni humanidad ni capacidad". Vostès recollien firmes i es feien fotos per exigir donar la llicència de reforma dels edificis, però, i per què ara no la donen vostès? Ara ja diuen que no es pot. Els veïns se senten disgustats, desconcertats i sobretot enganyats per vostès.

Sra. Vidal, el seu decret obre les portes a la construcció indiscriminada. Tornen a aplicar receptes que ja han fracassat en el passat, recepten pastissos a una persona obesa. I ja sabem com acaba això: una nova bombolla immobiliària.

Una possible mesura per evitar això era exigir cinc anys de residència per poder comprar un habitatge, però vostès no ho han volgut fer.

Sra. Vidal, el seu decret l'aplaudeixen els grans fons d'inversió i el critiquen el sindicat de llogaters; en canvi, la llei estatal del govern socialista l'aplaudeixen els llogaters i la critiquen els fons d'inversió. Aquí li faré una adaptació del refranyer espanyol, *dime quién te aplaude y te diré qué intereses defiendes.*

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Miri, ja que acut al refranyer espanyol, jo també n'hi diré un altre: *se verá, se verá...*

(Remor de veus i algunes rialles)

... *se verá*, ho veuran, ho veuran, veuran perfectament com amb l'aplicació del decret hi haurà una diferència entre els municipis que decideixen aplicar-ho i els municipis que no decideixen aplicar-ho.

El decret llei permet generar nou HPO independentment de les polítiques de l'IBAVI que -insisteixo- les continuarem. Però no passa res perquè siguin privades, revertiran, i no són privades, seran públiques. Llegeixi's bé el decret, seran promocions públiques cedides perquè es puguin fer en lloguer i reverteixin a l'administració pública, perquè el municipi pugui tenir les seves promocions d'HPO sense cap cost.

A banda d'això, generem un nou tipus d'habitatge a preu limitat, fins a un 40% més barat que el preu del mercat, perquè nosaltres volem, l'únic que volem, és generar més habitatge. Tenim els recursos que tenim i la nostra obligació és gestionar-los de la manera més efectiva.

Jo els convido que donin suport al decret i que treballem junts, perquè des del primer moment la nostra voluntat va ser tramitar-ho com un projecte de llei. Tenim l'oportunitat de mostrar als ciutadans de les Illes Balears que estam junts per solucionar el problema de l'habitatge. Tenen tots els diputats i totes les diputades i tots els grups la possibilitat de donar suport a la convalidació d'aquest decret que l'únic que pot fer és generar més habitatges per a la gent que més ho necessita, tant per a compra com per a lloguer. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 8435/23, presentada per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8435/23, que formula Malena Riudavets, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies, president. Bon dia, conseller. Vostè ha estat gerent d'ASIMA, una organització que agrupa més de 2.000 empreses i 20.000 treballadors. Ha hagut d'arribar a consensos amb diàleg i amb negociació. En aquestes converses que tenim vostè i jo els dimarts al matí avui li vull demanar, com valora vostè

l'aplicació de les 37 hores i mitja per als treballadors i les treballadores de les Illes Balears?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Riudavets, muchas gracias por su pregunta. La verdad es que me pregunta si... -una opinión muy personal-, si estoy a favor o en contra de estas medidas. Yo creo que de lo que se trata es saber lo que necesita Baleares, lo que necesitan los ciudadanos, más allá de lo que valore o lo que piense uno.

Mire usted, esta medida de las 37 horas y media es una medida que se está articulando a nivel nacional y hoy, con la realidad que tenemos en nuestra economía, hoy no se ajusta a la realidad de Baleares ni a nuestro mercado laboral. Estamos trabajando precisamente en aquello que le preocupa a las empresas, que es la falta de mano de obra, la falta de trabajadores; y esa, de momento, es nuestra prioridad. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riudavets, tiene la palabra.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies. Miri, jo li demanava com a conseller. Pens que hem d'actualitzar, pensam que s'ha d'actualitzar, modernitzar i equiparar la jornada laboral no només a Espanya sinó també ens afecta a tot Balears. La millora de la productivitat és un dels grans reptes que tenim actualment a Espanya i també a Balears. Segons l'Institut Nacional d'Estadística, el nombre d'hores efectives en les quals realment es produeix és de 33 hores setmanals. Necessitam una jornada més realista.

Per altra banda, s'ha d'equiparar el sector privat amb el públic, només alguns sectors ja ho tenen així establert per conveni. Si fem això, més de la meitat dels treballadors i les treballadores de les Illes Balears podrien beneficiar-se de l'aplicació d'aquesta mesura. Reduir la jornada laboral no implica que les empreses s'hagin d'arruïnar o ho passin malament, està comprovat que guanyam tots. És el que ara diuen *win-win-win*, guanyen els treballadors, que veuen com millora la seva qualitat de vida, el seu benestar i la conciliació de la vida familiar i laboral. Està demostrat que guanyen les empreses, millora la productivitat, la innovació i la creativitat, es redueixen les baixes i l'absentisme, millora el clima laboral, hi ha una major retenció del talent i, en general, millora la imatge de l'empresa. Però també guanya la societat amb una millora en qualitat de gènere. Una jornada laboral més curta permet una distribució més equitativa de les tasques i responsabilitats familiars entre homes i dones i, a més, permet

estimular l'economia local, el consum de la cultura, l'oci i la formació.

Pens que sí, que ens afecta també aquí a Balears. És el moment de seguir avançant, no de retrocedir, no de tornar a 2012 amb l'aplicació que es va fer a nivell estatal, no de devaluar les condicions laborals, de devaluar els salaris i de devaluar els drets dels treballadors. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Riudavets, la verdad es que aporta un montón de datos, la verdad que muy interesantes. La música es muy bonita, los datos también son muy bonitos, pero le digo la verdad, usted hacia referencia a mi pasado profesional, que he tenido la oportunidad de estar en contacto con muchas empresas, patronales y trabajadores, y cuando hablamos con ellos, patronales y sindicatos, trabajadores, empresarios, nos dicen que realmente estas medidas no se ajustan ahora a las necesidades del mercado de Baleares...

(Remor de veus)

... vuelvo a decir, estamos en unos niveles de prácticamente pleno empleo, pleno empleo, donde las empresas tienen esas dificultades de encontrar mano de obra, y mano de obra cualificada.

En estos momentos -y vuelvo a reiterar-, en estos momentos la realidad de Baleares podría ser contraria a todo ese esfuerzo que están haciendo para implantar la jornada laboral de 37 horas y media. Además, otro problema que tienen las empresas y tienen los trabajadores es captar y formar para cubrir las necesidades de las empresas.

Por lo tanto, ¿qué es lo que vamos a hacer? Vamos a garantizar que las empresas encuentren trabajadores, vamos a garantizar la formación de los propios trabajadores y también las medidas de conciliación laboral. Esas son nuestras prioridades y aquí es donde estamos trabajando ahora. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 8664/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8429/23, per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració de l'IBDona per no assistir a una jove agredida sexualment a Palma.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8664/23, que formula Patricia de las Heras, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El pasado sábado fueron agredidas sexualmente en Palma dos jóvenes, una de las cuales, al menos -según noticias que se han podido conocer-, no ha conseguido ser asistida por el IBDona a pesar de haberlo intentado.

Sra. Cirer, ¿qué ha valorado el IBDona para no asistir a la joven agredida sexualmente en Palma?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia senyores i senyors diputats. Gràcies, Sra. De las Heras, per la seva pregunta. Miri, la responsabilitat d'IBDona, i així em consta que es fa, és donar atenció a totes les dones víctimes de violència masculista, a través del servei d'atenció telefònica 24 hores. En el cas que vostè ens exposa, no li puc fer una anàlisi exhaustiva, ja que la informació que ens consta d'aquest cas, és la que vostè ha mencionat, publicada a un mitjà de comunicació el passat 25 d'octubre, i només permet identificar la telefonada i la seva posterior gestió.

Tampoc no consta en els nostres registres, cap queixa de cap dona per manca d'atenció en relació a aquest assumpte, i així i tot, quan les tècniques d'IBDona varen ser coneixedores d'aquesta notícia, varen intentar esclarir els fets, però no va ser possible per mor de la manca de dades concretes, que si haguéssim tengut, sens dubte ens haguéssim posat en contacte amb ella, per saber exactament quina era la seva queixa o la deficient atenció que denunciava o que va denunciar en el mitjà de comunicació.

Però amb les dades que nosaltres tenim, no ens consta que s'hagi produït una manca d'atenció a cap dona que cridàs als telèfons d'atenció 24 hores.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Sí, muchas gracias. “Tengo miedo de que mi agresor vuelva y termine lo que empezó”, dice la joven que fue agredida sexualmente el sábado. Un hombre la asaltó, quiso robarle el bolso, después se abalanzó sobre ella, le manoseo las partes íntimas e intentó secuestrarla. “Si la víctima hubiera sido una niña, se la hubiera llevado”, también afirma la víctima. Minutos antes el agresor había agredido a otra joven, al día siguiente ya

estaba en libertad con cargos, y una de ellas, a pesar de haberlo solicitado, como decíamos, no logró recibir asistencia del IBDona.

Sra. Cirer, la inseguridad en las calles se ha incrementado, estamos en alerta antiterrorista 4 con medidas complementarias, las agresiones sexuales y grupales a mujeres y niñas de una manera exponencial, siendo, según el Instituto Nacional de Estadística, casi el 50% de los condenados, que no denunciados, por agresión sexual en España, extranjeros.

Además, según lo que me ha indicado usted aquí, deduzco que se atribuye a esta joven una falsedad en las declaraciones vertidas en el diario sobre que intentó poner en contacto con el IBDona, porque según ha manifestado, no constan registros, no consta de ninguna manera que ella se hubiera puesto en contacto con el Instituto. O, si no es una falsedad, entiendo que es una dejadez de funciones por parte del IBDona. Lo que no puede ser es que esta joven haga unas declaraciones en prensa y se desconozca si ella se ha puesto en contacto. Entonces le pido, por favor, le insto a que se revisen los protocolos de actuación, que sean rigurosos en cuanto al seguimiento y la transparencia y escrupulosos con los procedimientos, porque aquí ha habido una pérdida de información o se atribuye una falsedad, que deduzco que es lo que primero, que hay una pérdida de información. Por eso deben ser más rigurosos y transparentes con los procedimientos que se están tramitando dentro del seno del IBDona. Además, que no dejen desamparada ninguna víctima, que esto no vuelva a repetirse, independientemente de su edad y también independientemente de su sexo, porque a día de hoy, las parejas homosexuales también quedan desamparadas.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. De cap de les maneres, Sra. de las Heras, jo pens que aquesta persona hagi comès una falsedat. Simplement li dic que amb les dades que surten al diari, que no especifica cap nom ni res, no podem concretar quin possible error hem pogut tenir en la gestió d'aquesta telefonada. Estic segura que s'ha produït aquesta telefonada, però també estan segures, les tècniques d'IBDona, que no n'hi ha hagut una posterior queixant-se per una manca d'atenció per part d'IBDona.

Miri, IBDona és al costat de totes les dones víctimes de violència de gènere, de les seves famílies i de qualsevol persona del seu entorn que vulgui comunicar qualsevol agressió. Per tant, no té sentit deixar d'atendre una persona, no té cap sentit, no entra dins la idea i dins els procediments d'IBDona, no atendre una persona, perquè precisament hi ha un servei 24 hores. En aquests darrers sis mesos aquest telèfon 24 hores ha atès 2.314 telefonades. A vostè li pareix que en

deixarem d'atendre una per qualsevol motiu que no podríem explicar? Hi ha hagut 2.314 telefonades. Cada telefonada és atesa i derivada al recurs, bé municipal o dels consells insulars pertinents per oferir el tipus de suport adient...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer...

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... a cada cas. A més,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, perdón, lo siento, se ha acabado el tiempo...

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... el servei d'assessorament jurídic també (...).

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, se ha acabado el tiempo, lo siento.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Disculpi.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

I.6) Pregunta RGE núm. 8430/23, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a pla de treball de la Conselleria de Salut per a la lluita contra el càncer de mama.

Pasamos a la pregunta 8430/23, que formula Maria José Verdú del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. García, el pasado 19 de octubre se conmemoró el Día Mundial contra el Cáncer de Mama. ¿Qué proyectos o planes de trabajo tiene su conselleria sobre esta temática?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Perdón, Sr. Presidente. Fue un error, se dirigió a la Sra. Cirer, pero se refería a la Sra. García. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, buenos días. Gracias, Sra. Verdú, y buenos días. Totalmente de acuerdo con que la detección precoz del cáncer de mama y de cualquier cáncer salva vidas. En esta línea, desde la Consejería de Salud estamos trabajando a tres niveles. En primer lugar en la prevención primaria, es decir, evitando que aparezca el tumor. Esas medidas son las que recomienda el código europeo contra el cáncer, estamos en la lucha contra el tabaco, evitar el alcohol, evitar el sobrepeso, evitar la sobreexposición al sol, mantener hábitos saludables en alimentación y también realizar actividad física.

Desde la conselleria también se trabaja en la prevención secundaria, es decir, cuando el tumor ya ha aparecido, para realizar un diagnóstico precoz y que mejore el pronóstico del tratamiento. En principio, con enseñanza de técnicas de autopalpación mamaria a las mujeres y también con el programa de cribado. El programa de cribado es un estudio mamográfico, que se hace cada dos años a la población diana. La población diana son las mujeres comprendidas entre la edad de 50 y 69 años. Estas mamografías son interpretadas por dos radiólogos y, en los casos positivos, se hace un estudio para confirmar o descartar el diagnóstico.

Por último, estamos haciendo una campaña informativa, que tiene una duración de dos años, que se realizará en televisión, en radio, en medios digitales y en medios de papel, sobre todo incidiendo en dos elementos fundamentales, que son la prevención del cáncer a nivel global y, en segundo lugar la prevención, de la realización de los *screaming* para la detección precoz de los mismos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Verdú, tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. García, mire, una de cada doce mujeres en el mundo, podría desarrollar cáncer de mama en algún momento de su vida, según advierte la Organización Mundial de la Salud, con motivo del Día Mundial de la lucha contra el Cáncer de Mama, que se conmemoró -como le he dicho- el pasado 19 de octubre y cuyo propósito es generar conciencia sobre esta enfermedad, la importancia de un diagnóstico oportuno, su prevención, su tratamiento y la seguridad en la salud de las pacientes.

Es sumamente importante que las mujeres estén muy alerta y muy pendientes de cualquier cambio en su salud y en su cuerpo y que, ante cualquier anomalía, acudan lo más pronto

posible a una revisión médica, para si obtener un diagnóstico oportuno y, a la vez, poder realizar el tratamiento más eficiente para cada caso, ¿de acuerdo?

Con las cifras de la Organización Mundial de la Salud, de la Agencia Internacional Mundial de la Salud, de la Agencia Internacional para la Investigación del Cáncer, el cáncer de mama durante el año 2020 tuvo unos 29.000 nuevos casos y más de 7.000 muertes, lo que representa una tasa de mortalidad del 10,6 por cada 100.000 personas. La importancia de un diagnóstico precoz y un tratamiento adecuado son claves para la supervivencia de la mujer con cáncer. Además, tampoco podemos olvidar la parte emocional, afectiva y cómo afecta al entorno familiar de una mujer que padece este tipo de cáncer, cualquier cáncer, pero este especialmente, el cáncer de mama.

Por todo ello y por todas nosotras, la Conselleria de Salud debe mantener un plan de acción prioritario, para la detección, diagnóstico y tratamiento de esta enfermedad, junto con un plan de ayuda psicológica, que ayude a las mujeres con esta enfermedad y a sus familias. Porque sí, Sra. García, se lo aseguro, hay vida antes, durante y después del cáncer, siempre y cuando no nos rindamos frente a esta lucha y sigamos trabajando para combatirla. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. No puedo estar más de acuerdo con usted, Sra. Verdú. Una de cada ocho mujeres desarrollarán un cáncer de mama. El cribado de cáncer de mama en Baleares durante el año 2022 llegó al 56% de las mujeres en edad comprendida entre 50 y 69 años, 1.400 de ellas tuvieron un diagnóstico positivo. Eso supone un 4,8% de las de las mujeres. Nuestro compromiso y nuestro objetivo es llegar en el 2024 al 70%, como mínimo.

Sin embargo, sigue siendo fundamental la concienciación de toda la ciudadanía en la prevención, en el diagnóstico precoz, y en esa línea también estamos trabajando y, por supuesto, en la ayuda psicológica trabajaremos desde la Dirección General de Salud Mental. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 8431/23, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Decret llei 4/2023.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8431/23, que formula Joana Gomila, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats i diputades. La pregunta que avui formulam al conseller Costa és: quins costos ha tingut per als ciutadans l'aplicació del Decret Llei 4/2023?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, Sra. Gomila, per la seva pregunta. Jo crec que aquí el que tenim és una diferència d'interpretació, perquè el que vostè interpreta com un cost, nosaltres ho interpretam com un claríssim benefici.

Per exemple, no és un benefici el fet que, a dia d'avui, els ciutadans de les Illes Balears que reben una herència, si és una herència entre pares i fills, entre cònjuges o entre ascendents, paguin zero d'euros? Per a nosaltres és un benefici claríssim per als ciutadans de les Illes Balears. De fet, és un benefici que moltíssims de ciutadans de les Illes Balears ens ho varen demanar, i així ho recull el programa de govern del Partit Popular i també l'acord amb VOX. Per tant, per a nosaltres és un claríssim benefici.

O no és un benefici el fet que les herències entre germans o nebots paguin la meitat a dia d'avui a les Illes Balears del que pagaven abans? O no és un benefici el fet que si un jove menor de 30 anys compra el seu primer habitatge habitual pagui zero euros de l'impost de transmissions patrimonials? Nosaltres pensam que sí, que és un benefici i no un cost..., o que les famílies nombroses o monoparentals, les persones que tenen persones amb discapacitat a càrrec o els joves menors de 35 anys, paguin de l'impost de transmissions la meitat, per comprar un habitatge habitual a les Illes Balears.

Per tant, Sra. Gomila, jo crec que tenim una diferència d'interpretació, el que per a vostès és un cost, per a nosaltres és un benefici claríssim per als ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gomila, tiene la palabra.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President. Des de MÉS per Menorca tenim molt clar quins han estat els costos dels ciutadans per a l'aplicació d'aquest decret llei, però com que ja ho hem exposat diferents vegades, ara no és el cas, vull dir, no és l'ocasió per la qual li feia jo la pregunta.

Avui, la pregunta aquesta, la hi feia per seguir parlant, no tant d'aquest decret llei que tindrem moltes ocasions de fer, sinó perquè de tot açò ja n'hem xerrat moltes vegades, com li deia.

Des de MÉS per Menorca hem tingut coneixement que s'han gastat quasi 100.000 euros en la campanya de publicitat per anunciar la supressió de l'impost de successions i la modificació de l'impost de transmissions patrimonials, quasi 100.000 euros per anunciar un decret llei que en poc temps es veurà modificat en el procés d'aprovació del projecte de llei, que sabem que canviarà substancialment aspectes d'aquest decret, per la qual cosa intuïm que haurem de gastar 100.000 euros més per anunciar i fer públic el projecte de llei.

Açò no els preocupa a vostès?, que els ciutadans paguin amb els seus impostos aquestes campanyes de publicitat, quan després quedaran en sac buit, perquè es canviarà la norma i n'hauran de tornar a pagar una altra?

No els preocupa que, tot i la publicitat, la majoria de ciutadans hagin hagut d'anar a una gestoria i pagar de la seva butxaca per saber què han de fer per tramitar aquest impost de successions, perquè no han entès res, tot i la publicitat?

El Govern ha gastat quasi 100.000 euros en una campanya publicitària que tan sols ha servit de propaganda i d'*autobombo* per al Govern.

Des del Govern i des del PP s'omplen la boca del que costa, per exemple, l'Oficina anticorrupció, i és que vostès diuen que no serveix per a res, cosa en què estam en total desacord, i, per tant, no poden gastar 1,5 milions d'euros en aquesta oficina.

Sr. Costa, vostè i jo som de nombres. Per tant, faci nombres i veurà que si segueixen fent campanyes com aquestes, en quinze o setze campanyes hauran gastat el mateix que el que costa mantenir l'Oficina anticorrupció.

No els preocupa que el Govern, que no doni comptes als ciutadans i els puguem donar tranquil·litat en saber que hi ha una oficina com la d'anticorrupció que té com a objectiu, entre d'altres, vetllar perquè no es produeixin casos d'ús i abús d'aprofitament il·lícit per interessos particulars dels fons públics que aportam cadascun dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes de la nostra butxaca?

Li demanaria que pogués contestar-me sobre aquest tema i que, d'alguna manera, aquests 100.000 euros que ja s'han gastat, esper que hagin servit d'alguna cosa, que ja li he dit que jo crec que no i...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

D'acord, només això, m'agradaria que em respongués les preguntes.

Gràcies, Sr. Costa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

La veritat és que, Sra. Gomila, jo pensava que li estava responnent la pregunta, perquè és literalment el que m'ha demanat.

Ara bé, vostè diu, per una banda, els ciutadans no han entès res, ho ha afirmat literalment, però està totalment en contra que el Govern de les Illes Balears informi els ciutadans de les Illes Balears que ara ja no han de pagar l'impost sobre successions i donacions si són herències entre pares i fills, etc., és una contradicció el que acaba de plantejar, Sra. Gomila, no..., no... no ho entenc massa bé.

Per altra banda, és normal... Jo entenc, Sra. Gomila, que no vulguin parlar de l'eliminació de l'impost sobre successions. Jo crec que ja comencen a adonar-se'n... Jo crec que fins i tot a les esmenes que han presentat en algun cas, comencen a adonar-se'n que no és una mala mesura, que jo crec que molts dels ciutadans de les Illes Balears ho estaven demanant, i jo crec que estam prou contents els ciutadans de les Illes Balears de no haver de pagar aquest impost.

Per altra banda, també li vull dir una cosa: la tramitació com a projecte de llei del decret llei crec que ens vendrà bé a tots, Sra. Gomila, ens permetrà, per exemple, negociar la possible transacció de la deducció per despeses d'estudiants que estudien... que... (...)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Costa...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Se acaba el tiempo.

I.8) Pregunta RGE núm. 8436/23, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a càrrecs directius de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8436/23, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Sra. García, fa poc més d'un mes li vaig llegir en aquest plenari un fragment de la carta que li havien enviat les infermeres d'Eivissa on li expressaven que mai abans un col·lectiu professional no s'havia mostrat tan preocupat davant un canvi de gerència.

Consellera, mesos després de la dimissió en bloc de la Direcció d'Infermeria, en quina situació es troben els nomenaments dels càrrecs directius de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, en su pregunta le detallo que de los 11 puestos directivos que conforman el organigrama del Área de Salud de Ibiza y Formentera, están en la siguiente..., han sido nombrados y publicados: director gerente, director médico hospitalario, directo médico de Atención Primaria, subdirectora médica, subdirector de Gestión en Formentera. Queden pendientes de publicar, pero como el nombramiento hecho: director de Gestión, subdirectora de Gestión Económica Administrativa, y subdirectora de Enfermería de Atención Primaria. Y los tres restantes ya han sido convocados y actualmente están en fase de tramitación, que son: el subdirector de Gestión e Infraestructura, el director de Enfermería y el subdirector de Enfermería Hospitalaria.

En definitiva, en los próximos días el Área de Salud de Ibiza y Formentera tendrá nombrados todos los cargos directivos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, els divendres a Eivissa passen coses; el divendres que vostè va rebre la pregunta sobre la nul·la comunicació que tenia el gerent amb l'equip d'infermeria de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera, miraculosament es va convocar una reunió per al dilluns a primera hora. Aquest divendres, després de mesos d'absoluta incertesa, setmanes després que el seu nom sortís publicat en diferents mitjans, va aparèixer també, de forma inesperada, la futura directora d'Infermeria a l'hospital i va convocar una reunió per primera vegada.

I no em malinterpreti, a mi em pareix molt bé que passin coses a Eivissa els divendres, el que em fa llàstima és que només passin quan a vostè se li presenta una pregunta en aquest plenari. Si vostè no ha de donar la cara...

(Remor de veus)

... no s'ocupa de les coses que passen a Eivissa.

Ja sé que em dirà que són tot coincidències, encara que, bé, vostè mateixa ha dit que només hi havia nomenat la meitat de l'equip, i han passat mesos des que vostès són al Govern, però encara que em digui que tots són coincidències, si m'ho permet, jo que no crec en les casualitats, seguiré fent-li preguntes de tant en tant perquè ja tinc clar que l'única forma que vostè es preocupi i s'ocupi del que passa a Eivissa és que hagi de donar la cara.

Miri, consellera, jo esper que en el segon torn m'expliqui per què a Eivissa vivim una situació tan anòmala. Supòs que em dirà que tot va bé i que són els temps normals de la formació de nous equips, però la realitat és que els professionals d'Eivissa no només tenen memòria sinó que saben el que passa a altres llocs i entenen la diferència.

Sra. Consellera, per què les infermeres de les altres àrees de salut segueixin coordinant les tasques dels zeladors i a Eivissa se'ls ha llevat aquesta feina?

No entenen, igual que no entenc jo, però esper que vostè m'ho expliqui, com pot ser que les sotsdirectores d'infermeria s'hagin presentat i començat a fer feina, i vostè ho ha concretat avui aquí, abans de la direcció. No seria d'esperar que la direcció formés el seu equip? No entenem...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Fernández, se ha acabado el tiempo.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Bueno, Sra. Fernández, a ver, el nombramiento de los cargos directivos que van a desarrollar los proyectos en los próximos años no es ni debe ser un proceso precipitado. Ya le he dicho en varias ocasiones en esta cámara que para este gobierno sí que es una prioridad el Área de salud de Ibiza y Formentera, pero lo demuestro con hechos: la primera visita oficial de la comunidad de la presidenta fue a Can Misses, la creación del marco jurídico para designar la zona de difícil cobertura y la de muy difícil cobertura, y que el servicio de

Oncología de Can Misses haya sido designado en el mes de septiembre como servicio de muy difícil cobertura.

Esto, Sra. Fernández, son hechos constatados, pero durante la anterior legislatura, que también está constatado, su gobierno dejó descubiertos varios cargos directivos tan trascendentales como la dirección de Recursos Humanos del Ibsalut, desde septiembre de 2021 sin director, o el subdirector de Relaciones Laborales, dos piezas capitales para intereses de los profesionales y para el correcto funcionamiento de los centros; y además, en pleno proceso de estabilización. Pero le voy a dar más hechos, que sé que le alegrarán por Ibiza, el Servicio de Oncología de Can Misses contaba hace tres meses, cuando llegamos al Gobierno, con un único oncólogo; este jueves se incorpora la segunda oncóloga, la segunda en un mes. Creo que convendrá conmigo que algo está cambiando en la Área de salud de Ibiza y Formentera.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 8663/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8439/23, per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvis en el model educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8663/23, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, porten quinze dies de desgavell i d'instabilitat política i educativa, i ha de triar vostè ja entre segregar els infants en funció de la llengua, com els exigeix VOX, o tornar al seny i pactar amb la comunitat educativa i seguir amb el consens lingüístic. Vostè acaba de publicar ara mateix un tuit on diu que avui es torna a parlar de llengua en aquest ple, i que això és una llàstima.

Miri, Sr. Vera, és vostè qui ha triat i el seu govern i la Sra. Prohens parlar d'això avui aquí quinze dies després. Parli clar i digui amb qui pactarà, Sr. Conseller. No maregi més la perdiu, no enganyi i contesti clar i en català.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Partit Popular pacta sempre amb partits que respecten la Constitució Espanyola. No sé si tothom pot dir el mateix.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sra. Costa, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Vera, després d'aquest llarg aplaudiment potser ja sabem amb qui vol pactar, perquè en aquests moments no té el suport de ningú; bé, de moment sabem que té el suport d'un diputat, el que avui mateix ha canviat d'escó i ha abandonat el seu partit.

Tothom li demana, Sr. Conseller, que no segregui els infants en funció de la llengua, els sindicats educatius, Escola Catòlica li ha de recordar a vostè l'autonomia dels centres, més de vint entitats culturals i educatives li demanen que no segregui.

Van al precipici, Sr. Vera. Fan reunions amb VOX i surten vostès pel garatge, fins ara van trampejant i practiquen això de qui dia passa any empeny, però només té una sortida, Sr. Conseller, agafi la mà estesa del Partit Socialista i no la mossegui. Els ho hem dit i els reiteram que votarem el sostre de despesa si renunciem clarament a la segregació per llengua.

Avui és 31 d'octubre, Sr. Conseller, i no ens faci un *truco o trato*, ni trucs ni enganys, i amb VOX només els queda *o susto o muerte*.

Sr. Vera, no pot dir el matí una cosa als sindicats educatius i a la tarda fer una altra cosa, pactar amb VOX i sortir per la porta del darrere, és a dir, sortir pel pàrquing. No faci de doctor Jekyll i mister Hyde; aquesta dualitat és absolutament injustificable. És incompatible pactar amb VOX i amb la comunitat educativa. Si tria segregació, provocarà un trencament irreversible. Ara està segregat, pot triar entre tenir síndrome d'Estocolm o sortir lliure per l'única porta que li queda i on hi ha llum, que és pactar amb el Partit Socialista.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que li agraeix la seva preocupació sobre amb qui pactar les reformes estructurals del sistema educatiu, però només fa que sorprendre'm que la seva preocupació arribi ara, en aquesta legislatura, i no el mes de febrer de l'any passat, perquè no sé si se'n recorda, però el mes de febrer de l'any passat el seu partit i el meu havien pactat la Llei d'educació de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

... en el darrer moment i per la porta del darrere vostès es desdiuen, perquè els seus germans de MÉS s'havien enfadat.

Però, al marge de tot, em fa gràcia que vostè avui, justament avui, despertí la seva curiositat en matèria educativa i que no sigui per parlar-me d'infraestructures educatives, sobretot les eivissenques, ja que vostè és d'allà. Crec endevinar que no vol parlar d'infraestructures educatives d'Eivissa perquè durant l'anterior legislatura, que vostè va ser diputada eivissenca, no la vaig sentir dir res mai mentre s'estava desballestant la comunitat educativa de la seva illa. I en aquesta legislatura tampoc no m'ha fet cap pregunta sobre infraestructures, perquè sap que aquest departament està actuant com Déu mana i està fent les reformes que necessita la seva illa.

Vull recordar avui els centres que vaig visitar la setmana passada, i, entre d'altres, en la situació precària que es troben: CEIP Vara de Rei, CEIP Can Raspall, CEIP Sant Ciriac, CEIP Can Misses, CEIP Balansat, IES Quartó de Portmany, IES Xarc i Escola d'Arts i Oficis d'Eivissa, entre d'altres. Els hem de fer visibles, Sra. Costa, els hem de fer visibles.

És precisament aquesta desconexió que vostè té amb la realitat social d'Eivissa que ha fet que el seu partit estigui assegut a l'oposició i el meu company Vicent Marí i els meus companys del Partit Popular estiguin en la majoria d'institucions eivissenques.

Sra. Costa, han subestimat la nostra ciutadania. Vostè avui aquí està deslegitimada per fer-me aquesta pregunta. Per què està deslegitimada?...

(Remor de veus)

... primer de tot, per la foto del seu número 3 del PSOE a nivell nacional que avui surt a tota la premsa nacional. Això ja el primer. I està...

(Alguns aplaudiments)

... i està deslegitimada... i està deslegitimada per pactar una immersió lingüística d'esquena al Partit Popular i en temps de descompte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 8657/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8422/23, per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a segregació lingüística.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8657/23, que formula Maria Ramon, del Grupo MÉS per Mallorca. Tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. A finals de la setmana passada vàrem conèixer que el conseller Vera s'havia compromès amb els seus socis d'extrema dreta a fer

avanços en la calendarització per segregar lingüísticament els i les alumnes de les Illes Balears.

Aquests dies, directors, inspectors, docents, pedagogs, famílies i, fins i tot, la patronal d'Escola Catòlica s'han manifestat en contra de la segregació lingüística a les aules que el Partit Popular vol dur a terme, convertint-se amb el braç executor de les polítiques d'odi de VOX.

Tot i això, tot i tenir la comunitat educativa i la societat civil en contra, aquest govern continua disposat a implementar la segregació lingüística a les aules per aconseguir el seu soci d'extrema dreta?

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sr. Vera.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, ho he repetit per activa i per passiva, l'acció de govern de la Conselleria d'Educació i Universitats mai no es farà d'esquena a la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Allò que ens preocupa és que no pot ser que cada vegada que governi la dreta fixi la diana en l'educació.

(Remor de veus)

Diuen que volen consensuar amb la comunitat educativa, i la comunitat educativa ho ha dit, no a la segregació lingüística. Amb qui consensuen? Idò li direm: només consensuen amb VOX, perquè ara mateix són els que determinen la política educativa i lingüística del nostre país, Sr. Vera, i no vosaltres. Van en contra del 88% dels votants, perquè el Partit Popular no duia en el seu programa la segregació lingüística i, a més, van en contra del cent per cent de la comunitat educativa.

Ahir, la presidenta Prohens va dir que fessin el que fessin, aniria entorn en el marc de l'Estatut i de la Llei d'educació, però el problema és que per fer contents els seus socis d'extrema dreta i ser braç executor de les polítiques d'odi de VOX, és incompatible en respectar l'Estatut d'Autonomia i la normativa educativa, perquè VOX ha vingut a rompre l'autonomia, la convivència i els consensos de mínims.

Per això, una setmana més, els tornam demanar: senyors i senyores del Partit Popular a quin costat estan? Al costat dels consensos lingüístics o al costat de les polítiques antimallorquines, antimenorquines, antieivissenques i antiformenteres? I els ho reiteram, si volen estar al costat del

consens, rebutgen la segregació i rompen el seu pacte amb VOX, el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca estén la mà al Partit Popular per asseure i negociar-ho tot. Això sí, rompin amb l'odi, rompin amb la crispació, rompin amb els que volen dinamitar la convivència: rompin amb VOX.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Ramon, deia Albert Camus que la necessitat imperiosa de tenir raó és senyal d'un esperit comú. Vostès necessiten del supremacisme moral que teniu l'esquerra per tenir raó, necessiten crear una ficció, necessiten crear un alarmisme, però la realitat supera la ficció...

(Remor de veus)

D'ençà que vaig prendre possessió dia 10 de juliol, no hi ha hagut una sola mesura en matèria educativa que s'hagi pres d'esquena a la comunitat educativa, no hi ha hagut ni una sola mesura. No sé si vostès i els seus socis de govern del Partit Socialista Obrer Espanyol poden dir el mateix d'aquests darrers vuit anys. I avui li dic que no hi ha hagut cap anunci concret, ni mesura concreta, que es durà a terme des de la Conselleria d'Educació i Universitats. Quan es faci, ja en parlarem.

Sra. Ramon, vostè fa allò que és "ahir deia blat i ara diu ordi". A vostè li va venir bé que els seus socis de govern del Partit Socialista Obrer Espanyol, el febrer de l'any passat, cedissin a les seves exigències per incloure la immersió lingüística a la Llei educativa de les Illes Balears, mentre pegava portades a les negociacions que hi havia obertes amb el Partit Popular.

Sra. Ramon, però jo també li dic, on era vostè i el seu partit quan el govern d'esquerres donava l'esquena a la comunitat educativa? On era vostè quan no s'escoltava a la mateixa comunitat demanar temps per implementar la LOMLOE? O quan suplicaven no implementar un sistema d'avaluació complicat i poc entenedor? On era MÉS quan estaven enganyant els pares i els docents de Sa Pobla, amb un projecte d'escola nova que no existia? Idò jo li ho dic: enlloc eren vostès. Estaven encantats amb la falta de diàleg que tenien els seus companys socialistes a Educació, no deien ni pruna. Però no es confongui, Sra. Ramon, jo entenc el seu oportunisme, entenc que necessiten parlar de llengua, però li asseguro que posaré fil a l'agulla a tot el desgavell que va deixar el Govern de Francina Armengol a Educació en aquests darrers vuit anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 8437/23, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes que genera el turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8437/23, que formula Damià Borràs del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Bon dia. El PP ens sol recordar que el turisme és el motor de l'economia, com si no fos evident, però hi ha molts de problemes socials, ambientals, d'infraestructures i d'habitatge que també són evidents i que són una conseqüència indesitjada del turisme.

No troba, conseller, que el turisme, per al bé de tanta gent que hi viu i per al bé futur del turisme, no hauria de seguir ajudant a solucionar els problemes que se'n deriven?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Primer de tot vull posar en valor la indústria turística, una destinació d'èxit mundial amb el suport d'empreses d'aquí, pioneres i punteres del món que, justament amb la dedicació i l'esforç dels seus treballadors, han fet aquesta activitat principal d'aquestes illes.

Tenim un futur de ruta clar per al sector turístic, que passa per fixar l'acció a mitjà i llarg termini, amb uns horitzons ineludibles a ser sostenibles econòmicament, socialment i mediambientalment, la millora de la qualitat de la destinació, l'augment en valor i la competitivitat. Hem de lluitar decididament contra aquest missatge turismofòbic que s'ha transmès en aquests darrers anys, fins i tot des de les administracions i que tan mal ha fet a la indústria puntera en el món.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, tiene la palabra.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, president. Supòs que les xifres de visitants d'aquest estiu són culpa de la turismofòbia. Vostès destinaran 60 milions de fons europeus a les zones turístiques madures i volen repartir l'ITS segons els turistes que dormin a cada zona. També han dit que distribuiran el fons de l'impost -ho ha escrit vostè- depenent de les necessitats de cada illa. De què parla, de qui parla, quan parla de necessitats? Penalitzaran qui més ha

protegit? Què hi diu el president de Menorca i l'alcalde de Montuïri, què hi diu?

Una cosa hem guanyat, d'ençà que recaptin l'impost vostès, ja no el qüestionen. A la fi han claudicat, com claudicaran -tard i malament, com sempre- davant el segregacionisme de VOX. Operación Rompetechos, el recompte de víctimes encara no ha acabat. Ja no qüestionen l'impost, d'acord, però no volen que es pugui destinar a habitatge públic, ni a millorar la formació i la qualitat de la feina dels treballadors del turisme. De què parla, de qui parla, quan parla de sector turístic?

El PP demana un PERTE de 2.000 milions per al turisme, amb un Pla Renove per a maquinària. El fons europeus han de pagar la renovació de les cafeteres dels establiments turístics. Però l'ITS no pot servir, segons el PP, per fer pisos per a la gent que fa feina en els establiments turístics. I no em surti amb romanços, ni *cuarentas*, perquè les inversions fins ara han anat a habitatge, a formació i a transport i per millorar la salut laboral dels treballadors, la de les kellys, i vostè ho sap.

I no em vengui tampoc amb el decret immobiliari, perquè els quatre pisos privats que es faran, la gent treballadora no els podrà pagar. Per cert, sap que el decret el boicotegen fins i tot ajuntaments on hi ha el PP?

(Remor de veus)

La Sra. Prohens va dir... Sí, Es Mercadal, per exemple. La Sra. Prohens va dir que els llits elevables són la beneitura més gran que s'ha fet en política turística...

(Remor de veus)

... i vostè és qui aplica la política turística de la Sra. Prohens.

Diu vostè que vol un turisme responsable. Les treballadores i els treballadors del turisme han demostrat que ho són i molt, responsables. I vostè i la Sra. Prohens els ignoren i els menystenen. De què parla, de qui parla, conseller, quan parla de responsabilitat? *Se verá*, o farà com el Sr. Vera?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Sr. Borràs, miri, una peça clau per ajudar a reparar els problemes turístics és l'ITS, problemes com el cycle de l'aigua, o com diferents problemàtiques que hi pugui haver a zones madures. Consideram que hem de destinar l'impost a la finalitat primitiva, íntegrament a un fons finalista per a inversions en modernització dels sectors turístics, per a projectes de sostenibilitat mediambiental, amb criteris territorials i que tinguin en compte totes les Illes i també els municipis. Transparència total en la seva gestió i visualització, tant per als turistes com per als residents d'on es destina.

Clar que sí, que els ingressos turístics derivats de l'ITS han de ser per fer front a aquestes externalitats negatives que ens produeix el turisme. Clar que sí, no han de ser per a patinets, no han de ser per a concerts i no han de ser per a propaganda quan vénen eleccions...

(Remor de veus)

Sr. Borràs, fins avui els ingressos de l'ITS, derivat del turisme, s'han emprat més com a cul de sac del Govern, en lloc de destinar-los als problemes que vostè diu que ens ha ocasionat el turisme.

Moltes gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 8438/23, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets dels pares sobre l'educació dels fills.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8438/23, que formula Sílvia Cano, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Les matèries extracurriculars són aquelles que no formen part del currículum, ajuden a potenciar habilitats i aptituds, es donen en horari lectiu i sempre sota el criteri pedagògic del centre i dels docents que les imparteixen. Estam parlant de continguts relacionats amb la igualtat, amb el respecte als drets humans, amb formació laboral, amb prevenció d'abusos sexuals, però també envers les nostres tradicions i la cultura.

El seu partit, de la mà de VOX, va fa dues setmanes varen decidir implantar el pin parental a aquestes activitats, a aquests continguts extracurriculars.

Això, de facto, suposarà que si una família es nega que el seu infant vagi a una classe de prevenció de ciberassetjament, de seguretat vial o de tallers com de la Jaia Quaresma, de Sant Antoni o de violència de gènere, podrà apartar aquest al·lot o al·lota i privar-lo d'una formació integral per al seu desenvolupament com a persona i ciutadà.

Comparteix això, Sr. Vera?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la Conselleria d'Educació i Universitats té per màxima garantir els drets de

tots a l'educació, la llibertat educativa i els drets de les famílies a decidir la formació moral i religiosa dels seus fills, drets fonamentals consagrats a l'article 27 de la Constitució Espanyola. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Sr. Vera, l'article 27 de la Constitució consta de deu punts, i vostès sempre fan referència exclusivament al punt 3, i abans en vénen dos que són exactament iguals i que s'han de ponderar en el conjunt, perquè no es pot valorar el 27.3 d'una manera absoluta, aïllada i no tenir en compte la llibertat d'ensenyament o, sobretot també, l'educació, l'objecte que té, que és el lliure desenvolupament de la personalitat humana en el respecte als principis democràtics de convivència -la convivència és un factor fonamental-, i els drets i llibertats.

I, per tant, no significa aquest 27.3, al qual vostès es consagren d'una manera... total, sense tenir en compte el context, que els pares hagin de tenir la possibilitat d'una educació a la carta, perquè si no, què serà el proper?, que els pares puguin decidir la formació científica dels seus infants si no combreguen amb les seves conviccions morals o ideològiques?, perquè això ja està succeint a països com Estats Units.

El pin parental és contrari a la independència dels centres i a la seva llibertat, al projecte educatiu i al principi d'igualtat i de convivència a les aules. I això no està pactat amb la comunitat educativa, Sr. Vera.

Vostès haurien pogut rebutjar el pin parental, com han fet els seus companys del Partit Popular a Cantàbria, però no, aquí han decidit entregar-se a l'extrema dreta, han decidit que aquesta serà la legislatura de la segregació amb una ofensiva molt preocupant a les escoles...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, señora...

LA SRA. CANO I JUAN:

... i en serà corresponsable.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cano, vostè ve a aquest parlament i intenta apropiari-se de la bandera de la llibertat,

pròpia d'aquesta superioritat moral que -ja ho he dit- té l'esquerra espanyola...

(Remor de veus)

... però, per molt que li costi veure-ho la seva ficció no supera la realitat. Vol parlar d'imposició?, idò parlam de LOMLOE i del model educatiu de l'esquerra.

La sentència del Tribunal Constitucional 31/20218 reconeix la llibertat ideològica dels centres educatius dins la llibertat educativa i que sempre que compleixin amb la llei poden accedir a un règim de concert educatiu. Sap què no permet aquesta llei? La LOMLOE, quan estableix criteris excoents, perquè aquest és el seu model, un model excoent.

Sra. Cano, sap el que és realment disgregant? Excloure els centres d'educació especial, un pic més, per suposat, és el seu model educatiu, la LOMLOE priva totes les famílies del dret a triar aquest tipus d'educació, model que, per cert, és perfectament constitucional i compatible amb la Convenció Internacional de Drets de les Persones amb Discapacitat. No ho dic només jo, ho diu també el Sr. Conde-Pumpido a la sentència del Tribunal Constitucional.

Sra. Diputada del Partit Socialista Obrer Espanyol, ja sabem que tots vostès opinen que els fills no són dels pares i que són de l'Estat, que està d'acord amb les paraules de la ministra Celaá, però s'obliden que les famílies han de ser garants dels drets dels fills. I aquí, Sra. Cano, té un conseller que garantirà la llibertat de tota la comunitat educativa governant amb ella i no d'esquenes a ella, com feren vostès.

(Remor de veus)

Sra. Diputada, a tot això, no em parla, s'oblida de parlar-me de dignitat, la dignitat que es mereixen els docents i els alumnes, i li pos un exemple clar: els alumnes del Batxillerat Artístic de l'Escola d'Arts i Oficis d'Eivissa no tenen unes dutxes per usar després d'educació física, sí, en ple segle XXI. Això l'hauria de preocupar.

El Govern del Partit Popular retornarà...

(Remor de veus)

... retornarà aquesta dignitat a tots els alumnes i a tot l'equip docent. Deixi de fer política de saló i comenci a fer-la amb majúscules. Vengui a debatre d'educació amb majúscules.

Sra. Cano, vostès són els de la LOMLOE, són els de la imposició. Així que vostè a mi i a aquest govern del Partit Popular, lliçons de llibertat, ni mitja.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 8440/23, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliure elecció de llengua.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8440/23, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats i diputades. Sr. Vera, només ens falta que ens digui quines preguntes li hem de fer...

(Alguns aplaudiments)

Digui'ns-ho. Vostè ens diu a nosaltres que estam desubicats. Sr. Vera, està vostè desubicat. Nosaltres, la nostra feina és fer el seguiment i el control de la seva tasca. Vostès varen guanyar les eleccions, ens ho repeteixen dia rere dia, i nosaltres, la nostra tasca és aquí i fer el seguiment, i vostè no em deixa fer la nostra tasca, ni a mi ni a la resta de companys.

Per tant, li torn repetir la mateixa pregunta de la setmana passada i de l'anterior..., que li han fet altres companyes, i vostè continuï fent el que fa sempre: una frase senzilla que no diu res, i després comenci el teatre, aixecar la veu, cridar, contestar coses que a ningú no li interessin ni li han demanat i després, segurament, atacar personalment. No es preocupi per mi, jo estic intranquil·la, però no pel que vostè em diu, estic intranquil·la perquè la comunitat educativa està molt intranquil·la amb la segregació a les escoles.

I li torn demanar: com aplicarà aquesta segregació dels infants a les escoles per raó de llengua? Contesti, per favor.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, l'acció de govern de la Conselleria d'Educació i Universitats complirà amb l'article 3 de la Constitució Espanyola, amb l'article 4 del nostre Estatut d'Autonomia, amb el pronunciament del Tribunal Constitucional i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Ja ens ha dit la frase...

(Rialles de la intervinent i algunes rialles de fons)

Passem a la segona part, idò. Ja la setmana passada li vaig oferir l'abstenció al sostre de despesa, només a canvi que no dugui endavant aquesta mesura de segregació. El nostre portaveu ha fet el mateix oferiment al vicepresident i a la presidenta, però mentre vostès, segons amb qui parlen, diuen una cosa o en diuen una altra. Si parla amb PLIS, li diu que es posin tranquils; si parla amb VOX els diu que es posin tranquils, que complirà les mesures, però després es veu amb la gent de la comunitat educativa, amb sindicats, amb federacions de famílies, amb les associacions de directors, ... i ja els fa un altre cantet.

Vostè va i els diu: "No, només ho aplicarem als primers ensenyaments, com diu la normativa"; fins i tot es va atrevir a dir que s'aplicaria a la lectoescriptura d'Infantil! Sr. Vera, que és conseller d'Educació. No hi ha lectoescriptura a Infantil, li cont aquest secret, però...

(Remor de veus)

... però, a més, hem de dir clarament que vostè menteix i li llegiré un tros del comunicat que ha fet la comunitat educativa, directors, inspecció, famílies, entitats i diu: "Separar els nins per motius idiomàtics constitueix una aberració pedagògica i obre la porta a la fractura social i cultural i a la divisió de la societat en dues comunitats lingüístiques diferenciades", i li demanen que no ho apliqui, que agafi la mà estesa. La comunitat educativa ho té claríssim.

I jo li dic: hi és a temps, digui no, no a l'atac a la llengua, no al desgavell pedagògic i educatiu, no a la descohesió a les aules, no a la segregació del nostres infants.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. No s'enfadi, Sra. Fernández, amb mi. A veure, ja sé que no existeix, però existeixen àrees, Sra. Fernández, hi ha una àrea que és comunicació i representació de la realitat, que és a infantil i que, per tant, és d'aquesta àrea de què parlam. M'entén? Jo ja ho sé que no hi ha assignatures a infantil...

(Remor de veus)

... Sra. Fernández, no cregui que no ho sé.

A veure, jo entenc que en la qüestió de la llengua vostè vegi un salvavides aparent per criticar l'acció d'aquest govern. Se sent còmoda parlant de llengua, però li recoman que recordi les

bandades que el Partit Socialista Obrer Espanyol va donar en matèria lingüística.

Sra. Fernández, el Partit Popular no creu en la immersió lingüística, no és el nostre model, ho hem dit sempre, no ens n'hem amagat. Creim en la convivència, en l'equilibri de les dues llengües oficials de la nostra terra. Vostès, el seu partit, tampoc no creien en la immersió. De fet, li torn a recordar que pactàrem amb vostès que les dues llengües oficials fossin llengües d'ensenyament, però, és clar, els va poder la seva submissió als seus germans petits de MÉS en lloc de pactar amb el PP un assumpte tan fonamental per a aquestes illes.

Sra. Diputada, jo no crec que vostès diguin mentides, únicament canvien d'opinió, com fa el seu líder nacional, canvien d'opinió tot el dia.

(Petit aldarull)

Però, Sra. Fernández, sap vostè allò que diuen que *quien calla, otorga*? Mentre vostè només vol parlar de llengua, calla en tota la resta d'àrees d'educació. No diu res de la gestió 0-3, ni de matèries en infraestructures educatives, ni de la gestió que es fa a Eivissa, entre moltes d'altres coses, perquè darrere la seva obsessió de parlar de llengua ve implícit un silenci, sobretot el que sap que des d'aquesta conselleria fem bé per arreglar el desgavell d'aquestes darreres legislatures.

I, Sra. Fernández, sap vostè allò que diuen que *valgo más por lo que callo que por lo que digo*? Idò, en nom de tot l'equip de la Conselleria d'Educació i Universitats i en el meu propi, no puc estar més agraït del seu silenci.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 8662/23, presentada, en substitució de la RGE núm. 8441/23, el diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despesa anual per a la implantació de la lliure elecció de llengua.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8662/23, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Al programa electoral del Partit Popular duen que s'aplicarà d'una manera molt difosa *el derecho de las familias a elegir la lengua en primera enseñanza*, fins als vuit anys i amb la boca petita. Però és cert, VOX li va posar preu a la investidura i perquè Marga Prohens pogués ser presidenta va exigir que en aquesta legislatura a totes les etapes educatives s'implantarà la segregació dels alumnes per a l'aprenentatge en funció de la llengua que s'utilitzi. Açò és vendre l'ànima al diable.

És cert, la presidenta és... Marga Prohens és ara presidenta i en aquests moments resulta que VOX els demana la part del

tracte que van signar. És cert, Marga Prohens segurament no tenia previst complir amb la seva paraula i la intenció era allò que qui dia passa, any empeny, deixam passar un any, dos anys tal vegada i amb un poc de sort fins i tot podem aprovar els pressuposts el darrer any de legislatura; fins que VOX li va veure el plomall a Marga Prohens i li ha dit que fins aquí hem arribat, que allò que se signa es compleix i li exigeix ara, en aquests moments, a vostè, perquè la presidenta Prohens i el vicepresident s'han posat de perfil -una és a Madrid un dia sí i l'altre no, i el vicepresident mira cap a una altra banda-, l'han posat vostè als peus dels cavalls.

I com que s'ha compromès, i així ho hem vist per la premsa, que quan acabi el pont de l'1 de novembre presentarà vostè, de manera detallada, un pla per a la segregació dels alumnes per llengua, jo ja li volia demanar, ens pot avançar vostè quin serà el cost d'aquest pla?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en aquests moments encara no tenim una previsió pressupostària. De totes maneres, li vull dir que vostès ara ens demanen una cosa que en aquests moments no hi ha res fet ni res previst. Vostè, en representació del Partit Socialista Obrer Espanyol, compareix en aquesta cambra i ve a fixar un debat fictici sobre unes mesures que aquest conseller encara no ha anunciat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -tranquilo, Sr. Negueruela-, i no només això, sinó que ja ho estén al possible finançament. Pretén venir aquí a generar una distòpia fictícia per treure rèdit polític i aprofitar-se en aquest sentit d'un debat que encara no s'ha generat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Viu vostè en el món dels il·luminats, Sr. Vera. Miri, encara no sabem si s'aprovarà el sostre de despesa. Avui era el darrer dia perquè el Govern presentés a aquesta cambra els pressuposts, i encara no sabem ni tan sols quan es presentaran. Duen ja..., o duen només quatre mesos de govern i estam davant d'una crisi de govern de cavall que no sabem si permetrà la governabilitat durant aquesta legislatura.

I és cert, enmig de tot açò, el vicepresident s'ha posat de perfil, mira cap a una altra banda, l'apunta a vostè i sí, i nosaltres l'assenyalam, Sr. Vera. 170.000 alumnes, 421 centres, de què parlam? Noves línies? Quants de centres s'hauran de reformar? Vostè vol presentar quan acabi el termini el pont de dia 1 de novembre a VOX un pla detallat de com executarà aquesta segregació dels alumnes per llengua i resulta...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Pons, se ha acabado el tiempo.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, Sr. Pons, diuen que en política no hi ha res impossible. Evidentment que no hi ha res impossible, perquè l'hem vist de sobte preocupat; a la fi un socialista està preocupat en aquesta terra per la despesa pública. Ja era ben hora...

(*Algunes rialles i alguns aplaudiments*)

... ja era ben hora.

Idò, m'imagín, m'imagín que si està preocupat per la despesa pública condemnarà les declaracions de la Sra. Calvo dient que *el dinero público no es de nadie*. M'imagín també que aplaudirà les mesures d'aquest govern retallant en alts càrrecs i estalviant molts de doblers a les butxaques dels ciutadans d'aquestes illes.

M'imagín que si està tan preocupat per la despesa pública compareixerà davant el Sr. Sánchez per exigir que ens paguin els convenis de carreteres. I m'imagín també que si està tan preocupat per les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears i on van els seus doblers, es plantarà davant el Sr. Sánchez per reclamar que no es dugui a terme la condonació a la comunitat autònoma de Catalunya que perjudicarà els ciutadans de les Illes Balears.

Miri, Sr. Pons, m'imagín que un pic més ha canviat d'opinió, com acostumen a fer dins el seu partit polític, així que, si està realment preocupat per educació i no canvia d'opinió, un servidor el convida a parlar de polítiques educatives amb deteniment en aquest parlament.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 8442/23, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preu del sostre de despesa.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8442/23, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, Sr. President, després del teatre que hem de veure dia rere dia, sobretot al Sr. Vera...

(*Remor de veus*)

... que ha parlat en termes ficticis, a vostè, Sr. Costa, aquests termes ficticis hi ha una realitat molt evident en aquest ple, que és que no hi ha sostre de despesa i els ciutadans d'aquestes illes necessiten sostre de despesa per tenir uns pressuposts. I això és una realitat molt important des de fa més de quinze dies. Quantes setmanes més estarem en aquesta situació?, quan arribarà el sostre de despesa a aquesta cambra de nou? Clar, perquè el que no va ser fictici va ser el vot en contra d'aquesta cambra al sostre de despesa. I això és molt greu per moltes bromes que faci el Sr. Vera i que no vulgui parlar avui del que se li demana a totes les preguntes que li hem fet, perquè no vol dir la veritat a aquest parlament.

(*Alguns aplaudiments*)

Vostès poden parlar de Madrid, em contestarà de Madrid, però ara mateix el marc de discussió, no el nostre, no el de l'oposició, el que han fixat vostès amb els seus socis és el terme segregació lingüística, que és del que es parla dia rere dia.

VOX surt per la porta gran del Parlament i diu que el PP ha acceptat el seu marc i que així començaran a poder parlar del sostre de despesa. La vinculació l'han feta ells, no l'esquerra, l'han feta ells. I vostès no diuen res. Després, vàrem escoltar ahir a la portaveu de VOX que va dir que estan avançant en la segregació amb vostès. Després surt Marga Prohens, la presidenta del Govern, i diu que no se segregaran en aquestes illes. Ara mateix, a qui hem de creure en aquests moments perquè hi hagi sostre de despesa i quin és el preu d'aquest sostre de despesa, Sr. Costa?

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Negueruela, per la seva pregunta. El preu és complir la paraula donada, complir amb el full de ruta que els ciutadans varen votar el passat dia 28 de maig de forma majoritària...

(Alguns aplaudiments)

Complir amb les més de 500 mesures que conformen el programa de govern del Partit Popular. Complir amb les 110 mesures que vàrem acordar amb el Grup Parlamentari VOX. Complir, Sr. Negueruela.

Vàrem dir que eliminaríem l'impost sobre successions i donacions, l'hem eliminat. Vàrem dir que declarariem les places de molt difícil cobertura, i ho hem fet. Vàrem dir que implantariem l'educació de 0-3 anys, i ho hem fet.

Sr. Negueruela, hem fet més en cent dies, que vostès amb vuit anys. Aquest govern ha complit, complirà i seguirà complint el que promet, la paraula donada, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, Sr. President. Un dels dos ha dit una mentida, perquè ells han dit que vostès no han complit i per això els han votat en contra el sostre de despesa. Això és una veritat evident...

(Alguns aplaudiments)

... i no fictícia en aquests moments. I és molt important, Sr. Costa, perquè estam en una situació de bloqueig, i vostè ho sap. Nosaltres li hem dit ja, ens abstenim si no accepten la segregació, sense més condicions, i té la nostra mà estesa. I jo crec que la forma i manera de contestar, quan un planteja les coses així, no és a crits, ni com ha dit el Sr. Vera. Hem de tenir responsabilitat d'estat. Les entitats han demanat clarament i per escrit que acceptin el nostre oferiment. La societat no vol rompre els consensos i no vol segregació en aquesta terra. Ens ho diuen les editorials dels mitjans de comunicació, totes les entitats, tota la societat. Accepti la nostra abstenció d'una manera clara i així sortiran amb nosaltres per la porta gran...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... i no pel garatge com va sortir vostè la setmana passada.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Sr. Negueruela, sap vostè quina és la diferència entre complir amb la paraula donada i enganyar o mentir als ciutadans?

(Remor de veus)

La diferència consisteix a complir el que vares dir que faries o fer exactament el contrari del que vares dir que faries.

(Remor de veus)

Per exemple, he buscat en el programa electoral del Partit Socialista Obrer Espanyol i no he trobat enlloc la paraula "amnistia"...

(Alguns aplaudiments)

Vostè l'ha trobada? Jo no l'he trobada, Sr. Negueruela. En canvi...

(Remor de veus i aldarull)

En canvi, el Sr. Sánchez va dir obertament la paraula "amnistia", com si no hi hagués cap tipus de problema.

Realment, Sr. Negueruela, és realment lamentable veure a la Sra. Armengol aplaudir amb les orelles al Sr. Sánchez, mentre venia Espanya al separatisme i a Bildu. Sr. Negueruela, lliçons al Partit Popular de preus, cap ni una!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Las restantes preguntas RGE núm. 8423, 8444 y 8427/23 quedan aplazadas para la próxima sesión, como se ha dicho al principio.

II. Interpel·lació RGE núm. 2661/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria de memòria democràtica.

Pasamos al segundo punto del orden del día, que es la interpelación RGE núm. 2661/23, del Grupo Socialista, sobre memoria democrática. Tiene la palabra el portavoz del Grupo Socialista, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia. Bon dia, consellera. Tenia 41 anys i era casat, vivia a la Ciutat de Mallorca, al carrer Sant Miquel, 124 i exercia de catedràtic a l'Escola Normal de Magisteri. Dia 27 de novembre del 36 va comparèixer a la caserna d'infanteria Palma 36 per ser jutjat. En el moment de la seva detenció, li trobaren una

pistola i un carregador amb 6 càpsules. A més, Josep Maria Olmos era acusat de maçó. Una i l'altra cosa feren que el condemnessin a mort. L'execució es va produir a l'hemicicle del Cementeri Nou de Palma, el 3 de novembre del 36.

Avui venim a interpel·la, per defensar la política de memòria democràtica, una política d'estat, Sra. Consellera, que ens dignifica, ens engrandeix i enforteix la nostra democràcia. Aquesta és la memòria i reconeixement democràtics, una memòria col·lectiva que té com a referents la democràcia, però també el cost personal que ha suposat assolir-la en el temps, per difondre l'exemple i els valors d'aquestes persones a les generacions futures, així com el propòsit de no caure en les errades i els abusos del passat, per a la joventut que ha de viure com a cosa seva i sentir la democràcia com a pròpia, perilla que s'esborri la memòria de tanta gent que va patir i va morir, precisament en defensa dels ideals de democràcia, de llibertat i de ciutadania.

L'organització de les Nacions Unides en la resolució 2004/72 de la Comissió de Drets Humans va establir que els estats han d'adaptar les mesures eficaces per lluitar contra la impunitat i garantir el dret (...) a la veritat, el deure de recordar i el dret a saber. El principi sobre el deure de recordar proclama que el coneixement per un poble de la història de la seva opressió forma part del seu patrimoni, i per això s'ha de conservar adoptant mesures adequades per aconseguir el deure de recordar que incumbeix a l'Estat per preservar els arxius i altres proves relatives a les violacions de drets humans i el dret humanitari i per facilitar el coneixement de tal violacions. Aquestes mesures han d'anar encaminades a preservar la memòria de l'oblit, la memòria col·lectiva, i, en particular, evitar que sorgeixin tesis revisionistes i negacionistes.

I és que no podem parlar d'una societat més justa sense parlar de memòria democràtica i de drets humans, per tal de donar dignitat a la gent. Mirin, la democràcia l'hem lluitada en aquesta terra i molta gent ha estat assassinada injustament perquè puguem gaudir d'aquesta democràcia. Per tant, es tracta de reparació, es tracta de drets humans. Per tant, per molt que l'extrema dreta vulgui tapar les atrocitats del passat, cal reparar-les i cal reconèixer-les.

El pacte PP-VOX dinamita tots els consensos, ho diuen les entitats i ens fan retrocedir 42 anys, un pacte que inclou com a peatge fulminar la Llei de memòria democràtica, una llei que, per cert, incorpora més de cent esmenes del Partit Popular i que va comptar amb el suport del PP a gran part de l'articulat; una llei que fou treballada de forma conjunta per tots els partits polítics, que passàreu hores i hores dialogant, consensuant. Amb aquesta llei, el Parlament de les Illes Balears condemna per primera vegada la dictadura franquista i rebutja qualsevol forma de totalitarisme i règim antidemocràtic. Només des d'aquesta premissa democràtica podem restablir la memòria de les víctimes.

Per a aquells que diuen que les lleis sols recullen determinades víctimes, he de recordar que la llei considera víctima qualsevol persona que en relació amb la Guerra Civil i la dictadura franquista a les Illes Balears, hagi patit danys individuals o col·lectivament, incloses les lesions físiques o mentals, patiment emocional, pèrdues econòmiques o restricció

dels seus drets fonamentals, com a conseqüència de accions o omissions que constitueixen una violació manifesta dels drets humans o una violació greu del dret internacional humanitari.

I aquesta llei té per objecte establir polítiques públiques de memòria democràtica, és a dir, totes aquelles polítiques per garantir la reparació d'aquelles persones, grups i col·lectius que varen patir la repressió durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, i per reconèixer la contribució de totes aquelles persones, grups i col·lectius que des de diferents ideologies han contribuït a la democràcia, vetllar pel coneixement i la difusió de la història de les Illes Balears durant la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura franquista i la transició i l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia com a llegat cultural de les Illes Balears; garantir els espais de convivència perquè siguin espais per a la cultura democràtica i la concòrdia així com reconèixer la tasca de les entitats memorialistes per restituir la memòria de les víctimes i reclamar justícia; i rebutjar i impedir qualsevol forma de manifestació que suposi un reconeixement del franquisme o una exaltació de la sublevació militar, la dictadura franquista o el mateix dictador.

En cent dies de govern de Prohens no s'ha donat continuïtat a cap actuació de recuperació de les víctimes del franquisme. Les comissions tècniques de persones desaparegudes i la memòria i reconeixement democràtics segueixen sense conformar-se. Demostren, una vegada més, la manca de compromís amb la política de memòria. No veim fets i amb això dilueixen la memòria.

Els treballs estan adjudicats amb partida pressupostària i les entitats i els experts a l'espera que es conformin els espais de treball, però no s'ha fet res. On és el compromís del PP amb la memòria?, per a quan? Perquè l'únic calendari que veim que tenen clar és el de la segregació a les escoles.

El 29 d'octubre era el dia institucional de record a les víctimes del franquisme. No hi teníeu cap missatge de record i d'homenatge? Silenci per part de totes les nostres institucions; ni una declaració ni un missatge públic d'homenatge. El PP, una vegada més, de la mà de VOX en contra dels drets humans, en contra del record i de l'homenatge a les víctimes, dut a terme avui al Parlament. Una vegada més, el PP va de la mà de VOX per arraconar les víctimes. On és el PP dels consensos? On és el PP que defensa els drets humans?

Li demanaré a vostè -a veure si avui tenc una mica més de sort i em contesta-, què ha canviat d'ençà?, què és el que no us agrada d'aquesta llei de memòria?, què és el que no us agrada d'aquesta llei que voleu derogar?, quin mal us fa aquesta llei? Digau a les famílies i a les entitats quin mal us fa aquesta llei o és el preu que heu de pagar el PP a VOX per seguir aferrats a les cadires?

Ens trobam amb un VOX que marca les polítiques i un PP que assumeix i executa. Sra. Estarellas, la llei que vostè vol fulminar permet mantenir viva la memòria de les víctimes, honorar-les com es mereixen, promoure la seva divulgació, fomentar el reconeixement públic dels pocs supervivents que queden en vida i dels familiars, combatre els discursos de l'odi amb el seu exemple vital per continuar reivindicant que una cosa així no pot tornar a passar mai més. Mai més.

Preservar el lloc de la memòria i els arxius històrics, col·laborant amb associacions i entitats, la feina i els que la feim incansable de les entitats memorialistes i de les nostres institucions ens han dut a l'avantguarda de l'Estat quant a memòria democràtica. I això ens ha de fer sentir enormement orgullosos reparant el mal que s'ha fet en el passat en lloc d'amagar-lo. Aquesta fou la política que va posar en valor el relator de les Nacions Unides Fabián Salvioli, que va dir que les polítiques que desenvolupaven les Illes Balears poden ser un exemple per a altres territoris ja que s'ofereix acompanyament psicosocial a les famílies, s'ajuda a tancar cercles amb l'entrega de restes i es permet avançar cap al futur establint currículums a les escoles de memòria democràtica.

Davant d'aquesta involució i retrocés en drets i llibertats, la societat civil i les entitats socials, que duen anys treballant i lluitant a favor dels drets humans i de la memòria democràtica, demostren la seva màxima preocupació i demanen que la memòria democràtica continuï sent una política d'Estat i que no depengui del govern de torn. D'aquí la importància de mantenir i de seguir impulsant aquesta llei i el seu desplegament, que fou fruit dels consensos amplis de la societat civil d'aquesta terra.

Sra. Consellera, avui té una gran oportunitat per revertir aquesta ruta involucionista que duis de la mà de VOX, atacant la llengua, la cultura i segregant l'alumnat, sí, segregant l'alumnat. Per refermar el vostre compromís amb els drets humans i amb el dret a la memòria, té vostè l'oportunitat de no sumar una fulminació més de drets a la seva cartera i convertir-se en la consellera del ministeri de la veritat, contribuint a la deriva radical d'aquest govern que es dedica a retallar drets en llengua, cultura, tancar l'Oficina anticorrupció i aplicar el PIN parental a les escoles. Sí, sí, amb la derogació d'aquesta llei feis una política de PIN parental validant que es reescriu la història, deixant de banda una vegada més les víctimes i els seus familiars i la societat en el seu conjunt.

Per cert, pressuposam que ja us ha quedat clar que els vostres socis no són de fiar, us han deixat tirats i us han deixat tirats amb la llei més important d'aquesta comunitat i us han deixat també..., i us hi heu deixat dur en terme de drets humans. I és que mai no es pot abandonar el camí del diàleg i de la política.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la consellera de Presidència i Administracions Públiques, Sra. Estarellas.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies per aquesta interpel·lació que m'ha dut endavant el Grup Socialista. Estic molt d'acord amb moltes de les seves paraules. Una és que no s'ha d'esborrar, però no s'ha d'esborrar res, ni d'una part ni de l'altra. Vostès saben, i ho demostren dia a dia amb preguntes parlamentàries, amb les preguntes que m'han fet, que vostès polititzen totalment un tema que hauria de ser de tota la societat i no només d'una part de la societat.

Vostès reivindiquen la memòria d'una part de les persones, per suposat que hi ha de ser, però també haurien de reivindicar moltes altres persones anònimes que també varen viure un episodi que reconec que mai no hauria d'haver succeït i que no s'hauria de tornar a repetir i que mai no ha de ser oblidat, perquè les generacions que vénen darrere nosaltres no ho tornin a repetir.

Però, vaja, vostès aquí m'interpel·len, em parlen que ens carregam la memòria democràtica, que no hem impulsat res. Per tant, entenc que vostè vol saber què fa aquest govern.

Aquest govern, com ja he dit en diferents ocasions, continua i pensa continuar amb totes les actuacions que preveu la Llei 10/2016, per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme. I això ho hem dit i ho fem, per molt que vostès vulguin negar una sèrie de fets.

Vull començar amb una menció molt especial, que avui eren aquí, a l'Associació de Memòria de Mallorca, que és una gran impulsora d'aquesta llei abans i després. M'he reunit amb ells i des de la Direcció General de Coordinació i Transparència durement endavant, i ja duim endavant, una sèrie de qüestions.

S'han continuat i s'està donant continuïtat des del Govern els projectes que ja estan en marxa. Faig la intervenció un poc més curta perquè crec que el que interessa són els fets.

L'excavació i l'exhumació de les fosses de la Guerra Civil i també per a la identificació dels cossos exhumats segueix un contracte, que en aquest moment s'està executant, que va suposar 830.000 euros, i que corresponen al IV Pla d'exhumacions. A Mallorca tenim la tercera fase d'exhumacions al cementiri de Son Coletes, a Manacor, que pràcticament està ja acabat; l'exhumació de la fossa a Cala Sant Vicenç, a Pollença; l'exhumació de la fossa de Son Escrivà, a Son Carrió; l'exhumació de la fossa de Sa Coma, de Sant Llorenç; i les exhumacions tant de l'interior com de l'exterior del cementiri de Son Carrió.

Però continuam. A Formentera s'ha posat en marxa la segona fase de l'exhumació del cementiri de Sant Francesc Xavier, que començarà aquest mes de novembre tot just acabi el termini d'al·legacions que està obert fins a dia 6.

També hem donat continuïtat als estudis històrics sobre fosses de les Illes Balears. El Govern va adjudicar un contracte de gairebé 50.000 euros, amb el qual es duen a terme els següents estudis històrics de fosses: el mapa de fosses de

Menorca, estudis sobre una possible fossa de Sant Llorenç de Balàfia a Eivissa i el cementeri Vell de Sant Francesc, La Mola i els Pujols a Formentera, estudis sobre la possible fossa d'Esporles a Mallorca, i estudis sobre la possible fossa del cementeri de Son Servera, també a Mallorca. Els objectius d'aquests estudis, que ja estan en execució, és saber si hi va haver aquests espais..., perdó, d'inhumació de persones assassinades durant la Guerra Civil.

D'igual manera aquest govern es reunirà la setmana que ve amb tots els estudiosos, que ja tenien execució en aquest projecte, per veure quines altres actuacions caldria dur endavant per continuar amb la recuperació de persones desaparegudes.

D'igual manera també dona continuïtat als contractes, en aquest cas el 2022/9166, que té com a objectiu la realització de quinze estudis d'investigació i posterior divulgació en matèria de memòria democràtica, amb un cost de 220.000 euros. Entre ells hi ha uns exemples, els bombardejos ocasionats a les Illes Balears, víctimes que moriren als hospitals o l'exili a les Illes Balears. Perquè abans de recuperar els cossos de les víctimes o les seves restes, també creim que és necessari que es doni continuïtat a tot allò que ve després, a preservar el seu record. Estic totalment d'acord, s'ha de preservar el record de les víctimes.

En aquest sentit, i després d'una primera reunió amb la Sra. Maria Antònia Oliver, presidenta de l'Associació de Memòria de Mallorca, aquest govern va decidir continuar amb el Projecte Stolpersteine -no sé si ho he dit bé-, o Pedres de la Memòria, que són com vostè bé sap, les pedretes que es van posant identificatives de les persones víctimes a cada un dels seus pobles, i així homenatjar la seva memòria. Aquestes pedres, com dic, ja estan encomanades.

A més, a Lluçmajor, també continuam amb el Projecte Trencadors de Marès per a la construcció d'un espai a la pedrera de Pancaritat, com homenatge als trencadors de marès que varen ser represaliats pel franquisme.

I a Palma duem a terme el condicionament d'una capella al Cementeri de Son Valentí, per convertir-la en un columbari de la memòria. Però, coses que passen en el tema de gestió, aquest columbari ha tengut un problema d'al·luminosi i les bigues s'han d'arreglar abans de continuar amb l'obra prevista.

Però, li dic, estam amb tot això i seguim fent totes les mesures que estaven previstes en aquest quart pla.

I per fer-ho també de manera individualitzada, aquest Govern també es fa càrrec del cost de les caixes de fusta, que han d'acollir les restes dels cossos exhumats. Cada caixa té un preu unitari de 248.000 euros i el total del contracte és de 73.000, i en això estam. També podem seguir avançant, però el nostre objectiu no és només preservar també les restes, sinó també preservar els objectes; de fet, vostès varen anunciar a la passada legislatura que crearien un museu itinerant de la Memòria que exposàs aquests objectes. Però aquest Govern no ha trobat cap projecte museològic redactat.

Ara, des de la Direcció General de Coordinació i Transparència, fem feina per arribar a un acord amb el Museu de Mallorca, per tal que els objectes puguin ser custodiats de manera segura per ells.

Tampoc no varen posar vostès solucions al problema amb l'ADN de les víctimes, important per poder el dia de demà seguir reconeixent possibles víctimes de la guerra. A dia d'avui aquestes mostres es troben en mans de laboratoris privats, quan el més adequat, i així ens ho han fet saber també des de l'associació, és que la custòdia d'un material genètic tan sensible fos de l'administració pública, que hauria de tenir un banc d'ADN. El fet és que el Ministeri de Justícia va anunciar, fa més d'un mes, que en crearà un d'estatal, però, com que no se n'ha parlat més, ni en tenim més notícies, no podem fer encara cap valoració respecte d'això.

Com veuen, no hem arribat amb l'objectiu de carregar-nos tota la memòria, tot allò que té a veure amb la recuperació dels cossos i la memòria de les víctimes, de fet, s'ha acabat demostrant que continuam amb els projectes.

La comissió que vostè m'ha demanat, no s'ha creat perquè no s'hagi sol·licitat, no s'ha reunida perquè encara falten dos organismes que ens notifiquin quins seran els seus representants a l'esmentada comissió.

M'agradaria també continuar, que vostè també hi ha fet referència, que donam suport als familiars de les víctimes i posam a la seva disposició atenció psicològica, en cas que els sigui necessària. I que continuam amb el Memorial de la Paraula que segueix obert.

A partir d'aquí, altres actuacions que estaven previstes que no s'han pogut fer: una edició d'un curs especialista universitari en polítiques de recerca en justícia, de transició i memòria democràtica, amb 50.000 euros. Bé, hi havia d'haver un mínim de 12 alumnes matriculats i no es va cobrir aquest nombre, per tant, no es va poder realitzar.

Acabaré com he començat, aquest Govern no deixa desamparada cap víctima ni els seus familiars, perquè, com els dic, és un deure moral donar sepultura a totes aquelles persones que patiren injustament. Però, bé, supòs que fem el que fem des del Partit Popular, ens seguiran fent una demagògia pròpia de l'esquerra en tot aquest tema, que els fa a vostès moralistes, i només, com diríem, garants de la memòria de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Lamin, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies. Miri, Sra. Consellera, vostè el primer que fa aquí, quan puja a la tribuna, és parlar de bàndols, nosaltres parlem de víctimes,...

(Remor de veus)

... víctimes, víctimes, de totes de totes les víctimes...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès ens acusen de fer demagògia i els primers que aprofiten qualsevol ocasió per fer-ne, si sou els mestres de la demagògia, si us heu tirat als braços dels mestres creadors de la demagògia, per tant, sigui una mica més rigorosa a l'hora de plantejar segons quines coses, una mica més de respecte cap a les víctimes i la gent que lluita pels drets humans!

I si parlem..., ja no podeu sostenir ni un minut més aquest discurs dels bàndols, perquè saps perfectament que, si vostè s'ha llegit la memòria, la llei, que esper que sí, veurà que reconeix totes les víctimes, maldament vostès segueixin en el bucle que només reconeix un bàndol.

“Pedretes”, són actes d'homenatge i de reconeixement, no són “pedretes”, Sra. Consellera,...

(Alguns aplaudiments)

... són actes de reconeixement, no són “pedretes”.

Miri, el que ens ha quedat clar avui és que vostès no compliran, no aconsegueixen amb la llei, vostès, que són tan constitucionalistes, o se'n diuen, el primer que troben són dues lleis: una, innecessàriament dependent de l'altra, perquè la fa millor i la integra. Ah! no, jo, com que puc fer el que em dona la gana, elegeix accomplir la de fosses i em bot a la torera la de memòria! Aquest és el vostre funcionament, ho heu fet amb l'Oficina anticorrupció, per tant, no ens ve gens de nou. Però vostè, mentre sigui conselleria i mentre aquesta llei estigui en vigor, té l'obligació i la responsabilitat de complir-la, té la obligació. I dia 29 era una bona ocasió, perquè vostè, que és la representant de tota la ciutadania, maldament no li agradi, tenen l'obligació de reconèixer i de tenir un sentit record cap a les víctimes i cap als seus familiars. Ni això heu estat capaços de fer, ni això!

(Alguns aplaudiments)

Per tant, vostè no està legitimada per pujar a aquesta tribuna i parlar de dignitat de les víctimes, del reconeixement, perquè ni tan sols varen tenir ni un minut per poder dedicar-los una piulada, una piulada, Sra. Consellera, ja no demanem que el Partit Popular s'uneixi al manifest que hem fet avui, bé, els semblava bé, els semblava bé, el contingut era neutral, era accessible, però no farem enfadar els nostre socis de VOX, no fos cosa que ens tornin amollar als peus dels cavalls.

Mirin, vostès s'han tirat als braços de VOX, d'un projecte polític basat en la intolerància i en l'exclusió del diferent, i que se sent amenaçat per unes polítiques de memòria, que l'únic que

pretenen, i no és menys important, és construir unes societats més lliures i més pluralistes, ho veiem amb totes les comissions de debats. I en aquest sentit, proposam una majoria parlamentària d'avançar i de consolidar, i innovar en el terreny de la memòria democràtica, per justícia, per justícia i per qualitat democràtica.

Necessitam que es posin totes les eines a disposició per avançar cap a una societat més inclusiva, tolerant i de convivència. Nosaltres creiem en la democràcia i en l'estat de dret i creiem en la defensa dels drets humans, la nostra política democràtica té en compte totes les víctimes, sí, totes les víctimes, maldament vostè segueixi parlant de bàndols.

Mentre vostès assumeixen els postulats de VOX, aquells que a un debat seriós com aquest parlaven de “memòries i pistoles”, Sra. Consellera, “memòria i pistoles”, davant els representants i davant els familiars de víctimes, “memòria i pistoles”. I vostès callats i acotant el capet, ni això varen tenir l'oportunitat de dir-los: per aquí no, mai, mai!

Mira, una vegada més mostren el seu odi, anant de la mà dels de VOX. Una vegada més i que la democràcia...

(Remor de veus)

... -sí, sí, som molt pesats, som molt pesats, sí, sí...

(Remor de veus)

..., a això se li diu ser pesats-, i no amollarem mai, mentre hi hagi una sola persona...

(Alguns aplaudiments)

... que necessiti ser defensada, que necessiti que estiguem al costat important de la història, allà trobarà un socialista per defensar els seus drets i per ajudar-lo a caminar cap el costat correcte de la història. Vostès..., no esperam res de vostès!...

(Alguns aplaudiments)

Tenguin una mica més de respecte cap a les víctimes i cap a aquests debats i cap a aquesta cambra, una mica més de respecte! Que es posin al costat de les víctimes ja no li demanaré perquè de vostès no esperam res, però una mica més de decòrum i una mica més de respecte.

Mira, mentre vostès, de la mà de VOX, sembla que prefereixen conviure a una part de la societat podrida, nosaltres seguirem defensant els drets humans, seguirem defensant la memòria i l'únic que li demanam a vostè, mentre aquesta llei segueixi en vigor, és que faci la feina que ha de fer, la que li pertoca, defensi els drets, lluiti pels drets de tota la ciutadania, lluiti perquè la Llei de memòria democràtica s'executi, mentre estigui en vigor.

I vostè ha centrat, sobretot, la seva intervenció bàsicament en la Llei de fosses, la Llei de memòria democràtica l'ha llevada del discurs...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant, Sr. Diputat.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

I, mirin, afortunadament, des de l'aprovació... -gràcies, president- des de l'aprovació d'aquesta llei som més dignes, aquesta societat és una societat més digna i ens ha fet millors com a societat, malgrat els vostres esforços i els de l'extrema dreta de retrocedir, som uns afortunats de poder seguir avançant en la democràcia. Vosaltres, en canvi, seguiu ancorats en el rancor, a unes garanties democràtiques que no han sabut valorar.

I també...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant, Sr. Diputat, s'ha passat d'un minut.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... avui ha quedat demostrat que no estau amb les víctimes ni amb l'enfortiment de la democràcia.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En el seu torn de contrarèplica té la paraula la consellera Estarellas. Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Pensava que almanco agrairia que haguéssim seguit les feines començades i que estiguéssim a peu de carrer fent tot el que pertoca.

(Remor de veus)

Jo mai no faria mai un menyspreu a una persona víctima de res, de res, més aviat el contrari, més aviat el contrari.

El problema és que vostès ens parlen que som esclaus dels nostres socis, dels nostres socis..., tots els pactes tenen un preu, però convindrà amb mi que totes aquestes passes que es fan des del Govern balear, no només de continuar seguint amb les víctimes, per suposat, d'una banda, de l'altra, que siguin víctimes, perquè víctimes n'hi ha de tot tipus, també se'ls fan tots els reconeixements perquè, efectivament, les Pedres de la Memòria -ja sé que no són pedres, les Pedres de la Memòria són un símbol- se segueixen executant.

Això de crear un museu on les víctimes puguin tenir o puguin donar i hi puguin haver els seus estris personals que en aquell moment es trobaren, perquè la gent tenguí la memòria, que això no són objectes, és quelcom que significa qualque

cosa més, també ho posam en marxa. És a dir, ens volen atacar i acusar d'una falta de sensibilitat que crec que no és pròpia del Partit Popular, ni ho ha estat mai.

Ara, com que veig que diguem el que diguem que facem, vostè va amb el discurs de l'odi, no sé quin odi hi veu a les nostres actuacions, jo, les paraules del grup VOX són seves, no són nostres, així com les paraules -supòs, que vostè em dirà que les paraules d'altres grups amb els quals, en aquests moments, com Bildu, es pacta un govern-...

(Remor de veus)

..., tampoc no deuen ser seves... -no, parlem de pactes, podem parlar de pactes-, vostè ens parlen tot el dia d'un acord i d'un pacte...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

... -sí, seriosament, seriosament, sí, senyor, sí senyor!-, perquè tots els que tenim memòria, i jo, per sort o per desgràcia, no vaig viure la Guerra Civil, vaig viure una postguerra civil, però tots tenim padrins, tots tenim d'una banda i de l'altra, tots tenim moltes coses, tots hem estat en política municipal, tots hem hagut de tenir debats dins els ajuntaments sobre aquest tema, que crec que, efectivament, jo en parl a les meves filles perquè sàpiguen que això no ha de passar, però també hi ha altres episodis dels quals parl amb les meves filles, com poden ser els anys de terrorisme més dur en aquest país, on els regidors ens vàrem haver de fer un manual perquè miràssim que no tenguéssim una bomba *lapa* davall un cotxe, o ens havien de posar en llistes al País Basc per aconseguir fer tots els grups, vostès també, perquè poguessin fer llistes per anar a unes eleccions.

És a dir, parlem de socis? Hi ha molts de tipus de socis i, uns tenen preu, i els altres també, i molt grossos.

Per tant -com li deia-, aquest govern fa comptes continuar amb la Llei de persones desaparegudes durant la Guerra Civil, i allà ens hi trobaran, i no es tracta només de cercar cossos, es tracta de restablir la dignitat de les persones, i en això estam i amb això continuarem. I crec que la política no només és si es posa una piulada o es deixa de posar una piulada, la política són fets, fets, miri, el director demà acompanyarà en el recorregut, organitzat per Memòria Històrica de Mallorca, en el recorregut que s'ha organitzat demà en el cementiri de Son Valentí, això són els fets: acompanyar i ser-hi present, no tot va amb una piulada o posar una..., com diríem..., un símbol, d'acord?

Amb la qual cosa, repetesc, seguirem duent endavant tot el que està previst a la llei de recuperació de persones desaparegudes, i amb això està aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estarellas.

III. Moció RGE núm. 8293/23, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un finançament just per a les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6035/23.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de la moció RGE núm. 8293/23, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un finançament just per a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6035/23.

Té la paraula el Sr. Apesteguia, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un temps de cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, avui som aquí, 15 dies després d'aquella interpel·lació, la veritat és que aquell dia jo patia d'una afonia dura, de la qual sortosament ja m'he recuperat, i el Sr. Costa patia una de les pitjors jornades que un conseller ha patit en aquest parlament i, malauradament, encara no se n'ha recuperat.

Estam orgullosos de dur aquest debat a aquest parlament perquè, més enllà de l'enrenou que mouen alguns partits, creiem que és important tractar els problemes estructurals que tenim com a societat perquè, lluny de les obsessions i de les claudicacions antimallorquines, antimenorquines, antieivissenques i antiformentereres que alguns volen imposar, i que omplen pàgines i telenotícies, allò que necessita, per exemple, el nostre sistema educatiu són recursos per millorar les infraestructures i contractar personal.

I és que, deixant de banda balances fiscals -escandaloses-, una manca crònica d'inversions estatals, el deute històric o un règim especial insuficient, hi ha estudis que situen l'infrafinançament autonòmic entre 400 i 500 milions d'euros anuals. Això permetria fer front a la construcció, reforma o ampliació d'uns 80 o 90 centres educatius cada any. També podria permetre la contractació de 8.400 mestres o professors. El Sr. Vera ara mateix no es troba aquí, però segur que això li faria més bo de passar el tràngol que aquests dies passa, però no just en tendríem per al Sr. Vera, la Sra. García, de Sanitat, podria construir 35 centres de salut anuals, o contractar 5.500 metges cada any.

I això ho dic perquè siguem conscients que quan parlem de finançament autonòmic no parlem d'una qüestió abstracta, sinó de les eines que necessitam per garantir unes millors condicions de vida a la gent. I no és la solució a tots els problemes, evidentment, amb una millora del finançament seguiríem discutint quines han de ser les prioritats de cadascun dels governs, i en algunes coses estaríem d'acord i en d'altres no, però almanco discutiríem sobre una base de recursos suficients per escometre precisament aquestes necessitats.

I -com vaig dir fa 15 dies- nosaltres afrontam aquest debat amb la voluntat de crear un gran acord, no només polític, sinó també social, que és el que ha de guiar l'acció del Govern en el moment que hem de reivindicar, exigir, que es dugui a terme una reforma del finançament que es troba pendent de fa quasi 10 anys. I, en aquest sentit, creiem que la moció que hem

presentada va amb aquest esperit, de crear un gran acord, d'incloure tots els punts amb els quals podem crear un gran acord; perquè per a alguns serà un acord de màxims i per a altres -com per a MÉS per Mallorca- serà un acord de mínims, però, precisament, l'important és crear aquest marc d'acord que sustenti l'acció del Govern en un tema tan important com això, perquè, al final, del que parlem és de tenir els ingressos suficients per donar els serveis suficients a les persones, perquè a l'Estat espanyol, malauradament, el que ha passat a alguns territoris és que la distribució competencial ens ha transferit la despesa, però no els ingressos suficients per sostenir l'estat del benestar, que, al final, és el que bàsicament les autonomies sustenten.

I, mirin, no entraré a tots els punts dels acords i a la següent intervenció parlaré de les esmenes que han fet tots els grups que hem afrontat amb el mateix sentit constructiu i de voluntat d'acord, em centraré en el punt en què previsiblement no hi hagi acord, que és el punt número 16, que és el del concert econòmic, atès que el vicepresident del Govern ja em va dir que, mentre ell fos conseller, no s'aprovaria aquest punt, perquè es rompria Espanya.

I mirin, jo els vull demanar a veure si vostès se'n recorden -i no ho faig per fer una avaluació de la seva acció de govern- del Sr. Cañellas, del Sr. Forcades o del Sr. González Ortea..., imagín que sí, sospita que la seva intenció no era rompre Espanya, no?, estarem d'acord amb això? Vostès els deuen conèixer aquests senyors, jo no els conec. Idò, bé, el 29 de gener del 1991 es va aprovar, en aquest parlament, amb els vots a favor del PP, del PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca, d'Unió Mallorquina i del CDS, és a dir, de tots els grups, excepte el PSOE, una reforma de l'Estatut que deia, en el seu article 54.bis: "Les relacions d'ordre tributari entre l'Estat i les Illes Balears vendran regulades mitjançant el sistema de conveni econòmic o concert, el contingut del qual s'ajustarà als següents principis que venen desenvolupats".

Senyors del PP, jo els convid a recuperar l'esperit del 1991 de valentia a l'hora de defensar aquests territoris i de no claudicar i, sobretot, d'abandonar el que va succeir després d'aquella reforma de l'Estatut de 1991 que vostès varen pactar...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... amb el Partit Socialista, *un café para todos*, que va deixar aquella reforma de l'Estatut al calaix, vergonyosament, amb un dels episodis més vergonyosos per a l'autogovern d'aquesta terra, perquè va estar cinc anys al calaix fins que al Congrés dels Diputats va ser rebutjat allò que aquest parlament havia aprovat per majoria absoluta, que era precisament el concert econòmic.

Per tant, valentia i amb el vers que vaig citar al final de la meva interpel·lació, recuperin també l'esperit de Guillem d'Efak quan deia: "No som al·lots de mel i sucre i ens sabem governar". Per tant, confii que meditin el seu vot al punt 16. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apesteguia. Hi ha tres grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Llorenç Pou, per defensar les cinc esmenes del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputades. Dues qüestions prèvies, la primera és palesar la importància d'aquesta moció, i això per un doble motiu: d'una banda, és evident, i com ho mostrava el document de proposta de sostre de despesa, 2 de cada 3 euros que justifiquen el finançament de les Illes Balears provenen del sistema de finançament autonòmic; per tant, aquesta és una qüestió cabdal; i la segona qüestió és que parlem d'una negociació multilateral i, per tant, d'una negociació on el consens és fonamental. I crec que el que fem en aquesta cambra en aquests moments és començar a confegir aquests consensos, per tant, és important aquesta moció perquè el Govern, a través de la societat, ha de negociar aquest nou sistema de finançament i és important tenir clar aquests consensos.

La segona qüestió és perquè, tot i reconèixer que encara patim un infrafinançament, també és important no perdre de vista tots els avanços que els governs d'esquerra han fet en temes de finançament. En aquest sentit, l'actual sistema de finançament del 2009, com recordava el Sr. Apesteguia, suposà un canvi fonamental en el finançament, en passar Balears d'estar més de 15 punts per sota de la mitjana a estar lleugerament per sobre, i això és un mèrit que hem de reconèixer al govern del president Antich.

D'altra banda, i dins aquest procés de millora dels governs d'esquerra, fou la presidència de Francina Armengol en les dues legislatures on es va aconseguir el nou règim econòmic i el règim fiscal d'on surt el fons, per exemple, d'insularitat el qual figurava a la proposta de sostre de despesa. Per tant, crec que, tot i que hi hagi encara molt de marge de millora, hem de reconèixer el camí aconseguit fins el dia d'avui.

Passant ja a la proposta del sistema de finançament, crec que és important no escometre aquesta qüestió des d'una perspectiva simplement d'una millora tècnica, perquè, al final, si s'aconsegueix un 5% més de recursos, això és suficient? Un 10? Un 15? Crec que per poder valorar els recursos que es poguessin obtenir, al final hi ha una qüestió aquí darrere i és: quin és l'estat del benestar que volem? Aquesta és la pregunta, perquè en el moviment tan important com la pressa es saber on volem anar. I jo sí que convid aquesta cambra que hem d'encetar una reflexió primera que és: quin és l'estat de benestar de què ens volem dotar?

Un exemple paradigmàtic respecte d'això és, per exemple, les polítiques d'habitatge, una qüestió a què ens remetrem aquí i que és evident que amb els recursos que ara tenim es fa difícil escometre una política d'habitatge pública suficient i hem d'escometre, tal vegada, algunes de les polítiques que s'intenten, però que al final ens vénen a mostrar que no hi ha

suficients recursos. De manera que, si volem un estat de benestar fort, hem de plantejar-nos un sistema de finançament amb molts més recursos. Però, en qualsevol cas, no un sistema de finançament només per abaixar els impostos sinó realment per oferir unes millors condicions de vida als ciutadans.

Passant ja a les esmenes, en concret, amb les esmenes que hem plantejat creiem que aquest sistema de finançament, en primer lloc, com deia abans, s'ha de plantejar a quin estat de benestar volem aspirar, i això marcarà la satisfacció o no dels recursos que es puguin negociar. I pel que fa als mateixos mecanismes, crec que és important un reequilibri financer vertical entre l'Administració central i la comunitat autònoma, un sistema més simple i transparent; incorporar el principi d'ordinalitat, de corresponsabilitat i d'estabilització del sistema per fer front a qüestions que varen quedar pendents al sistema anterior, com era com escometre una estabilitat en casos de crisi econòmica.

Per tant, a les esmenes inicials presentades per MÉS per Mallorca hi votarem a favor amb algunes esmenes que hem incorporat; excepte, per raons òbvies, la corresponent a la del concert econòmic. I a les que són de MÉS per Mallorca també hi votarem a favor de totes, excepte de la 8710, de la composició mixta de la Comissió d'Economia i Hisenda, a la qual ens abstenem, perquè entenem que no correspon aquí, i votarem en contra de la 8711, sobre els fons d'insularitat.

I permeti'm, i ja acab, que l'important aquí és plantejar els criteris per negociar des d'una perspectiva de consens, i crec que aquest consens ens ha de fer a tots humils. Per això, crec que és important quan negociem aquests criteris recordem aquella frase d'Isaac Newton que deia que "som com infants pujats a bescoll de gegants".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pou. Per part del Grup Parlamentari Mixt, que ha presentat set esmenes, té la paraula la diputada Joana Gomila, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President, bon dia, diputats i diputades. La manca de finançament a les Illes Balears és una de les principals dificultats de la nostra economia, la majoria de partits ho denunciem, les associacions empresarials ho tenen a l'ordre dels dies, els sindicats ho denuncien, és una qüestió compartida per tothom. Perquè un mal finançament acaba afectant el nostre estat del benestar.

La conseqüència de destinar els recursos propis a finançar altres autonomies és que aquí tenim una menor inversió pública en educació, en habitatge, en serveis socials, en sanitat i salut, en mobilitat, en economia, en innovació i recerca. A més, un mal finançament acaba afectant totes les administracions, també els consells i els ajuntaments i, per tant, els serveis públics que cada una de les administracions n'és competent.

Les Balears som un dels territoris d'Europa on hi ha major diferència entre el que pagam en impostos i el que rebem via despesa i inversions públiques. La majoria dels impostos que pagam els recapta el Govern central i aquest fa el repartiment entre les autonomies; i precisament a Balears no en surtin massa ben parats.

Amb açò no vull dir que no hi hagi d'haver un principi de solidaritat per disminuir les diferències econòmiques entre territoris, però és evident que els criteris per redistribuir el finançament s'han d'actualitzar i adaptar a la realitat de cada territori, que són canviants, com ens passa a les Illes Balears, i evidentment complint el que estableix l'article 138 de la Constitució, segons el qual per assolir la solidaritat caldrà prestar especial atenció a la insularitat.

El sistema de finançament autonòmic, caducat des del 2014, necessita d'una revisió urgent i d'un govern balear que reclami el que ens pertoca a tots els que vivim a aquestes illes.

Així i tot, des de MÉS per Menorca estam convençuts que els problemes de finançament de les Illes Balears no se solucionaran tant mitjançant el sistema de finançament autonòmic, que també, sinó a través del règim especial, perquè, com el seu nom indica, ens singularitza, el règim especial i el factor d'insularitat són una manera d'aconseguir un tracte just a les Illes Balears.

La insularitat és un factor important a tenir en compte ja que ens diferencia de la resta de comunitats de l'Estat i produeix tota una sèrie d'augment de costos per a tota la ciutadania de les Illes, per a les empreses, per al transport.

En el nou règim especial, que es va aprovar a principis del 2019, una de les principals novetats és al finançament autonòmic va ser precisament aquest factor d'insularitat.

Vostès saben quin és el nostre plantejament sobre aquest factor d'insularitat, aquest no ha de servir per col·locar-nos a la mitjana d'inversions per habitant, com ha succeït en els darrers exercicis, sinó que ha de servir per compensar el cost de la insularitat. El factor de la insularitat hauria de ser un extra respecte de la mitjana d'inversions per habitant. Hem de recordar, a més, que el Govern va calcular i estimar que el cost que la insularitat té per a les Illes és d'uns 400 milions d'euros anuals.

MÉS per Menorca ha presentat una sèrie d'esmenes a aquesta moció en el sentit, per una banda, de modificar el punt 12, perquè creiem que és molt millor si aquesta sol·licitud es fa a l'empara d'una disposició legal que ja existeix. I, per altra banda, l'addició de sis nous punts relacionats amb el règim especial de les Illes Balears, perquè per a nosaltres un finançament just per a les Illes l'aconseguirem no només amb la modificació d'aquest sistema autonòmic, sinó desplegant tots els mecanismes del règim especial de les Illes.

La insularitat, la doble i triple insularitat, és un entrebanc per a les persones de les Illes i principalment les de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, però també per a les empreses, sobretot dels sectors industrial i primari. Per tant, necessitam compensar els costos que té la insularitat per a les empreses de

les illes per abaratir el cost efectiu del transport marítim i aeri de mercaderies interinsulars i entre les Illes Balears i la península, el mecanisme de compensació del transport marítim de residus, no només per una qüestió de justícia, sinó també pel bon funcionament de l'economia de Menorca i de les Illes. Així com també reclamam preveure les partides necessàries en el Projecte de pressuposts de l'Estat per a l'any 2024 per fer possible la gratuïtat del transport públic a les Illes Balears.

I, per altra banda, també demanam integrar dins la representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears a la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, un representant de cada consell insular, així com també trametre al Parlament de les Illes Balears, dins el primer trimestre de cada any, una proposta de selecció i assignació dels projectes que s'han de finançar a càrrec del factor d'insularitat del REIB, abans que siguin aprovats per la comissió mixta.

Pel que fa a les propostes de les mocions que ha presentat MÉS per Mallorca hi farem un vot favorable.

Gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Tiene a continuació la palabra por el Grupo Popular, que ha presentado las enmiendas RGE núm. [8712/23](#) i [8713/23](#), Lourdes Cardona.

LA SRA. CARDONA I RIBAS:

Gracias, presidente. Bon dia, diputats i diputades. Sr. Apesteguia, gràcies per plantejar aquesta moció, resultat de la interpel·lació que li varen fer el passat dia 17 al conseller Sr. Costa, ja que es tracta d'un tema de vital importància per a tots els ciutadans de les nostres illes, és on ens jugam els recursos de la nostra comunitat.

Com tots sabem, actualment tenim un sistema de finançament que és de l'any 2019 i que s'hauria d'haver modificat el 2014 i que a data d'avui encara no s'ha fet res. Els diferents ministeris han demanat informació i informació, però, a la fi, res de res, seguim estant al mateix punt.

Crec que estam tots d'acord que necessitam un sistema de finançament que, a més de les variables que s'hi inclouen actualment, s'hi inclogui la variable de variació de la població, la població flotant, el cost de la vida i de la tan parlada en aquesta cambra variable de la insularitat.

Hem de tenir en compte que Canàries s'enduu més del 80% del pes de la variable de la insularitat i que a Balears només ens n'assignen un 20%.

És per tot això, Sr. Apesteguia, que nosaltres... bé, com que hi ha un munt d'esmenes, li votarem a favor els punts 1, 2, 3, 4 i 5 de la seva proposta. En el cas del punt 6, com hem comentat, bé acceptarem la seva o bé acceptarem l'esmena [8698](#) que ha presentat el Partit Socialista, d'acord? Acceptarem els punts 7, 8 i 9 de la seva proposta.

Vull agrair-li que ens hagi acceptat l'esmena [8712](#) que substitueix el punt 10 que havien presentat vostès.

Agrair-li també l'esmena [8713](#), que fa referència al punt 11, on s'inclou una transacció que ha fet el Partit Socialista, crec que és així, no? I en el punt 12 acceptarem també l'esmena que ha presentat MÉS per Menorca, la [8705](#), crec que anava així.

Acceptarem els punts 13, 14 i 15. I del punt 16, no sé al final si ho faran per separat o no, perquè veig que vostès han presentat un punt i llavors el Partit Socialista ha presentat com a dos punts més... -ho faran per separat? D'acord-, idò, el punt 16, que està presentat en la seva moció, evidentment, nosaltres no li votarem a favor perquè, com ja li va dir el Sr. Costa a la seva interpel·lació, això significaria acabar amb l'Estat i acabar amb Espanya, i això nosaltres no ho farem.

Aquest govern seguirà treballant i defensant la nostra comunitat, però també defensarem la unitat d'Espanya.

(Alguns aplaudiments)

El que sí seguirem fent, i jo crec que aquí tots hem d'anar de la mà, és seguir defensant el finançament autònom que és just per a les nostres illes.

Respecte de les esmenes que han presentat els altres partits, com li he comentat, l'esmena [8701](#) i la [8702](#), presentades pel Partit Socialista, les acceptarem. Llavors, l'esmena presentada per MÉS per Menorca...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Perdó?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, si ells les accepten, nosaltres les acceptarem, és perquè quedi clar.

MÉS per Menorca, estariem d'acord amb les esmenes [8706](#) i [8707](#), -veig molts de nervis a la bancada de l'esquerra-, a sobre que intentam consensuar coses, sembla que els sap greu quan els consensuem.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

A MÉS per Menorca..., les [8708](#) i [8709](#), en principi si el grup MÉS per Mallorca les accepten, nosaltres també hi estariem d'acord. I les [8710](#) i [8711](#) no les votariem a favor perquè la comissió mixta no preveu ja aquesta participació dels consells insulars, sinó que és una comissió mixta entre l'Estat i la comunitat autònoma, per la qual cosa nosaltres no li votariem a favor. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para fijación de posiciones, es el turno del Grupo VOX. Sí, Sra. De las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La moción que debatimos tiene por objeto solicitar un nuevo sistema de financiación que supere el definido en la Ley 22/2009. Y le voy a decir una cosa, Sr. Apesteguia, el programa con el que VOX concurrió a las elecciones precisamente recoge como una de las medidas la modificación de la Ley 22/2009. Pero le voy a reconocer más, también estoy de acuerdo con su punto 5, donde insta al Gobierno a hacer una campaña informativa, porque, como también venimos diciendo desde VOX en nuestro programa, el dinero público, si es de alguien, es de los contribuyentes, y merecen saber, como no puede ser de otra forma, con total transparencia, dónde está su dinero y a qué va destinado.

También comulga el programa de VOX con su punto 6, recogido además en la medida 9 del acuerdo de gobierno firmado entre el Partido Popular y VOX que dice literalmente: "Exigiremos al Gobierno de la nación un marco de financiación autonómica que garantice los recursos necesarios para la sostenibilidad de los servicios esenciales y la administración pública de las islas, bajo los principios de solidaridad y cohesión, y que atiendan a criterios como el crecimiento poblacional, la población flotante o la insularidad, y respete la autonomía tributaria y la corresponsabilidad fiscal".

En relación a la medida 10, sin embargo, debo decirle que no existe una manera clara de saber qué va a suceder con un mecanismo de apoyo a la liquidez, el fondo de liquidez autonómica, cuya dotación también depende de los presupuestos generales del Estado. Si se tiene en cuenta que el Fondo de Liquidez Autonómica es el instrumento de las comunidades autónomas para obtener ingresos adicionales, su acceso a esa vía de financiación habrá de habilitarse a través de un crédito extraordinario, lo que afecta a las partidas de gasto ya bloqueadas para alcanzar los objetivos de déficit.

Ante esa situación, y debido a la falta de reforma del sistema de financiación, es necesario plantear desde la Administración central un plan de ajuste para las comunidades autónomas acorde a los objetivos de déficit que tiene que cumplir y una preparación adecuada para poder llevar a cabo en la siguiente legislatura una reforma completa del sistema de financiación basada, como le decía, en el principio de corresponsabilidad fiscal y en la necesidad de las autonomías de asumir la responsabilidad de recaudar y no solo de gastar.

Por otra parte, interesa la relajación de la norma de *minimis*, de mínimos, o la necesidad de un IVA reducido para las Islas Baleares, medidas que deben ser atendidas en el marco del régimen fiscal especial.

Sin embargo, aprovecho para decirle que los que venían gobernando hasta ahora han sido ustedes, y esta medida no ha sido adoptada hasta la fecha, y en el Gobierno de la nación también gobernaban los que eran sus socios.

No obstante lo anterior, el debate de la financiación autonómica es una constante en las últimas décadas que sólo ha llevado a un aumento del despilfarro, la insolidaridad y la desigualdad entre españoles. Su lógica no es la de optimizar recursos para mejorar el bienestar de los españoles, sino pedir

más dinero sacado del bolsillo de los españoles para pagar sus estructuras "elefantiásticas", cuando no para destinarlo a romper España y fomentar el separatismo.

Y lo que no podemos aceptar, bajo ningún concepto, como muy bien ha adelantado usted en su intervención inicial, es el objetivo del concierto económico vasco o el convenio económico de Navarra, lo que necesitamos es una bajada de impuestos masiva que permita a las familias y a las empresas poder desarrollarse y prosperar sin trabas, así como la reducción de forma inmediata del colosal gasto político ineficaz, destinado a mantener las estructuras de poder autonómicas fruto de una descentralización política que sólo sirve para favorecer el estado de bienestar de los políticos.

No obstante, votaremos a favor, como le he indicado, a determinados puntos, bajo ningún concepto del punto 16.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Apesteguia, si quiere, para concluir.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. He de agradecer el sentimiento expresado por todos los grupos. Creo que la voluntad, en este caso de MÉS por Mallorca como a grupo proponente, de conseguir amplios consensos se ha visto correspondida por parte de los grupos.

Abans no he fet esment a les esmenes, però ja he avançat a tots els portaveus, o almenys als portaveus que duen aquest tema, quin seria el sentiment i les transaccions que hem realitzades, precisament també en ares d'aconseguir aquests consensos, que no els ho amag, i ja ho he dit abans, per a MÉS per Mallorca són uns consensos de mínims i per a altres grups seran consensos de màxims, i això forma part, evidentment, de les diferències ideològiques i de les diferències de projecte polític que cadascú representem.

Sí que és ver, permeti'm la portaveu de VOX fer-li un esment a una de les qüestions que ha expressat, aquest pla d'ajustament estatal, nosaltres varem incloure, si s'hi fixa, en el punt 15, una qüestió que precisament defensa la capacitat de cada comunitat autònoma de dur a terme les polítiques tributàries que cregui convenientes i, a partir d'aquí, també les polítiques pressupostàries, perquè nosaltres, que defensam l'autogovern de cadascuna de les comunitats autònomes i especialment el de les Illes Illes Balears, defensam que cada partit pugui aplicar el seu projecte polític. I això significa que quan governen certs partits amb certa ideologia duguin a terme baixades d'impostos i reducció de la despesa pública, i eliminació de segons quins serveis que, en el marc de la seva proposta, considerin superflus; i que quan governin altres partits, puguin imposar, dotin de més serveis i creïn les estructures públiques necessàries per dur a terme el projecte polític que representem.

Per tant, nosaltres defensam que es tinguin aquesta capacitat per a cadascuna de les comunitats autònomes. El que no creiem és que hagi de venir imposada per l'Estat; és a dir, l'Estat fa la seva política econòmica en el marc de les majories polítiques que hi hagi a l'Estat i cadascuna de les comunitats autònomes durà a terme les polítiques econòmiques en base a les majories polítiques que hi hagi a cada moment.

També per això hem fet una transacció precisament a l'esmena 16.bis, del PSOE, precisament per dir nosaltres estem molt d'acord amb l'esperit de l'esmena, que hi ha d'haver una despesa mínima per a cadascun dels serveis bàsics que donem a la ciutadania, però no perquè ho digui un sistema de finançament autonòmic, perquè ho digui la majoria política que en aquell moment li toqui governar.

I nosaltres, i ho hem defensat, si hi ha una baixada d'impostos estem convençuts -el Sr. Costa l'altre dia manifestava reiteradament que no-, si hi ha una baixada d'impostos acaba duent a una minva dels serveis públics. I que hagin baixat 30 milions d'euros de l'impost de successions i això no els faci baixar els serveis públics, permeti'm-ho, això no és una baixada del marc impositiu o del marc tributari general que tenim, i sobretot no es produeix aquesta minva de servei públic perquè ens trobam en un moment econòmic expansiu. Però si hi ha una baixada d'impostos en un marc econòmic recessiu o estable, innegablement conduirà a una retallada de serveis públics. I això ho criticarem, però no negam el dret d'un partit polític a dur a terme aquest programa polític.

Perquè d'això va el finançament autonòmic, va de fer un finançament autonòmic en què hi hagi una responsabilitat major, on les despeses han d'anar lligades a uns ingressos. I la ciutadania ha de ser conscient que quan es fan segons quins tipus de despeses, han d'anar acompanyades d'unes mesures tributàries que signifiquin uns ingressos, o quan es minven uns ingressos va en detriment de fer segons quin tipus de serveis públics.

Volem lamentar que no aconseguim, l'esperança és el darrer que es perd, i nosaltres som impassibles en el desànim, per tant, insistirem en la qüestió del concert econòmic, perquè considero o m'agradaria que diguessin si consideren que el PP del País Basc i el PP de Navarra volen trencar Espanya, volen destruir Espanya, o, el PSOE del País Basc i el PSOE de Navarra volen trencar Espanya! A mi m'agradaria que ho diguessin, perquè, és clar, al final si tot es basa en drets històrics i no en la voluntat política de cadascun dels territoris, és que vostès són més nacionalistes que un Crist, perquè nosaltres el que defensam és que a cada moment la ciutadania té la capacitat de decidir.

I nosaltres defensam, i ho seguirem defensant, com ho va defensar el PP a l'any 1991, i com tenia l'oportunitat de defensar el Partit Socialista per primera vegada en la història, sempre defensarem que la ciutadania d'aquesta terra no és menys ni té menys capacitat d'autogovernar-se que la ciutadania de Navarra o del País Basc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:	55 a favor.
Vamos a proceder a la votación, entonces.	El punto 15. Votamos.
Votamos el punto 1, tal cual. Votamos.	48 a favor y 7 abstenciones.
47 votos a favor y 7 abstenciones.	Punto 16. Votamos.
Votamos el punto 2, tal cual. Votamos.	7 a favor, 48 en contra.
54 a favor y 1 abstención.	El punto 16 bis, con la enmienda 8701 transaccionada.
Votamos el punto 3, tal cual. Votamos.	Votamos.
46 votos a favor, 7 en contra y 1 abstención.	55 a favor.
El punto 4, tal cual. Votamos.	El punto 16 ter, con la enmienda 8702. Votamos.
47 a favor y 8 abstenciones.	47 a favor, 7 en contra y 1 abstención.
El punto 5. Votamos.	El punto 17 es un nuevo punto, por la enmienda 8706.
55 a favor.	Votamos.
El punto sexto, con la enmienda 8698. Votamos.	55 a favor.
55 a favor.	El 18 es la enmienda 8707. Votamos.
Punto séptimo. Votamos.	55 a favor.
55 a favor.	El 19 es la enmienda 8708. Votamos.
Punto octavo. Votamos.	55 a favor.
47 a favor, 7 en contra y 1 abstención.	El punto 20 es la enmienda 8709. Votamos.
El punto noveno. Votamos.	55 a favor.
47 a favor, 7 en contra y 1 abstención.	El punto 21 es la enmienda 8710. Votamos.
Punto décimo, con la enmienda 8712. Votamos.	8 a favor, 31 en contra, 16 abstenciones.
48 a favor y 7 abstenciones.	Y, por último, el punt 22 es la enmienda 8711. Votamos.
Punto undécimo, con la enmienda 8713. Votamos.	7 a favor, 48 en contra.
55 a favor.	
Bueno, el punto 11 era con la enmienda transaccionada, como saben.	IV. Debat i votació sobre la convalidació o derogació del Decret Llei 6/2023, de 2 d'octubre, de mesures urgents en matèria d'habitatge (RGE núm. 7177/23).
El punto 12 es también con la enmienda 8705, transaccionada. Votamos.	Pasamos al cuarto punto del orden del día, que corresponde al debate y votación sobre la convalidación o derogación del Decreto Ley 6/2023, de 2 de octubre, de medidas urgentes en materia de vivienda. Tiene la palabra, en primer lugar, la Sra. Vidal.
54 a favor.	<i>(Alguns aplaudiments)</i>
Punto 13. Votamos.	LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):
55 a favor.	<i>Gracias, presidente. Senyors diputats i senyores diputades, vull començar pel final, normalment un demana el suport al decret llei al final, ho vull fer al principi.</i>
El punto 14. Votamos.	

M'agradaria apel·lar a aquesta cambra que representa, cadascun de nosaltres, els ciutadans que ens han votat, voldria apel·lar a cada diputat i a cada diputada a donar un exemple que, en un tema tan important com l'habitatge, som capaços d'anar de la mà. Vull deixar molt clar que des del nostre grup, des del nostre govern, des de l'equip de govern des del primer moment vam voler que es tramités com a projecte de llei aquest decret llei.

Segurament, com tot, és millorable, segurament és millorable, però estic segura també que tots els diputats i diputades que asseuen en aquesta cambra conceben el tema de l'habitatge com el problema més greu que tenen els ciutadans de les Illes Balears. Si pensem què pot passar amb l'aplicació d'aquest decret llei, la resposta només és una: es poden generar més habitatges, més, molts, moltíssims o pocs, però segur que en generem qualcun.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Creem..., -sí, que bé!- creem una categoria nova d'habitatge que estic segura que mai no tornarà a sortir del nostre ordenament jurídic, que és l'habitatge a preu limitat, que és un habitatge, sí, de promoció privada, sí, però la promoció privada no és dolenta, la promoció privada va de la mà -de la mà- de les polítiques d'habitatges protegits, d'habitatges públics.

Dir que no a aquest decret implica que locals que avui no tenen ús puguin convertir-se en habitatges, en plantes baixes tan demandades per la gent, per exemple, de la tercera edat o de persones amb discapacitat.

Dir que no a aquest decret suposa dir que no que grans pisos puguin convertir-se en pisos més petits, és a dir, en pisos per a persones que es vulguin emancipar o bé adquirir o llogar un pis a un preu més accessible.

Dir que no a aquest decret suposa que les grans cases dels nostres municipis només siguin accessibles per a persones amb importantíssims recursos econòmics.

Dir que no a aquest decret llei significa dir que no que amb l'increment d'alçada es generin més pisos, també a preus limitats.

Dir que no a aquest decret suposa dir que no que els municipis puguin desenvolupar per si mateixos habitatges de protecció oficial sobre els seus equipaments que encara no estan desenvolupats.

Dir que no vol dir que els municipis no tinguin la possibilitat, fins i tot, de desenvolupar aquests equipaments públics, parlo d'escoles, de centres de salut, d'aparcaments, sense cap cost per a les seves arques públiques.

Dir que no a aquest decret llei significa que l'IBAVI no pugui fer promocions en aquests equipaments sense desenvolupar per fer un habitatge de protecció oficial.

Dir que no a aquest decret llei significa que hotels que ara estan tancats o obsolets no es puguin reconvertir en habitatges a preu limitat.

Dir que no a aquest decret llei significa impedir que els esquelets de construccions inacabades puguin ressuscitar i convertir-se en habitatges de preu limitat.

Dir que no a aquest decret llei suposa dir no a la creació d'una nova figura d'habitatge, l'habitatge a preu limitat, un preu que controla en tot moment l'administració pública i que és una mitjana d'un 40% inferior al preu de mercat, tant per a venda com per a lloguer, per als ciutadans de les nostres illes.

Per tot això, els demano des del principi de la meua intervenció, el seu suport, més enllà de l'escenificació política de les diferències com un missatge responsable i cert a la ciutadania que el Parlament de les Illes Balears està compromès amb l'habitatge. Senyors i senyores diputats, els demano que fem que aquest decret llei sigui de tots.

Efectivament, debatem avui en aquesta cambra la invalidació d'aquest decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge, que es va aprovar pel Consell de Govern el passat 2 d'octubre. Forma part del primer paquet de mesures per facilitar l'accés a l'habitatge a amplis segments de la població, que són les classes mitjanes, les classes treballadores i la gent jove; creem la figura de l'habitatge a preu limitat, mentre continuem decididament a impulsar la construcció de l'habitatge públic.

Vam aconseguir aprovar-lo en Consell de Govern quan encara no havíem complert tres mesos de govern, quan el compromís era aprovar-lo dins els sis primers mesos de legislatura, tal com constava a l'acord de governabilitat amb el grup polític VOX. Hem donat resposta als nostres compromisos i volem donar resposta a un dels principals problemes o al principal problema dels ciutadans de les Illes Balears, que és l'habitatge. L'únic objectiu d'aquest decret és generar habitatge a l'abast de la ciutadania.

Debatrem al Ple de la cambra, també, si es vol tramitar com a projecte de llei al Parlament, demano que donin suport tots, senyors i senyores diputats, que es tramiti com a projecte de llei perquè el que volem és una voluntat real de consens tant amb tots els grups polítics, com amb tots els agents socials i com amb tots els col·lectius, per tal de posar com més aviat millor en marxa les mesures per garantir la seva efectivitat.

L'objectiu és donar eines als ajuntaments perquè cadascun dels quals puguin adaptar la seva regulació i zonificació perquè les mesures siguin més efectives. Es tracta de mesures pensades per ajudar que més gent pugui accedir a un habitatge a preus limitats i més barats que al mercat lliure, mesures que tenen com a objectiu l'augment de l'oferta d'habitatge a preus accessibles dins les àrees urbanes, sense consumir territori i sempre parlant de sòl urbà.

Generarem nou habitatge a preus limitats i no a preu lliure. Aquesta figura d'habitatge a preu limitat està en tot moment controlada per l'administració i, per tant, no és susceptible de generar especulació. A la vegada, el Govern continua amb la construcció d'habitatges de protecció per als col·lectius vulnerables. Estam obligats, nosaltres com a Govern i el Parlament a l'hora de l'aprovació de les lleis, a crear solucions per a un problema creixent que no fa més que anar a pitjor.

L'Administració no pot assumir sola el compromís de la construcció de l'habitatge, el sector privat ha d'implicar-se en aquestes mesures, és de sentit comú, s'hauria d'haver començat a fer d'una manera més decidida fa temps, malgrat que el Govern del pacte tant a la llei del 2018 com a la llei del 2020, va generar també fórmules de col·laboració amb el sector privat, que avui tant crítica.

Som a temps de reconduir aquesta situació. Hem començat a aplicar noves mesures dins un full de ruta més ampli per afavorir l'accés a l'habitatge; s'ha enfocat en generar habitatges a preus més accessibles, amb consum zero de territori i cost zero per a les finances públiques, com més optimitzem, com més estimulem la generació d'habitatge de protecció oficial per part de les administracions, en col·laboració amb la iniciativa privada i que la iniciativa privada concebi aquesta comunitat autònoma com una comunitat atractiva per a la inversió, més diners tindrem per destinar a altres polítiques que són igualment substancials.

Aquest paquet de mesures s'ha enfocat en generar més habitatges -com deia- a preu assequible i a cost zero, sempre a edificis existents i a parcel·les que no estan edificades en sòl urbà. Les principals mesures, hem dit, eren: el canvi d'ús dels locals existents, reconvertir-los en habitatges, evitar situacions intervencionistes com passa, per exemple, a Palma, que a certes zones es considera que hi ha massa acumulació de locals comercials destinats a activitats de restauració o a activitat comercial, doncs aquests locals, per exemple, en aquest cas es podrien reconvertir en habitatges; la divisió d'habitatges, amb un increment de les densitats màximes per crear nous habitatges de preus limitats; creixements en alçada, també per generar nous habitatges i sempre a les zones que els municipis decideixin; creació d'habitatges a terrenys d'equipaments públics i privats en parcel·les qualificades com equipament i encara sense desenvolupar; reconversió d'establiments turístics obsolets.

Les actuacions -recordem- tenen caràcter temporal amb l'objectiu d'incentivar que es posin en marxa a la major brevetat possible; el termini per a la seva posada en marxa és de dos anys i s'han d'executar en un màxim de tres.

Hi ha altres mesures que són ampliar mesures que ja estaven adoptades amb anterioritat, però que no van resultar prou eficients, com ampliar el règim especial ja vigent a edificacions inacabades per tal de recuperar aquestes estructures que avui són inservibles i convertir-les en habitatges a preu limitat.

Per altra banda, desvinculem la situació urbanística d'una edificació existent en les seves condicions d'habitabilitat, això facilita la concessió de cèdules d'habitabilitat a habitatges situats a construccions que es van implantar legalment a sòl urbà, tal com diu el decret.

Es preveu també la cessió de terrenys de titularitat pública a la iniciativa privada per a la promoció d'habitatge protegit de lloguer i d'allotjaments dotacionals, s'amplia el termini màxim de concessió de 50 a 75 anys, de manera que una vegada finalitzat aquest termini que, per suposat, estarà sotmès a l'elaboració d'unes bases i a la pública convocatòria com marca la llei, aquests edificis que s'hagin construït sense cost per

l'administració revertiran a les administracions que els hagin promogut i, per tant, tindran promocions pròpies els municipis que podran destinar a cobrir les necessitats dels seus veïns més propers.

S'introdueix també la dependència a tot ús per a habitatges, que són espais unificats d'habitatge que permeten funcions de dormir, estar, menjar, cuinar, la figura no és una novetat sinó que s'aplica a habitatges existents i s'inclou per als nous habitatges i per a la reconversió de locals.

Cal deixar clar que aquest decret llei no modifica en cap cas la superfície mínima dels habitatges, aquesta qüestió es regula per a cada municipi. Els ajuntaments tenen temps -que és el que fan ara- per aprovar i analitzar la manera de com aplicar les mesures previstes en aquest decret llei des de la seva realitat i, per suposat, des de la seva voluntat política. No recordo cap decret llei de mesures urbanístiques que hagi deixat cap marge als ajuntaments per prendre cap tipus de decisió en base a la seva autonomia local i en base a la seva voluntat política, legítima, sempre. Nosaltres, sí.

Aquest decret llei s'ha fet, per tant, des d'un absolut respecte a l'autonomia local i hem posat a l'abast dels ajuntaments noves eines per generar més habitatge, amb respecte ple i absolut a les competències municipals; mitjançant un acord de Ple es podrà limitar de forma parcial o deixar sense efecte algunes de les mesures, es podran frenar -en el cas que s'autoritzi- per reconvertir si consideren que no tenen l'efecte desitjat, i també podran, per suposat, adoptar un acord de Ple d'aplicació de les mesures posteriors, en el cas que així ho decidissin fer quan vegin els primers efectes del decret llei que, previsiblement, estaran a la vista de tothom.

Amb el decret llei -com deia- el Govern..., -bé, ja ho he dit a això- els ajuntaments decideixen en aquests moments, hem tingut una gran acceptació per part dels municipis; el fet d'acceptar ens significa també..., quan volem dir "acceptar" volem dir també el fet de deixar-ho damunt la taula mentre s'estudia, ens sembla molt bé aquesta decisió dels municipis, cada municipi pot fer exactament el que consideri més adequat.

Agraïm, per tant, la bona acollida del decret a tots els ajuntaments de tots els colors polítics, qualsevol decisió municipal és aplaudida per part del Govern de les Illes Balears. Era exactament la nostra intenció. Volem agrair també que diversos ajuntaments amb governs de partits diferents hagin adoptat ja la decisió d'aplicar les principals mesures del decret i de fer una zonificació seguint l'esperit del decret, com, per exemple, la reconversió de locals en aquelles zones o carrers que no tenen demanda comercial.

Hem introduït també una modificació a la Llei del turisme de les Illes Balears per reforçar la lluita contra l'oferta il·legal clandestina i l'intrusisme en el lloguer turístic d'habitatges per tal de retornar al mercat residencial l'ús que els és propi, que és l'ús residencial, és una primera passa per corregir els efectes provocats per la Llei 6/2016, de comercialització d'estades turístiques a habitatges en edificis plurifamiliars, un fet que va alterar el model tradicional de les Illes Balears i que, juntament amb altres factors, han provocat el major bum turístic, en extreure moltíssims milers d'habitatges del mercat residencial.

El decret llei, en concret, dota la inspecció turística d'eines per adoptar mesures provisionals per a la paralització de l'activitat il·legal i l'intrusisme; entre les mesures provisionals s'hi introdueix, com a nova mesura, la clausura temporal de l'establiment o de l'habitatge turístic. Explicació separada i més detallada, és el que suposa els habitatges a preu limitat, així com els preus que realment s'han regulat.

Es crea un registre autonòmic d'habitatge de preu limitat, per garantir l'efectivitat, control i la informació pública de la nova figura. Amb la regulació nova establím condicions per poder optar a un habitatge de preu limitat, sense donar lloc a l'especulació. Entre els requisits es troba que no pot accedir-hi cap persona que no sigui propietària al cent per cent per cent d'un altre habitatge, la persona que hi opti ha d'optar i ha de garantir que es tracta del seu habitatge habitual i permanent. El beneficiari haurà de ser una persona amb residència permanent a les Illes Balears, ha de ser una persona física i major d'edat.

Quant a les condicions de l'habitatge, cal recordar que els habitatges tindran una superfície útil màxim de 90 metres quadrats, es poden destinar a ús propi, a la venda, al lloguer, o al lloguer amb opció de compra. En tot cas, mantindran la seva condició d'habitatge de preu limitat de forma permanent, és a dir, es podran transmetre o llogar a tercers, sempre que compleixin les condicions per aspirar a ser beneficiari d'un d'aquests habitatges. El preu sempre serà el preu limitat que marqui el Govern de les Illes Balears.

Per tal de garantir el seu control i efectivitat, s'incorpora un règim sancionador que complementa el règim ja previst a la Llei 5/2018, d'habitatge, i que inclou nous supòsits d'infraccions que donen resposta als incompliments relatius als habitatges de preu limitat.

Les quanties de les sancions són les mateixes que a la Llei 5/2018 per a les lleus, greus i molt greus; les lleus van de 60 fins a 3.000 euros, les greus de 3.001 fins a 30.000 euros i les molt greus de 30.001 fins a 90.000 euros. Entre les infraccions molt greus, per posar alguns exemples, s'incorporen fets com dedicar habitatges de preu limitat a usos no autoritzats, alterar el règim d'ús i utilització de l'habitatge, és a dir, per exemple, a dedicar un habitatge de preu limitat al lloguer turístic, que podria ser sancionat amb una infracció molt greu de fins a 90.000 euros. Altres infraccions molt greus, per exemple, serien cobrar un sobrepreu o prima a les transmissions, falsejar requisits o documents per ser beneficiaris.

Pel que fa als preus, el decret llei estableix dos tipus de preus, un dels quals que són per a edificacions existents, que són la majoria d'actuacions previstes al decret, i el preu màxim de venda seria el resultat de multiplicar el preu vigent per l'habitatge protegit, per un coeficient d'un 1,10%. I, per altra banda, hi ha una altra tipologia d'habitatges de preu limitat, que és per a actuacions d'obra nova, això és per mor del cost superior del cost de la construcció respecte de la rehabilitació, i el preu màxim seria el resultat d'aplicar el preu d'habitatge protegit al coeficient de l'1,30%.

Com a exemples d'aquests preus d'habitatges a preu limitat, són exemples, els habitatges d'entre 60 i 80 metres útils, en cas de compra en edificacions existents, oscil·larien entre els

102.000 fins als 241.000 euros; en cas d'obra nova, parlariem d'entre 121.000 fins a 285.000 euros; i en el cas de lloguer, amb els exemples de pisos d'entre 60 i 80 metres quadrats útils en edificacions existents, parlariem de preus de lloguer d'entre 385 i 905 euros i, en el cas d'obra nova, oscil·larien entre 455 i 1.070 euros. Les franges de preu, com hem repetit, es fixen en funció del municipi i de l'etiqueta energètica dels habitatges, tal com s'ha fet fins ara, en el cas dels habitatges de protecció oficial.

La comparativa entre els preus d'un cas mitjà d'habitatge de preu limitat i els habitatges de mercat lliure, en el cas d'una reforma, és a dir, preus en edificació existent, els preus dels nous habitatges de preu limitat resultarien un 39% més barat que en el mercat lliure, en el cas de compra, i fins a un 47% més baix en el cas de lloguer. Aquesta comparativa s'ha obtingut amb comparativa de dades del portal immobiliari.

Des de la Direcció General d'Habitatge i Arquitectura s'ha fet una feina molt seriosa i molt rigorosa, i s'ha habilitat una pàgina web específica, que és hpl.caib.es, on es poden consultar els preus, les mesures, les passes a seguir en cada actuació, una informació que resulta molt pràctica i molt útil perquè tothom es pugui assabentar de manera directa del que estableix el decret, dels preus que regulen i de com funciona el registre d'habitatges a preu limitat.

Abans de concloure, només vull recordar la petició que aquesta cambra aprovi la tramitació d'aquest decret llei com a projecte de llei, de manera que tots els grups puguin fer les esmenes i proposar les millores al text per tal d'enriquir-lo durant la seva tramitació parlamentària. Creiem, sincerament que parlem de mesures raonables, que poden generar consens entre els grups parlamentaris i, per això, els demano a tots els grups polítics i a tots els diputats el seu suport, des de la responsabilitat, per tal d'aprovar avui la convalidació del decret llei i la seva tramitació com a projecte de llei en seu parlamentària.

Moltes gràcies i bona tarda.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para ordenar el debate, solicito a los portavoces de los grupos parlamentarios que manifiesten si quieren intervenir en el turno a favor, en contra, o fijación de posiciones.

¿Grupo Popular?

(Intervenció inintel·ligible)

¿El Grupo Socialista?

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

¿El Grupo VOX?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

¿El Grupo MÉS per Mallorca?

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

En el torn en contra.

EL SR. PRESIDENT:

¿Y Grupo Mixto?

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Pues tiene la palabra entonces en primer lugar el Grupo VOX. Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Buenas tardes, gracias, presidente. A diferencia de lo que venía siendo habitual hasta ahora, nos encontramos en esta legislatura con que el Gobierno trae a esta cámara normas con rango de ley, que sí cumplen los requisitos para tener rango de ley. Ya sabemos todos que las leyes no las hacen los gobiernos, las hacen los parlamentos, pero nuestra Constitución y el Estatuto de Autonomía permiten que los gobiernos puedan hacer normas con rango de ley cuando se cumplen determinados requisitos, que consisten básicamente en que exista una extraordinaria y urgente necesidad y en que no afecten a determinadas materias, como son los derechos fundamentales o los presupuestos de la comunidad autónoma, entre otras.

Digo esto, porque durante el Gobierno de la Sra. Armengol fue escandaloso el descaro con el que traían aquí, ella y sus consejeros, decenas de decretos ley, que o bien no respondían a una necesidad urgente y extraordinaria o bien regulaban asuntos prohibidos para los decretos ley, o bien incumplían ambas cosas directamente.

Desde VOX celebramos que el cambio de gobierno, propiciado por nuestro acuerdo de gobernabilidad con el Partido Popular, haya servido para dejar atrás el lamentable espectáculo que ofrecía el Gobierno déspota y liberticida de Armengol. Porque, efectivamente, comprobamos que este decreto ley, al igual que el anterior que debatimos hace unas semanas, sí obedece a una necesidad urgente, como es hacer frente al drama que supone para los habitantes de las islas, no poder acceder a una vivienda digna, y además no interfiere en ninguna de las materias que la Constitución Española y el

Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares dejan fuera del alcance de los decretos ley. Por tanto, es este un buen comienzo para que VOX pueda, con sus votos en este Parlamento, convalidar el decreto ley que nos presenta la consejera de Vivienda.

No obstante, habría sido también prudente pactar con nuestra formación el contenido de este decreto ley, puesto que de haber sido así, nos habrían evitado tener que solicitar que se tramite como ley en este Parlamento, puesto que habríamos tenido la oportunidad de poder plantear, al menos, algunas cuestiones que podrían mejorar el texto. No siendo así, plantearíamos tales mejoras en sede parlamentaria, ya nos ha dicho la consejera que nos ha solicitado a todos los grupos que sea así, que se tramite como ley en este Parlamento y, por tanto, plantearíamos entonces que se tramite esta norma como proyecto de ley.

Creo que es unánime la opinión de todos los grupos políticos con representación en esta cámara, que el acceso a la vivienda de las familias en Baleares, precisa de una actuación inmediata para garantizar una vivienda digna a los ciudadanos, unos ciudadanos que, en su inmensa mayoría, no cuentan con recursos económicos suficientes para ello ante el incremento desmesurado de los precios de la vivienda que venimos padeciendo en Baleares durante los últimos años, un incremento que alcanza el 20,3% solo en el último año, y por ello es urgente adoptar medidas y establecer normativas que faciliten incorporar viviendas al mercado a un precio asequible para los ciudadanos.

Esta norma tiene como objeto principal, precisamente, eso, aumentar la oferta de vivienda a un precio asequible para los ciudadanos de Baleares y, por ello se establecen una serie de cambios como la creación de las llamadas viviendas de precio limitado. Estas viviendas de precio limitado, a su vez, pueden ser de dos tipos: por un lado, las viviendas creadas mediante la modificación de edificaciones ya existentes y que no suponen un incremento de la edificabilidad, y, por otro lado, las viviendas de nueva creación, mediante obras de nueva planta, que sí incrementan la edificabilidad. Y en ambos casos el denominador común consiste en que las viviendas no pueden exceder de unos metros cuadrados máximos de superficie, ni superar un precio máximo de venta o alquiler, con lo que se equiparan a las características de las viviendas de protección oficial en parte.

De hecho, al igual que ocurre con las viviendas de protección oficial, las viviendas de precio limitado podrán tener como máximo un trastero y un aparcamiento vinculado a cada una de ellas.

También se establecen requisitos para quienes accedan a una de estas viviendas: deberá tratarse de la vivienda habitual y permanente del beneficiario, que deberá ser una persona física, mayor de edad, residente en Baleares, que no disponga de otra vivienda en España.

Para poder crear estas nuevas viviendas de precio limitado, este decreto ley permite reconvertir locales comerciales en viviendas, modificar la densidad de las viviendas, dividir viviendas unifamiliares entre medianeras, ampliar edificios ya

existentes, poder construir más viviendas en las parcelas o intervenir en edificaciones ya existentes que no disponen de licencia por haber caducado o por estar fuera de ordenación.

Y para agilizar todas estas actuaciones se contempla la figura de la declaración responsable en algunas de ellas para poder iniciar las obras de construcción necesarias, eso sí, supeditado a la obtención de la licencia de primera ocupación en el final de obra.

Se trata de una norma que se aprueba con carácter temporal, dado que se basa en una excepcionalidad, que es precisamente la situación de necesidad urgente que vivimos en Baleares y que impide a la inmensa mayoría de la población acceder a una vivienda digna, porque es simplemente imposible de pagar, por lo que el plazo para solicitar la creación de ese tipo de viviendas expira en principio en dos años desde la entrada en vigor de ese decreto ley.

Aun así y para evitar las críticas de los ayuntamientos que no estén conformes con esta norma, el Gobierno deja en última instancia, a criterio de cada ayuntamiento que todo lo que contiene ese decreto ley se aplique o no, y en qué medida, para respetar la autonomía local.

Además de las viviendas de precio limitado, ese decreto ley crea también los llamados alojamientos con espacios comunes complementarios, que consisten en espacios de convivencia, es decir, viviendas que combinan espacios comunes con espacios privativos, de modo que los usuarios de un mismo inmueble comparten determinadas instancias para optimizar el espacio, algo que ya es común en otros países, especialmente entre grupos de jóvenes o de personas de la tercera edad.

Otro aspecto importante de esta ley es la preferencia para el acceso a alojamientos a los empleados públicos desplazados del sector sanitario, docente y de seguridad. Esta previsión es muy relevante, puesto que es evidente la necesidad de dar respuesta a la deficiente cobertura de puestos de trabajo en esos ámbitos, precisamente por el precio desorbitado de la vivienda en Baleares, entre otros motivos.

Encontramos también otras medidas en esta norma, como una ampliación del plazo de concesión para construir y gestionar viviendas protegidas, que pasa a ser de 75 años, o permitir el cambio de uso para que establecimientos y parcelas de uso turístico pasen a ser de uso residencial, en cuyo caso las viviendas resultantes pasarán a ser viviendas de precio limitado.

Se trata, en definitiva, de una norma que pretende dar respuesta a una de las mayores preocupaciones de los ciudadanos de Baleares, una preocupación que se ha incrementado a lo largo del tiempo debido a la subida exponencial de los precios de la vivienda, que, acompañada al alto coste de la vida, ha impedido el acceso a la vivienda y con ello ha dificultado garantizar el derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada, derecho que constituye uno de los principios rectores de nuestra política social y económica, de conformidad con lo establecido en el artículo 47 de la Constitución Española.

Desde que VOX tiene representación en este parlamento, no hemos dejado de denunciar la inactividad de los poderes públicos en materia de vivienda, los errores de las políticas intervencionistas, que lo único que han conseguido es seguir aumentando de forma estratosférica los precios de la vivienda, y la insuficiencia en la creación de vivienda pública protegida, que ha sido prácticamente inexistente en los últimos ocho años.

En una comunidad donde en los últimos veinte años la población ha aumentado un 34%, la dejadez de las instituciones públicas y la falta de previsión, tanto en infraestructuras como en vivienda, ha sido una constante y ahora pagamos las consecuencias. Precisamente esa es una de las cuestiones que más nos preocupan, y de ahí que en el acuerdo de gobernabilidad entre el Partido Popular y VOX, firmado el pasado 28 de junio, ambas formaciones decidiésemos incluir varios puntos de acuerdo para paliar esta situación.

Así, en el punto 90 de nuestro acuerdo, nos proponemos acabar con las políticas intervencionistas prohibicionistas y de ataque a la propiedad privada, desarrolladas por los gobiernos de izquierda en los últimos ocho años, que han convertido el acceso a la vivienda en el principal problema de las familias de Baleares, con un aumento sin precedentes tanto del precio de compra como del precio de los alquileres que, sumado al aumento del coste de las hipotecas, obliga a las familias a destinar cada vez más recursos a la vivienda y que dificulta cada vez más la emancipación y la formación de una familia a los más jóvenes.

En el punto 91 acordamos impulsar políticas de vivienda cuyo objetivo sea el aumento de la oferta, adaptada a las preferencias de los ciudadanos, aprovechando al máximo la construcción ya existente, dando incentivos y facilidades para su puesta en el mercado.

En el punto 95 apostamos por reformar ampliamente la normativa en materia de vivienda con el objetivo de desburocratizar las administraciones y simplificar los trámites, agilizar la concesión de licencias urbanísticas, eliminar los cuellos de botella en la Administración y facilitar la reforma, rehabilitación y reconversión de las viviendas por parte de sus propietarios.

En el punto 98 acordamos construir vivienda pública en régimen de alquiler para destinarla exclusivamente a empleados públicos en los colectivos en los que existan más plazas vacantes y existan más dificultades para cubrirlas, por ejemplo, personal sanitario, personal docente o personal de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, entre otros, y en el corto plazo acordamos alquiler viviendas desde la administración autonómica para ponerlas a disposición de estos trabajadores.

Y, finalmente, en el punto 100, pactamos aprobar una nueva ley de vivienda, así como un decreto ley de emergencia habitacional dentro de los seis primeros meses de legislatura, algo a lo que se ha dado cumplimiento mediante la aprobación de este decreto ley que hoy convalidamos.

Pero es necesario seguir avanzando, las medidas contenidas en este decreto ley son del todo insuficientes, son, sin duda, un primer paso, pero no olvidemos que dentro de nuestro acuerdo

incluimos también revisar toda la legislación en esta materia, que no ha dado solución al acceso a la vivienda.

VOX votará a favor de convalidar este decreto ley porque pretende cumplir con lo acordado para dar estabilidad a este gobierno y porque defendemos que todos los españoles puedan acceder a una vivienda que les permita constituir el hogar de sus familias y su principal espacio de intimidad y desarrollo personal.

Pero, dado que esta norma lo que pretende es que afloren nuevas viviendas al mercado para aumentar la oferta de inmuebles y hacerlo además a un precio tasado, dejando en manos del promotor privado que estas medidas se lleven a término, echamos en falta mayores incentivos para que estos promotores privados puedan rentabilizar sus inversiones.

Tampoco está clara la delimitación de la altura que pueden crecer los edificios, el decreto habla de “la altura media”, pero ¿cómo se redondea?, y en vez de que descifremos cuánto más alto puede ser el edificio que se pretenda modificar, una vez que lo consigamos descifrar, ¿realmente conseguiremos evitar los dientes de sierra que tanto afean el *skyline* de Palma? ¿Por qué no permitir que el edificio pueda crecer en la altura hasta el límite del edificio más alto y no de la media de los edificios?

También echamos en falta medidas que ayuden a reducir los costes de producir viviendas de precio tasado. Si el ayuntamiento decide aplicar este decreto ley, que esa es otra, y realmente quiere que se cumpla de forma eficaz, tal vez debería poder exonerar el pago de tasas y licencias de obras al promotor de la parte del presupuesto que corresponda a vivienda de precio tasado. De esta forma, la administración pública también contribuiría a que el promotor obtenga mayor rentabilidad y se incentiva la actividad urbanística para conseguir el objetivo de esta norma, que no debería ser otro que obtener más viviendas para aumentar la oferta y acabar con el problema de acceso a la vivienda que sufrimos en Baleares.

Por último, también comentar el plazo de dos años, creemos que es del todo insuficiente y puede provocar también que el decreto ley sea ineficaz. La construcción de viviendas de obra nueva es un proceso bastante largo que requiere la búsqueda de solares, negociar la compra o la permuta del solar con el propietario, la redacción de un proyecto, desde luego no parece que ese plazo ofrezca garantías.

Y ¿qué pasaría si se inician unas obras con licencia de obras amparada en este decreto ley y las obras no se han acabado pasados tres años desde la aprobación del decreto? ¿Las obras dejarán de tener licencia de obras? ¿Quedarían fuera de ordenación y serían ilegalizables, puesto que la normativa municipal no permite su legalización? Desde luego, no parece muy acertado imponer unos límites diferentes para la ejecución de unas obras de los que impone ya la Ley del Suelo para cualquier licencia de obras.

Y ¿qué pasa con la obligación de proporcionar aparcamientos cuando se hacen nuevas viviendas? Es otra de las lagunas que vemos en este decreto ley.

Por todo ello, esperamos que esta norma, cuyo contenido no ha sido pactado previamente con VOX, pueda ser tramitada en este parlamento a fin de que nuestra formación pueda presentar las enmiendas necesarias, y animamos a la consejera a seguir trabajando para conseguir los objetivos que ambas formaciones nos hemos marcado en el acuerdo de investidura.

Muchas gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Ribas. A continuación es el turno del Partit Popular. Sra. Pocoví.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputades. Senyores i senyors, en aquests tres mesos de legislatura se n'hauran adonat que aquest govern, el Govern de Marga Prohens, ha vengut a complir la paraula donada, ha vengut a dur el canvi a aquestes illes, ha vengut per fer feina fora escatimar esforços, ha vengut a donar solucions als vertaders problemes dels ciutadans d'aquesta terra, i un dels vertaders problemes al qual vostès no varen donar solució és el problema d'accés és l'habitatge.

Problema més que evident que, després de vuit anys de la seva inactivitat i inoperància d'aquest govern d'esquerres, un govern que ha estat vuit anys braços creuats, amb una actitud totalment passiva, mentre veia, observava, com el cost de l'habitatge es disparava. Recordin que aquests darrers anys Balears s'ha convertit en la comunitat on més han incrementat els preus, tant de compra, amb un augment del 80%, com de lloguer, amb un augment d'un 66%. Evidentment, aquestes pujades desorbitades han suposat i suposen un greu problema per accedir a un habitatge digne a moltes famílies i persones. I no tan sols afecta col·lectius vulnerables, sinó que també afecta negativament famílies i persones treballadores, joves que no es poden emancipar.

Davant aquests fets, resultat de la nefasta gestió de la política d'habitatge d'aquestes dues darreres legislatures, aquest govern s'ha posat a fer feina fora perdre temps. I una d'aquestes primeres actuacions, n'hi ha moltes altres, però una d'aquestes primeres ha estat, precisament, la redacció i l'aprovació d'aquest Decret Llei 6/2023, de 2 d'octubre, de mesures urgents en matèria d'habitatge, que avui és objecte de debat en aquesta cambra.

Un decret llei fruit del resultat de nombroses reunions amb tots els sectors implicats. Aquest decret ja ha estat presentat a la FELIB davant més de 60 municipis; ha estat presentat a la Mesa d'Habitatge davant una trentena de representants de les administracions públiques, col·legis professionals, associacions empresarials del sector, entitats socials i organitzacions sindicals.

Aquest decret llei, en contra del que vostès volen fer creure, en cap moment no pretén envair competències d'altres administracions, ni de consells, ni d'ajuntaments, seran els ajuntaments que, mitjançant un acord de Ple, podran limitar de manera parcial o deixar sense efecte les actuacions d'aquest decret.

Els objectius d'aquest primer paquet de mesures urgents en matèria d'habitatge són augmentar l'oferta d'habitatges disponibles a preus assequibles i sense consumir territori a edificis existents i parcel·les no edificades de sòl urbà, per tant, zero consum de territori. Generar nous habitatges a preus limitats per la mateixa administració, no a preu lliure. Mesures amb un cost zero per a les finances públiques, atès que compten amb la iniciativa privada, però sempre sota la regulació pública. Tots els habitatges creats a partir d'aquest decret tindran la condició d'habitatge de preu limitat o en determinats casos habitatges protegits. Lluita contra el lloguer turístic il·legal, d'aquesta manera recuperar per al mercat residencial els habitatges que es destinen clandestinament a ús turístic.

Per a la implementació d'aquesta nova figura d'habitatge de preu limitat el decret llei preveu la creació del registre autonòmic d'habitatge de preu limitat, amb caràcter administratiu, autonòmic i públic, amb la finalitat de garantir l'efectivitat, el control i la informació pública de tots aquests habitatges. Aquest registre permetrà facilitar la gestió i el control d'ús d'aquests habitatges, tant per a l'ús propi, la venda, el lloguer o el lloguer amb opció de compra, per tal d'eliminar qualsevol classe de frau en les primeres i posteriors transmissions.

En contra del que vostès interpreten, aquests habitatges no estan a l'abast de tothom, els beneficiaris hauran de complir tota una sèrie de requisits: ser majors d'edat, tenir residència permanent a les Illes, no ser propietari en ple domini de cap altre habitatge, i aquest nou habitatge haurà de ser el seu domicili habitual i permanent. Tots aquests requisits hauran de ser acreditats mitjançant una declaració responsable per part del beneficiari davant la Direcció General d'Habitatge i Arquitectura. La finalitat d'aquesta declaració és garantir que les persones que accedeixen a un habitatge de preu limitat siguin realment persones amb dificultats per accedir a un habitatge de preu de mercat.

Per altra banda, el mateix decret llei estableix les condicions que han de tenir aquests habitatges, tenir una superfície útil, que no s'ha de confondre amb superfície construïda, d'un màxim de 90 m². Es poden destinar a ús propi, a la venda, lloguer o al lloguer amb opció de compra. Mantindran la seva condició d'habitatge de preu limitat de manera permanent. Es permeten les transmissions de propietat i ús en qualsevol moment, mentre es compleixin les condicions d'accés exigides.

El decret llei habilita amb caràcter temporal les sol·licituds fins a dos anys i l'execució fins a tres anys, habilitar diferents mesures per poder aconseguir els objectius plantejats i crear nous habitatges a preu limitat.

Canvi d'ús de locals existents, comercial, administratiu, tant de plantes baixes com d'altres plantes del mateix edifici.

Divisió d'habitatges per crear nous habitatges a edificacions existents o a parcel·les sense edificar amb un ús residencial, plurifamiliar o unifamiliar entre mitgeres.

Increment de l'edificabilitat en alçada a edificacions existents o a parcel·les amb usos residencials plurifamiliars permesos.

Aprofitar parcel·les qualificades com equipament i encara sense desenvolupar, per fer nous habitatges de preu limitat en cas d'equipaments privats o habitatge protegit en cas de lloguer, en el cas de públics de lloguer.

Aprofitar els establiments d'allotjaments turístics obsolets per reconvertir-los a ús residencial i possibilitar la creació de nous habitatges.

Senyores i senyors d'esquerres, el decret llei no suposa, en cap cas, en contra del que vostès volen fer creure, la modificació de la superfície mínima d'habitatge.

Per altra banda, els record que el seu govern permetia la construcció d'allotjaments dotacionals en equipaments públics, Decret llei 3/2020, de 28 de febrer, de mesures urgents en matèria d'habitatge, en què la seva exposició de motius indica el següent: "L'allotjament dotacional és defineix en el Decret llei 3/2020 com la solució residencial transitòria per a persones que tenen necessitat d'habitatge i es destinen preferentment a col·lectius especialment vulnerable i d'altres. Es poden construir tant a sòl residencial com a sòl de titularitat pública reservat per a equipaments públics i amb els paràmetres que la norma defineix". Per tant, es tracta d'una possibilitat que ja existia per als allotjaments dotacionals. No s'entén com ara es posen les mans al cap amb normes similars a les aprovades per vostès mateixos.

Què els hotels es puguin convertir en habitatges? Tres quarts del mateix, aquesta possibilitat ja ve regulada pel seu govern, Llei 3/2022, que permet la creació residencial en un 50% d'habitatge protegit i un 50% d'habitatge lliure. Tal vegada abans de queixar-se tant i criticar tant les mesures d'aquest decret, els convendria fer un poquet de memòria, revisar i refrescar tot el que vostès ja tramitaren.

(Alguns aplaudiments)

Una altra de les mesures d'aquest decret llei és la introducció a la definició d'allotjament amb espais comuns complementaris. Amb aquesta mesura es dona solució als joves i a la gent gran, que majoritàriament no tenen possibilitat d'accedir a un crèdit hipotecari per accedir a un habitatge. Cal tenir també present que els joves, a més, per comprar un habitatge també tendran el suport del Programa Garantia Hipoteca IBAVI. I aprofit per dir que aquest govern, el Govern de Marga Prohens, ja ha eliminat l'impost de transmissions patrimonials per als joves menors de 30 anys i l'ha reduït en un 50% per als menors de 35 anys per a l'accés al seu habitatge habitual.

I quant a les mesures de crear habitatges, edificacions inacabades o llicències caducades, facilitar la concessió de cèdules d'habitabilitat als habitatges que compleixen aquestes

condicions, amb independència de la seva condició urbanística, la cessió de terrenys de titularitat pública a iniciativa privada, totes aquestes exoneracions urbanístiques que determina el decret llei tenen com a objectiu la creació d'habitatge a preu limitat, que han de tenir com a beneficiàries les persones que compleixin els requisits per poder accedir a un habitatge de preu limitat. En cap cas no es tracta de posar els habitatges al mercat lliure, sinó de destinar-los a persones que compleixen els requisits fixats. A més, el termini durant el qual aquests habitatges estaran subjectes a les limitacions establertes, mantindran la seva condició d'habitatge de preu limitat i serà permanent.

En relació amb els preus s'estableixen preus tant de compra com de lloguer, pensant que siguin accessibles per a aquells sectors de la població que, malgrat tenir uns ingressos mensuals estables, veuen impossible accedir a un habitatge a causa dels seus elevats preus. Concretament s'estableixen dos tipus de preus: diferenciant si es tracta d'edificacions existents o d'obra nova i, a més, les franges dels preus oscil·laran en funció del municipi i de l'etiqueta energètica dels habitatges.

El preu de compra d'aquests nous habitatges serà un 39% més barat que al mercat lliure.

Quant als preus de lloguer, cal recordar que al 2022 els ciutadans de Balears destinaren el 58% del seu salari a pagar el lloguer, la xifra més elevada de la darrera dècada. Dels 2.631 habitatges que hi havia aquí a les Balears, només 68 tenien uns preus de lloguer inferior a 700 euros, i aquests habitatges eren de menys de 70 m². Per això aquest decret també regula el lloguer, que suposarà un 47% més baix que en el mercat lliure.

A més, per tal de garantir la no especulació amb el sòl i per a la completa efectivitat de les mesures previstes en aquest decret, també s'aplica un control de preus de sòl a l'edificació sobre la qual s'ha d'actuar i es limita el preu de venda de sòl per a aquestes actuacions i, per tal de garantir el seu compliment, s'incorpora un règim sancionador amb el qual es complementa el règim sancionador ja previst a la Llei 5/2018, del 19 de juny, de l'habitatge de les Illes Balears, amb nous infractors que donen resposta als incompliments relatius a habitatges de preus limitats.

Per altra banda, en aquest decret llei es contempla una modificació de la Llei de turisme amb la finalitat de lluitar contra l'oferta il·legal, l'activitat clandestina i l'intrusisme en el lloguer turístic i, d'aquesta manera, contribuir a recuperar per als mercats residencials aquells habitatges que actualment es destinen de forma il·legal al lloguer de vacances.

De totes maneres, amb l'objectiu d'enriquir aquest decret llei, agraïm a la consellera que vulgui tramitar-lo com a projecte de llei, un projecte de llei amb la finalitat que tothom, i vostès com a grups parlamentaris, pugui fer les seves aportacions per tal de millorar la seva redacció, millorar la seva aplicació i sigui més clara i més eficient.

No ens convé oblidar en cap moment que la nostra obligació és donar compliment a l'article 47 de la Constitució i, sí, -senyors, que estan ocupats amb els seus ordenadors i

iPads-, crec que els convendria escoltar, tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat,...

(Remor de veus)

..., els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, actuem amb responsabilitat, sumem esforços per enfrontar-nos a aquest greu problema d'habitatge a la nostra comunitat i, sobretot, no deixem de pensar en cap moment que som aquí per donar solució als ciutadans d'aquesta terra, no oblidem en cap moment quina és la nostra missió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Pocoví. A continuación tiene la palabra Mercedes Garrido, por el Grupo Socialista.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. Avui, malgrat la intervenció que hem escoltat de la Sra. Consellera i també de la Sra. Pocoví, i que sembla poc més que han llegit un decret llei totalment distint del que hem llegit nosaltres, el meu grup no parlarà sobre la legalitat o no d'aquest decret llei, sobre els seus aspectes tècnics, el meu grup parlarà sobre model, perquè és això el que està avui damunt la taula, quin tipus de model de país i quin model de societat volem: un individualista, que cerca el guany econòmic per sobre de tot, que és el model d'aquest decret llei, o un model que posa els interessos dels ciutadans en el centre de l'acció política i de les polítiques de la comunitat autònoma, el que cerca el meu grup?

La consellera s'ha esforçat des del primer dia a dir que aquest decret no té contingut polític, quan és tot el contrari, aquest decret té un profund contingut polític, suposa la contraposició de dos models urbanísticoterritorials i de com abordar l'accés a l'habitatge totalment confrontats. Perquè nosaltres entenem que la solució al problema d'accés a l'habitatge no passa únicament per la construcció de minipisos i per fiar-ho tot a la iniciativa privada, com fa el Govern de les Illes Balears, sinó que entenem que és necessari desenvolupar polítiques multilaterals.

Amb aquest decret, el Govern es desentén per complet de les polítiques d'habitatge públic i es posa únicament en mans de la iniciativa privada per donar-hi solució.

Quan la consellera diu que aquest decret no té cap cost, no té cap cost econòmic, té un gran, un profund cost social i, per això, els parlava de model, perquè hem d'entendre l'accés a l'habitatge com la capacitat que té una llar per cobrir els costos

d'un habitatge digne amb els ingressos corrents i sense comprometre la resta de despeses necessàries per viure.

Per tant, entenem que l'habitatge no és un bé immoble, no és un bé de mercat, sinó que l'habitatge és una llar, és l'espai on desenvolupar el projecte vital dels ciutadans de les Illes Balears amb fortes implicacions, tant socials com econòmiques. No s'entén així per part del Govern.

Aquest decret llei diu més per les seves mancances que pel seu contingut, hi manquen els usuaris, per tant, ens diu que aquest decret està fet per i per als constructors i promotors immobiliaris de Balears. Sra. Consellera, fins fa un mes i poc vostè era una de les promotores immobiliàries, no?

(Remor de veus)

Ho dic perquè totes les mesures urbanístiques pivoten sobre una nova figura d'habitatge, que no és un habitatge protegit, però que tampoc no és un habitatge de preu lliure, és una figura nova: l'habitatge a preu limitat, on per primera vegada la pe ja no significa protecció, sinó que significa preu. Això sí que és una declaració d'intencions, el preu passa per davant de la protecció, és a dir, manquen les mesures concretes dirigides als ciutadans més vulnerables que no tenen cap capacitat econòmica per llogar o comprar un dels habitatges que es construiran amb aquest decret, però està ple de mesures que permeten l'especulació. Jo puc comprar un d'aquests habitatges a preu limitat, perquè no som propietària en ple domini de cap habitatge. Això és el que cerca el seu decret.

Creu de veritat que amb aquestes mesures es podran limitar els preus de l'habitatge? Sra. Consellera, l'únic habitatge a preu assequible que vostè veurà dins aquesta legislatura són els que es varen deixar preparats la passada legislatura que seran els HPO...

(Alguns aplaudiments)

... les més de 21 promocions planificades i amb pressupost a les quals ja estan a punt de donar les claus.

La suposada limitació de preus que planteja, al final no és tanta limitació perquè, en tot cas, té com a línia vermella la rendibilitat de les operacions per part dels promotors i constructors. És a dir, el límit es posa sobre la part de negoci privat i no sobre la part que realment pot pagar o no la població, fent veure que són pisos més barats quan en realitat són pisos més petits. Per tant, al decret li falta la limitació de preus.

Quan fas un decret llei dirigit a la construcció d'habitatge de nova planta amb preus a Palma, Calvià, Maó, Inca o Eivissa que estan entre els 244.000 euros i els 314.000 euros -i he tret les dades de la seva pàgina web perquè no digui que no som rigorosos, quan vostè el que fa és "triler" amb el preu dels minipisos-, deia que quan fas un decret d'aquesta manera saps expressament que deixes fora de l'equació aquelles classes més vulnerables, a aquelles classes més vulnerables ara només els queda resar perquè l'IBAVI construeixi cases que no siguin de massa baixa qualitat i així poder-se posar a una llista d'espera.

Però amb aquests minipisos també són conscients que deixen exclosos els joves i les famílies amb rendes familiars per sota de 50.000 euros en aquesta comunitat autònoma; que, a més, necessiten estalvis d'entre 50 i 70.000 euros per comprar-se un pis d'aquests. El seu preu limitat exclou els mateixos que ja exclouïa el mercat lliure per si mateix. La suposada efectivitat del decret també desapareix.

Per tant, per a qui s'ha fet aquest decret llei?, per a les classes mitjanes i treballadores, com deia la presidenta del Govern? No, perquè dels 550.000 contribuents que hi ha a Balears, 438.000 tenen ingressos inferiors a 30.000 euros; no podran accedir a un dels seus pisos.

Si fa un decret llei que suposa un rosari de beneficis i dispenses de la legislació urbanística per a promotors i constructors, que suposa un aprofitament indecent del sòl per part de promotors i que alhora també suposa que els 438.000 ciutadans amb rendes inferiors a 30.000 euros queden exclosos, qui guanya i què guanya amb aquest decret?, guanya únicament la cultura del *pelotazo* i de l'especulació. Això és el que guanya.

El decret llei ha deixat de banda per complet el dret a l'habitatge, entès, Sra. Pocoví, com un dret fonamental recollit a la Constitució, a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei d'habitatge de les Illes Balears.

La Sra. Consellera, vostè, és la competent a desenvolupar les polítiques públiques d'habitatge en aquesta comunitat autònoma i l'encarregada de garantir que l'habitatge sigui un dret del que puguem gaudir tots els ciutadans i que el sòl s'utilitzi d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació; com diu expressament l'article 47, Sra. Pocoví.

Creu que aquest decret llei compleix amb aquest mandat constitucional? No, jo li dic que no, definitivament no el compleix, sinó que afavoreix l'especulació i l'augment dels preus. Per ventura la P que li definia jo fa un moment pot ser de *pelotazo*, habitatge de *pelotazo* limitat.

També deixa de banda l'ordenament jurídic. Es planteja una nova regulació urbanística que posa en *jaque* el planejament municipal i els plans territorials amb l'excusa de la manca d'habitatge. Es produeix una desregulació que suposa que des del passat 3 d'octubre ja no siguin els ajuntaments ni els consells els que decideixin sobre el seu sòl; ara són els promotors o els propietaris d'un solar, d'una finca, d'una finca en runes o d'una finca legal els que decideixen en quins espais vol aixecar una finca de minipisos. L'urbanisme i l'ordenació del territori han passat a millor vida amb vostè.

No pretengui escudar-se en un suposat respecte a l'autonomia municipal, en una suposada capacitat de limitació per part dels ajuntaments, que no és certa. Per una banda, els ajuntaments que intenten prendre acords o que prenen acords són acusats per vostè i pel seu govern de directament boicotejar el decret llei i, per una altra banda, perquè l'autonomia municipal sols afecta quatre de les mesures d'aquest decret llei; la resta són d'obligat compliment per a ajuntaments, consells i ciutadans. És d'obligat compliment l'amnistia als habitatges il·legals que fa amb les cèdules d'habitabilitat. És d'obligat compliment la possibilitat de construir minipisos de 28 m², o

menys encara, si exerceixen la capacitat de dispensa. És d'obligat compliment la reconversió d'edificis inadequats i en estat ruïnós en finques de minipisos. I també és d'obligat compliment el canvi d'ús d'establiments hotelers i de solars d'ús turístics a totes les illes i a tots els municipis sense distinció, sense capacitat de decisió per part dels ajuntaments i sense capacitat de decisió per part dels sindicats, que són els que representen els treballadors que fan feina en aquests hotels.

Per tant, fan desaparèixer trenta anys de consensos urbanístics. Igual que fan desaparèixer trenta anys de consensos lingüístics amb la seva segregació.

Precisament aquesta és la manca més profunda que té aquest decret: el consens. Estam davant d'un document del qual varem sentir parlar molt, però que a l'hora de la veritat sols s'ha parlat i consensuat amb un, Sra. Pocoví, no amb tothom, com deia vostè; i això dit amb paraules de la mateixa consellera: "el decret llei té consens amb els sectors que ens ajudaran a implementar-lo, hem de saber si això és possible aplicar-ho i els que ho han d'aplicar són els que han de posar els diners perquè això sigui efectiu". Això ens va dir. És a dir, que el decret únicament s'ha parlat i consensuat amb promotors i constructors.

I malgrat aquestes paraules, la premsa d'ahir li va contestar, tant al Govern com a vostè, el que diuen els constructors i els API, que l'ambició no té límit i que ara que han vist que quasi sense haver-se d'esforçar el Govern els ha donat el que demanaven, no és suficient. Ara volen que el major aprofitament que li treuen al sòl, sense complir el planejament, no tenguim el preu limitat; perquè deuen considerar que guanyen poc. I també volen que aquest major aprofitament en forma de minipisos, que amb una legislació i planejament a la mà mai no haurien pogut construir, acabin al mercat lliure, perquè això de taxar els preus deu ser que tampoc no va amb ells.

Sra. Consellera, així ha acabat el seu consens amb els que havien de posar els doblers, com ens deia. Per ventura, si hi hagués debatut i acordat el decret llei amb la resta de sectors, i no únicament amb els que construiran els pisos, en aquest moment les seves propostes tendrien més força; perquè quan una mesura està consensuada per totes les parts, la seva implantació dona resultats positius. Això es denomina diàleg i consens. Li ha faltat diàleg amb els ajuntaments i amb els consells, però sobretot li ha faltat diàleg amb usuaris, consumidors, sindicats, associacions d'afectats per la manca d'habitatge.

Va dir que amb la societat civil es veuria en una segona fase, i ni tan sols això. Els ha vist dia 25 a la Mesa de l'habitatge, quan arribarà aquesta segona fase?, perquè no els ha vist, els ha vist dins la Mesa de l'habitatge.

Un parell d'aspectes més. Per una banda, una pregunta, quins són els únics solars on no es poden construir els minipisos del seu decret? Els solars que estan qualificats com d'ús residencial unifamiliar. És a dir, als solars d'ús residencial plurifamiliar es poden reconvertir locals, es poden pujar alçades, però en els solars per a unifamiliars no es pot fer res de tot això. Els solars que són per a xalets, per fer xalets; els solars

que són per fer pisos, per ficar-hi molt més pisos encara. Aquesta és la seva política.

Si sumam això a l'anunci de canvi de materials dels habitatges de l'IBAVI que va fer, de nou tornam veure aquesta visió classista de les seves polítiques. I, a més, es veu com vostès aposten per un model segregador que relega la gent de renda més baixa a un entorn de pitjor qualitat. Si vols més espai, te l'has de pagar. Això de segregat els agrada darrerament pel que es veu.

Mirin, aquest decret per ventura pot ser legal, de fet, ja veurem ... -la veig nerviosa, Sra. Durán. Mirin, aquest decret per ventura pot ser legal, de fet, és una llei, ja veurem si respecte...-la veig molt nerviosa, Sra. Durán-, de fet ja veurem si respecta la resta de lleis, però el que no és, és legítim. Per una banda, li explic per què, és il·legítim perquè al seu article 1 comença dient que té per finalitat contribuir a l'efectivitat del dret a l'habitatge. Ja li he dit abans que res més lluny de la realitat. I també en aquest article 1 diu expressament que té per objecte l'adopció de mesures extraordinàries i urgents per augmentar l'oferta d'habitatge a preu assequible -a preu assequible-, aquell mandat que ens dona també la Llei d'habitatge autonòmica. I aquí està la qüestió, el preu no és assequible, sinó més aviat tot el contrari, perquè de cop i volta incrementen els preus en un 36%. Estam davant d'un decret llei profundament inflacionista, perquè ajuda a pujar el preu en un mercat immobiliari amb preus ja molt elevats i molt tensionat.

El mes de juliol de 2022 es varen revisar els preus d'HPO que no s'havien revisat des de 2008. Això suposava que a municipis tipus A amb qualificació energètica B es pujava un 26% i amb qualificació energètica A, un 30%. Segons PROINBA amb aquestes pujades es construirien 15.000 habitatges. Ara, des de la seva conselleria, s'aprofita el fort increment del mòdul d'HPO que es va fer l'any passat per encara incrementar molt més el preu de l'habitatge dirigit a les classes més humils, però també a la classe mitjana i treballadora d'aquest país perquè, sobre aquest increment, incrementa ara un 30%. Aquest sobrepreu provocarà directament que ja no es construeixin més HPO. Si un promotor on volia fer HPO pot fer HPL, per què farà un HPO si pot cobrar un 30% més? Directament s'ha carregat l'habitatge de protecció oficial de titularitat privada.

El negoci és rodó, però és rodó per als promotors i per als constructors, perquè per als ciutadans d'aquestes illes no és rodó, Sra. Consellera. És un 30% més car, i, a més, han de pagar un 6% més d'imposts. Si estiguessin davant un HPO pagarien un 4%; davant un HPL paguen un 10%.

Els deia que el decret és inflacionari perquè aquest fort increment de preus ajuda a incrementar el preu de l'habitatge lliure, ja que en molts de casos el preu del metre quadrat de l'habitatge lliure és inferior al preu que marca el seu decret.

Dades d'Idealista, que no és que sigui massa, massa d'esquerres: Inca. 1.742 euros/m² -dades d'ahir horabaixa, eh?-, Ciutadella, 2.917 euros/m²; La Soledat i Nou Llevant, 2.125 euros/m²; els seus pisos amb un 10% d'increment, 2.959 euros/m² i amb un 30% d'increment, 3.497 euros/m². No digui que no, perquè les dades estan tretes de la seva pàgina web.

Aquests preus suposen que a Palma, a Nou Llevant, un habitatge de 80 m², de qualificació energètica A, amb la seva regulació costaria 314.000 euros més IVA.

Senyors del PP, supòs que això deuen trobar que són habitatges de luxe, no? Per tant, han fet un decret llei que dinamita completament l'urbanisme de Balears per fer habitatges de luxe.

Aquests 314.000 euros en aquest barri i amb aquesta qualificació energètica, li sonen d'alguna cosa, Sra. Consellera? Perquè a mi em sonen als habitatges de Metrovacesa que vostè va decidir tornar enrere i que sortien per 295.000 euros,...

(Alguns aplaudiments)

... sortien per 295.000 euros. Ara un habitatge a Nou Llevant dels seus costarà tres-cents...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, per favor.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... -sí, acabo ya, Sr. Presidente-, costarà 314.000 euros, haurà de donar moltes explicacions per aquesta operació, Sra. Consellera, moltíssimes explicacions.

Per tant -i ja acab-, el nostre grup no donarà suport al seu decret llei. Crec que és evident amb l'exposició que hem fet fins ara. Crec que el millor seria que entre tots agafàssim la mà que va estendre el portaveu del meu grup a la presidenta de poder fer un pacte per l'habitatge en aquestes illes, on participàssim tots, perquè la seva resposta al pacte de l'habitatge és la imposició d'un decret llei.

Rectificar és de savis, Sra. Consellera, tornin enrere aquest decret i ens podem assegurar a parlar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Garrido. A continuació..., sí, Sr. Rosa, por MÉS per Mallorca.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, Sra. Consellera, és una llàstima que avui no hi sigui la Sra. Presidenta, ni que sigui per defensar el decret llei estrella del que duim de legislatura. Com ja hem manifestat, el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca votarà en contra de la convalidació d'aquest decret llei i ho farem per un desacord respecte de la finalitat i la forma en què s'ha tramitat, el seu contingut i els seus impactes.

Segons es desprèn de l'exposició de motius, el decret llei té per objecte donar resposta a l'increment de preus dels

habitatges, que s'ha convertit en un dels principals problemes dels illencs. És evident que calen mesures d'extraordinària i urgent necessitat i que la situació ha esdevingut insostenible per a desenes de milers de persones en aquest país.

El que passa és que a les Illes Balears, Sra. Vidal, hi ha 652.122 habitatges, segons l'INE, i l'article 1 del seu decret llei només se centra a crear nova oferta d'habitatge. Quants d'habitatges de preu limitat s'han de crear per tenir un impacte sobre aquest mercat? Vull dir..., no ho sabem. No han quantificat quants d'habitatges s'hauran de construir; tampoc no saben dir quin impacte té o tindrà aquest decret llei. Per tant, a mi, la finalitat del decret llei, em grinyola.

Podrien haver inclòs en aquest decret llei mesures per estimular que els 105.000 habitatges buits que hi ha en aquest país entrassin en el mercat, perquè jo dic, Sra. Vidal, la urgent necessitat la tenim al dia d'avui, hi ha desenes de milers de persones que no poden accedir a un habitatge. I, per tant, si volem pal·liar de manera urgent aquesta extrema necessitat, ho hem de fer ara, no hem d'esperar que es construeixin aquests edificis de nova planta o que es facin aquestes obres d'adaptació. Jo, què voleu que vos digui?, personalment veig fortes mancances en aquesta finalitat.

Si parlem, però, de la forma en què s'ha tramitat aquest decret llei, aquí ja sí que veim problemes seriosos. No seré jo com a diputat ni serà el meu grup parlamentari MÉS per Mallorca qui qüestionari que un decret llei en matèria d'habitatge o en matèria urbanística es dugui a terme a través, precisament, de la figura del decret llei; ans al contrari, som plenament conscients que qualsevol canvi normatiu en urbanisme pot dur a l'especulació, i és per això que les modificacions urbanístiques s'han de fer per aquesta via, per evitar que durant la tramitació d'un procediment legislatiu ordinari es duguin a terme comportaments que la mateixa norma vol evitar.

Per aconseguir-ho, de totes formes, Sra. Vidal, hi ha una única condició que és indispensable, i és que les mesures es duguin o es prenguin amb total discreció, vull dir..., almanco fins a l'aprovació del decret llei, perquè si no el decret llei perd tot el sentit del món.

Idò bé, en aquest cas, just el contrari del que ens diu tota la lògica i tots els principis de per què hauriem de fer un decret llei, des de mitjans d'agost que llegim a premsa les mesures que volia incloure-hi el Govern, algunes de les quals són molt lucratives, com pugui ser la possibilitat de desenvolupar habitatges en lloc d'equipaments, de conversió de locals comercials en habitatges o els creixement d'alçades d'edificis existents o solars per edificar. Certament, la filtració parcial del decret llei va servir per desviar l'atenció mediàtica que en aquell moment, en aquells mesos d'estiu teníem i que se centrava més en qüestions com Metrovacesa o les reunions que havia tengut la consellera, i vàrem passar a parlar més sobre les mesures que aplicaria el Govern. Jo li dic: això va servir al Govern de Marga Prohens.

El problema és que allò que és bo per a la presidenta no té per què ser bo per al país, i, sincerament, crec que filtrar un decret llei en matèria urbanisme, que preveu canvis d'usos i canvis d'aprofitaments urbanístics i torbar-se dos mesos a

aprovar-lo és precisament el contrari a aturar l'especulació urbanística. A mi em pareix que va justament al contrari.

A això se suma un element molt preocupant i que ja vàrem posar de relleu en aquesta cambra la setmana passada, i és la invasió de competències municipals. La Sra. Pocoví no sé si s'ha llegit el decret llei, però hi ha mesures que són d'obligat compliment per a tots els ajuntaments. Per tant, no em digui que no envaeix competències municipals, perquè si no, per què la qüestió relativa als hotels és d'obligat compliment? , perquè si no, per què la legalització d'aquell... o la desvinculació de la cèdula d'habitabilitat de l'adequació urbanística és d'obligat compliment per a tots els ajuntaments? Això no erosiona les competències municipals? Per favor! Siguem sincers, com a mínim. És a dir, defensin-ho si volen, però no mentim, perquè... perquè no hem de mentir.

Resulta, Sra. Vidal, que es varen reunir amb la FELIB, els varen explicar el decret llei, els varen dir que no passassin pena, que podrien decidir què i com s'aplica aquest decret llei, que tendrien el text abans de ser aprovat, idò no, ni una cosa ni l'altra. Els municipis ni varen poder tenir el text abans de ser aprovat ni poden decidir sobre el conjunt de les mesures. Hi ha mesures sobre les quals no poden decidir, Sra. Vidal.

Jo li ho dic, hi ha mesures en les quals no poden decidir i, a més a més, s'aplica des del minut u. Hagués pogut tenir vostè altres opcions molt menys lesives amb l'autonomia municipal i igualment efectives. Hagués pogut dir: "té vostè 30 dies, tenen els ajuntaments 30 dies per decidir si apliquen o no apliquen aquest decret llei, i si no diuen res s'aplica directament", i aquí els ajuntaments haguessin pogut dir: "estudiem com impacta això al nostre municipi, si ens agrada no fem res i, per tant, aplicar directament, i si no ens agrada aturam aquelles qüestions que no ens agraden".

Però, és clar, això no ho han fet i han decidit una política de *brocha gorda*. A mi personalment em pareix que això és erosionar, certament, la política municipal, perquè..., i jo li ho dic, no han descobert la roda, hi ha moltes mesures d'aquestes que estan previstes en planejaments urbanístics existents. El que passa és que un ajuntament pot voler incrementar les alçades, reconvertir locals o fer qualsevol de les qüestions que preveu aquest decret llei d'habitatge, però no ho vol per a tots els carrers i tots els barris del seu municipi, ho volen estudiar, volen saber on sí i on no. De fet, és tan complicada la cosa que fins i tot el Sr. Martínez diu que necessita tres mesos a Palma per estudiar on sí i on no. Per tant, és evident que sí, que està erosionant les competències municipals.

El problema de tot plegat és que mentre que als ajuntaments no han tengut temps per avaluar, per valorar i després decidir si volien aquest decret llei, des de l'endemà de l'aprovació d'aquest decret llei, des de l'endemà, eh?, el dia després, un promotor pot entrar una sol·licitud de llicència o una comunicació prèvia. Per tant, s'han passat dos mesos filtrant un decret llei a premsa i als ajuntaments no els han donat un mes, no els han donat quinze dies, els han donat un dia per adaptar-s'hi. I els ha dit, "bé, si vol, ja a posteriori, canviï o limiti alguns dels abasts del decret llei". Per tant, Sra. Vidal, és evident que sí que hi ha una invasió de competències.

Els ho he dit abans, la condició bàsica per fer un decret llei en matèria urbanística és, entre altres coses, la discreció. I aquí no, ens trobam just amb el contrari, era la crònica d'un decret anunciat. Ens han faltat les cornetes i un megàfon per anunciar setmana rere setmana les diferents mesures que s'inclourien en aquest decret llei, malgrat saber que s'envaïen competències municipals, malgrat saber que hi havia un risc d'especulació, que ja l'hem vist en els locals comercials, Sra. Vidal. Per això, no compartim les formes de com s'ha dut aquest decret llei.

Si les formes ens grinyolen, els continguts ens fan passar del dubte al rebuig. He de reconèixer, senyors del Partit Popular, que varen començar bé, eh?, un decret llei d'habitatge que implanta la limitació de preus de venda i de lloguer, que fixa un preu màxim, que limita els habitatges perquè siguin només per als residents. Això venint del Partit Popular i de la Sra. Prohens que deia que no podem dir a la gent a qui ha de vendre les cases ni a quin preu... ui, es veu que sí que podia, es veu que sí que podia. No sé si és per això que avui no hi és la Sra. Prohens o és per altres motius, però, en tot cas, veig que hi ha hagut un canvi de parer radical en el Partit Popular, han acceptat que el Govern pot fer coses, que pot intervenir, que pot limitar el preu de l'habitatge.

De fet, se'ls veu satisfets, avui sí, amb aquesta mesura. I veig que no s'acaba el món. Jo els dic, de totes formes, que ara que el PP ha tornat ecosobirania i ha abraçat el socialcomunisme, jo els demanaria que fossin un poc valents, que no es quedassin només amb els 3, 4, 5, 10.000 pisos que es faran arran d'aquest decret llei i se centrin en els 652.000 habitatges que hi ha a les Illes Balears, ni que sigui per garantir que hi visqui qualcú, que no estiguin buits.

Jo els dic, senyors del Partit Popular, encara que celebrem aquest canvi sobtat de la visió del PP de quin rol ha de tenir l'Estat o els governs en l'economia, els habitatges que instaura, els habitatges de preu limitat que instaura aquest decret llei, a més de ser insuficients per resoldre el problema, crec, seriosament, que en crea de nous. Anem per parts.

Encara que suposadament es tracta de preus limitats, el que veim és que en molts de casos els preus que donen aquests habitatges superen el preu de mercat. Els posaré un exemple, el pis que tenc just damunt casa meva, un pis al barri de Pere Garau, a Palma, 140 m², dels anys seixanta, i una etiqueta energètica baixa. Aquest pis, el que tenc a dalt, imaginin que el xapen en dos i que queden dos pisos de 70, com és el cas de la meva planta. És un pis dels anys seixanta, etiqueta baixa i quedarien dos pisos de 70 metres, categoria energètica E, a 169.178 euros. Jo, la veritat, no veig el preu baix enlloc.

Posem per cas un edifici de nova planta al final del carrer Aragó, es converteix un solar buit a una planta baixa en un bloc d'edificis, cada habitatge de 60 metres a 209.000 euros per pis. Jo no sé si coneixen quin és el preu al final del carrer Aragó, però jo els dic que això no és un preu baix per al final del carrer Aragó. Perdonin-me, però de preu limitat, poc.

Argumentaran que l'efecte limitant ens vendrà perquè augmenta l'oferta. El que passa és que tampoc no ens han sabut quantificar quants de nous habitatges a preu limitat es crearan

amb aquest decret llei. Per tant, estam davant una ficció completa.

De totes formes, a quin cost creen aquests nous habitatges de preu limitat? És ver que moltes de les mesures ja les preveuen els planejaments urbanístics, però el que passa és que tant la (...) local en habitatges, l'augment de densitat, la divisió d'habitatges existents o l'increment d'alçades són mesures que existeixen en multitud de planejaments urbanístics, però que tenen una condició, i és que estan estudiades a partir d'una anàlisi prèvia de densitats, de necessitats de mobilitat, de necessitat d'equipaments, de necessitat de serveis públics en aquells indrets, per tant, no d'una política *brocha gorda*, és a dir, a qualsevol banda i de qualsevol manera.

Per tant, a mi em grinyola i em preocupa a quin cost farem aquests habitatges de preu limitat, perquè el Decret llei d'habitatge exonera de reserva d'estacionament, exonera de pagar la plusvàlua, sense cap estudi previ, parlant clar: s'abarateix la construcció a costa dels serveis públics, perquè, a quines escoles aniran els nous infants del barri? A quins centres de salut anirà la nova gent que hi visqui? Com es mourà aquesta gent? On aparcaran? Quins serveis de residus..., on es farà aquesta recollida? Perquè, posem per cas, un barri poc dens que faci porta a porta i de cop i volta es densifica completament el barri. Vull dir, totes aquestes qüestions s'han de tenir en compte. I això no s'ha tengut en compte.

També resulta preocupant -i a mi em crida l'atenció- que la necessitat de densificar habitatges només es faci a plurifamiliars o a unifamiliars entre mitgeres. Els xalets, com deia la Sra. Garrido, queden exonerats; densificam barris, exoneram urbanitzacions. Jo, la veritat, no entenc aquest classisme.

També em pareix preocupant que avui per demà solars sense desenvolupar equipaments privats es puguin destinar a construcció d'habitatges. És una requalificació en tota regla. Fa augmentar el valor d'aquests solars, d'avui per demà tendran un resultat lucratiu molt major. I aquesta requalificació s'ha fet sense cap tipus d'estudi previ, sense cap informe municipal. El mateix dia després d'haver aprovat el decret llei podíem trobar sol·licituds de llicències a qualsevol municipi, bastava un acord entre privats per desenvolupar aquests projectes. Per tant, a mi em preocupa quins futurs equipaments tendrem en aquests espais sense haver estudiat quin impacte tenen. Per això li dic que volen resoldre un problema, però crec que, sincerament, n'estan creant d'altres. I el pitjor de tot és que ho fan sense haver quantificat quants d'habitatges de preu limitat es poden crear i ni tan sols havent limitat el preu perquè, com ja li he dit, el preu en molt de casos està per sobre del preu de mercat.

Si bé moltes d'aquestes propostes ens generen rebuig, n'hi ha dues que ja sí que són la bomba i que són precisament aquelles sobre les quals els ajuntaments no poden dir res. Avui, que som la nit de les ànimes, podem dir que n'hi ha dues que se'n duen el rosari ensucrat i la resta ens en duim l'ensurt. Hi ha, d'un costat, la primera que té a veure amb la cèdula d'habitabilitat. Sra. Vidal, han trencat un consens en matèria de disciplina urbanística, i em pareix un greu error, em pareix un greu error, perquè llancen un missatge molt pervers i el missatge és tan fàcil com, si vostè fa una cosa il·legal i no el

troben, no es preocupi, perquè no hi ha cap tipus de conseqüència. I això és un efecte crida que el pagarem en un futur.

I la segona és el regal que han fet al sector hotelier. Ningú no sap per què al sector hotelier just sí, a aquest sí, a aquest qualsevol cosa. Vull dir, al sector hotelier permetien un canvi d'ús, ... és una cosa vull dir que molts dels grups han fet una..., vull dir, nosaltres també ho dúiem al programa, la possibilitat d'un canvi d'ús, però no a qualsevol preu; a aquests els exoneren de..., no han de justificar ni l'obsolescència de l'hotel, els exceptuen de dimensió mínima d'habitatge, si no resulta viable rehabilitar energèticament els diuen que no passa res, que poden tomar l'edifici i tornar-lo a edificar amb el mateix volum que tenia, independentment de si era adequat o no adequat a la normativa urbanística. Per tant, això és un regal. I ja no és que diguis: "bé, ho deixarem com inadequat i en un futur tendrem l'expectativa que si l'hotel fa una reforma integral s'adeqüi a la normativa urbanística, idò no, Sra. Pocoví, això envaeix les competències urbanístiques, perquè el que s'ha fet ha estat legalitzar tots els *mamotretos* que hi ha a la costa i incloure'ls a través d'aquesta llei al planejament urbanístic. I açò em pareix especialment preocupant.

I ja per acabar. És que a més de no resoldre res i de crear nous problemes, a mi hi ha un punt que em pareix especialment preocupant, i és que han basat tota l'estructura de la limitació de preus en declaracions responsables, i amb aquestes, teòricament, es garantirà que els titulars dels compradors o els llogaters dels habitatges de preu limitat compleixen els requisits de ser resident, major d'edat, de no disposar de cap altre habitatge. Molt bé això de requerir que hagin de comunicar qualsevol canvi de les circumstàncies, però com ho controlaran?, pensen creuar les dades amb l'Agència Tributària?, i amb els consolats, com poden garantir que qualcú que diu o s'inscriu com a resident aquí a Balears no viu de forma efectiva a un altre país? Com pensen garantir que no es destinen a segones residències? Són qüestions que em xoquen. I em xoquen, sobretot, quan sé que la Direcció General d'Habitatge té set inspectors i quatre instructors.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, vaig acabant. O bé tenen molta confiança en la bona fe de la gent o són molt poc optimistes amb el seu decret llei, perquè ja els dic que és completament inassolible amb tan poques mans.

Per tot això, com ja he avançat, el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca votarà en contra de la convalidació del decret llei, tot i que celebrem -això sí, i li ho agraeix- que es pugui tramitar com a projecte de llei que esper que, en aquest cas, sí que tinguin en compte les nostres aportacions.

Moltíssimes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Rosa. Es el turno del Sr. Castells que se divide el tiempo con la Sra. Gómez.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, el nostre grup, MÉS per Menorca, no compartim la filosofia ni compartim el model que dibuixa aquest decret llei, pot ser al final de la meua intervenció puc esplaïar-me en aquests aspectes més de model, però voldria -per centrar el tema- parlar de quatre mesures que ja justifiquen el nostre vot contrari, justificarien el nostre vot contrari, des del nostre ideari. Quatre punts, vull destacar.

El primer, la vulneració de l'autonomia municipal. És a dir, aquí la consellera ens ha dit des del primer dia que no es vulnerava l'autonomia municipal. Vostè... Un decret llei que entra en vigor i, a partir d'aquell dia, qualsevol promotor pot fer una sol·licitud de llicència absolutament de desacord amb el planejament... Tot això és absolutament lesiu per a l'autonomia municipal. Per tant, vostè podent fer d'això..., el Sr. Rosa li ha donat una solució, no?, podia haver establert un període de 30 dies perquè els ajuntaments el deixessin en suspens, que és el que han fet els ajuntaments més responsables que no tenien les mans lligades pel Partit Popular... Perquè, davant d'aquest decret llei qualsevol ajuntament, el més responsable que fa és deixar-ho en suspens, perquè el risc que generi bunyols en qualsevol municipi, es dona, per tant, fins i tot un ajuntament que estigui a favor d'aquesta mesura el primer que faria seria deixar-lo en suspens, estudiem ara on sí i on no ho podem fer. I això és el que hem fet tots els ajuntaments, que no han anat a toc de campana amb el Partit Popular.

Hem parlat amb polítics del Partit Popular a nivell local, el més raonable, el més prudent, hagués estat fer això, el que passa és que, clar, com que no poden deixar en evidència el Govern, en principi el deixem vigent. Però fins i tot els ajuntaments que han actuat amb celeritat i han intentat ràpidament deixar-ho en suspens per poder estudiar quines mesures els interessa i on els interessa i on poden obtenir un benefici, corren el risc que els hagi entrat ja una sol·licitud de llicència que sigui absolutament contrària al seu planejament. I això a causa també a la forma com s'ha tramitat aquest decret llei, que intentaré parlar-ne al final. Absolutament insòlit.

Un mes abans que es publiqui el decret llei, la presidenta s'asseu amb el sector i els explica totes aquestes mesures. Per tant, és perfectament possible que amb aquest temps molts promotors hagin aprofitat l'avinentsa per poder, fins i tot en aquells ajuntaments que no volen aquestes mesures, per haver pogut fer un registre d'entrada a una sol·licitud de llicència contrària al seu planejament. Per tant, això és greu, Sra. Consellera, és a dir, no ha estat un decret llei que respecti l'autonomia municipal.

Segona mesura. Se n'ha parlat, del tema de la cèdula d'habitabilitat, la disposició addicional dinovena, la modificació de la disposició addicional dinovena de la Llei d'urbanisme. Això és una amnistia, Sra. Consellera, jo..., miri, li han fet moltes preguntes sobre amnisties que vostès sempre responen amb el mateix; jo, com que no n'hi he fet cap, de preguntes

d'amnistia, no he utilitzat mai aquest terme, espero..., bé, vostè perquè no em podrà contestar, que no em contestin amb les altres amnisties... Perdoni, una edificació que està fora d'ordenació..., m'agradaria que algú em contestés ja que vostè no em podrà contestar, no sé, tal vegada la portaveu de VOX o la portaveu del PP, en un edifici que està fora d'ordenació que ara li donem la cèdula d'habitabilitat..., en què contribueix a la creació d'habitatge? No contribueix... No, perquè aquests habitatges són habitatges, estan habitats, és a dir, l'únic que fem és solucionar algun problema que algú té, que algú que va fer una casa en contra del planejament, ara resulta que li reclama cèdula d'habitabilitat i, com molt bé han dit altres portaveus, això no hi ha cap ajuntament que pugui exonerar haver de donar aquestes cèdules d'habitabilitat a un edifici que està fora d'ordenació.

Per tant, això és una amnistia en tota regla, i és un missatge que donam als infractors urbanístics... Nosaltres no ho podem compartir de cap de les maneres. Només aquesta mesura ja justificaria el nostre vot contrari, tot i valorant que es pugui tramitar com a projecte de llei i pugem mirar de solucionar alguns dels elements negatius del decret llei.

Modificació de la disposició addicional vintena, el canvi d'ús. Sòls dotacionals -sòls dotacionals- ara dedicats a habitatge. Molt bé, fugida endavant. Això, en el millor dels casos, podem dir que és una fugida endavant perquè, és clar, l'habitatge digne no només depèn de tenir un sostre: l'habitatge digne és tenir un sostre en un barri on hi hagi una sèrie d'equipaments que donin resposta a les necessitats vitals d'aquestes persones.

El Sr. Rosa ha parlat de moltes d'aquestes necessitats, jo aquí també en tenc apuntades unes quantes, algunes que són més sofisticades, però... es necessiten terrenys per a jutjats, per a bombers, per a comissaries, fins i tot, és a dir, es necessiten evidentment zones verdes, es necessiten aparcaments... Vostès fan una mena d'urbanisme franquista, podríem dir en el millor dels casos...

(Remor de veus)

... que és -sí, franquista- fem un suburbi, vinga, clar, habitatge-habitatge-habitatge-habitatge i ens fumem tot el sòl dotacional que teniem per fer-hi altres coses, que són necessàries per viure dignament, que també són necessàries per viure dignament.

Això és el que estan fent vostès. Vaja, diria ni urbanisme franquista, perquè això és el no urbanisme, és a dir, és la vulneració absoluta del planejament, és a dir, fer tot el contrari d'allò per al que existeix el planejament, que és pensar que hi haurà uns ciutadans, hi haurà uns habitants, i tindran unes necessitats, necessitaran escoles, necessitaran centres de salut, necessitaran zones verdes, necessitaran aparcaments... Això és igual. Ara, això és igual: construïm edificis, construïm habitatges, i ens oblidem de tots aquests usos que cal donar en aquests sòls dotacionals que simplement ens els podem fulminar, clarament.

I el mateix podríem dir de la modificació de la disposició addicional vint-i-unena, el creixement en alçada. Evidentment, a això, nosaltres hi tenim moltíssimes reserves, ens genera

molts dubtes, però fins i tot també s'exonera de la reserva obligatòria d'aparcament; estem altra vegada en el mateix: fugida endavant. Escolti, si el planejament ha dit per a cada habitatge es necessita aquest nombre d'aparcaments, vostès diuen, bé, escolti, que es construeixi més, que es faci més habitatge, i ens oblidem d'aquest altre problema, també, que evidentment té la gent, de la mobilitat.

Per tant, aquests aspectes, he volgut destacar-ne quatre, que justificarien cadascun d'ells el nostre vot contrari. Però també he volgut començar dient que el model que dibuixa -per tots aquests elements que he dit- nosaltres no el podem acceptar perquè, a més a més, vostès fan un joc de paraules, no diuen en el tema de la urgència, no?: "home, crear habitatge és urgent...", a veure, és que la urgència d'un decret llei no es predica de la matèria sobre la que regula; clar que és urgent legislar sobre habitatge i en moltes altres coses. Però aquesta declaració d'urgència ha de ser congruent amb el tipus de mesura que s'implanta; i una mesura que resulta que estan un mes debatent-la; que, a més a més, resulta que els ajuntaments que vulguin la podran deixar en suspens; que, a més a més, hi haurà dos anys per posar-la en marxa... Aquest tipus de mesura era perfectament possible i era molt més recomanable haver-ho fet a través d'un projecte de llei.

A més a més, també ho ha dit el Sr. Rosa, ho ha explicat molt bé, és dir, quan surt una norma urbanística restrictiva està justificat que es faci via decret llei per evitar moviments especuladors, però un decret llei en urbanisme o en habitatge, que el que fa és liberalitzar..., no hi ha cap necessitat de fer-ho via decret llei perquè, a més, s'ha aconseguit el contrari, és a dir, que els promotors es preparassin per quan sortís aprovat, per tant, tampoc no està justificat l'ús del decret llei.

Se m'acaba el temps. No sé si les portaveus dels partits que estan a favor em replicaran alguna cosa, ho dubto, perquè alguna d'elles ha estat absent gairebé tot el debat, i en el cas de la Sra. Pocoví, gairebé no ha expressat quina és la posició del seu grup, sinó que s'ha limitat a tornar-nos a explicar el decret llei. Per tant, estaria bé que ho poguéssim confrontar i, si és així, doncs, en el torn de contrarèplica espero poder confrontar els arguments dels partits que donen suport al decret llei.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Castells. Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, Unides Podem no donarà suport a aquest decret llei. Nosaltres estem molt enfora d'aquest model que vostè ofereix. En primer lloc, li diré que pensam que des de l'administració pública, el que ha de fer és habitatge públic. Clar, vostè ja al principi a l'oposició, li recordava que, bé, que el seu partit i el soci del seu partit, no creuen en l'intervencionisme, i ho ha repetit mil vegades, però curiosament és la primera vegada que jo recordi, fins i tot de governs de progrés i potser qualificats de radicals, que posen

limitació al preu de l'habitatge privat. Per tant, un és el que és i no el que diu que no és.

Vostè sí que intenta ser intervencionista, no?, perquè posar aquesta limitació de preus, a través de l'habitatge, a preu limitat, és una intervenció claríssima del mercat. I, clar, és difícil mantenir la coherència, perquè pels mateixos motius no intervencionistes, el seu partit sempre s'ha mostrat en desacord, per exemple, a limitar la compra d'habitatges per a segones residències per part de persones no residents. En canvi, ara, demana el requisit de la residència per a l'adquisició d'aquests habitatges o fins tot, per al lloguer; un requisit de residència, que és molt fàcil esquivar, és molt fàcil d'esquivar, perquè amb un simple empadronament i amb la declaració responsable, d'entrada ja es podrà anar a una notaria, entenc, no? I clar, jo crec que les declaracions responsables no han de tenir efectes de formalitat, han de tenir una pretensió de veritat material, no formal. Què vull dir? Una residència s'ha de poder acreditar, perquè tens un lligam amb el territori on estàs adquirint o estàs llogant. Un resident, no només perquè està empadronat, ho és perquè té la feina, potser a un territori, o no té feina, però té la seva família. És a dir, s'ha de poder acreditar.

Una declaració responsable que no tenguí criteris materials i que només sigui formal, si ho ajuntam que la plantilla d'inspectors -que vostè sap que aquesta és una obsessió que tenc des del primer dia, de fet tenim presentada una PNL en aquest sentit-, açò és incontrolable, és del tot incontrolable que compri gent que realment no és resident i que simplement s'empadroni.

Menorca no té cap inspector, fins on jo sé, Eivissa tampoc. I els que hi ha a Mallorca i a Eivissa, són del tot insuficients per controlar tota aquesta història. Però és que, a més a més, hi ha més coses a controlar. Una cosa que jo també venc dient des del primer dia i que em va sorprendre moltíssim, va ser el règim d'infraaccions i el règim sancionador, que denota una preocupació, que és normal que es tenguí, i denota una preocupació que es facin pagaments complementaris de preus, pagaments complementaris en B, ho hem de dir ben clar. És a allò que atén -com toca, eh?- és el que atén aquest règim sancionador.

I clar, és normal aquesta por, és normal, perquè vostè per una banda ha limitat el preu dins el mercat privat. Jo no sé com sortiran els comptes, perquè si vostè ha limitat el preu i m'imagín que en el seu cap estarien els edificis plurifamiliars, perquè és allà on realment es pot intentar lluitar contra aquesta manca d'habitatge, parlem d'una construcció eficient, en el sentit d'aprofitaments màxims. Per tant, com ho farà? Perquè si fins ara els promotors no ho han fet i sempre deien que no sortia a compte, com pot ser que ara surti a compte, quan vostès els limiten els preus? Jo, francament, no ho entenc.

També pens que en realitat no veurem cap d'aquestes noves edificacions, perquè simplement, tot i que sigui un decret que es diu de mesures urgents, no s'atindrà de forma urgent la mancança d'habitatge que hi ha. Algunes reconversions podrien ser relativament ràpides, com la dels locals cap a habitatges. Jo crec que sí que a vegades la microcirurgia funciona. Aquí clar, quan ja baixem al nivell de què cada municipi haurà de zonificar, perquè clar,... primer, no tots els locals buits

compliran amb el Decret d'habitabilitat, per una qüestió ja directament de ventilació. Però és que fins i tot imaginem que en alguns casos es compleix, clar, la ciutat, el poble el que voldrà és mantenir, si està satisfet amb el model que té, voldrà mantenir algun tipus d'especialització dels barris o de mescla en funció de... Clar, haurem de baixar també a una zonificació, que crec que Inca ja està en el model de zonificar, per posar exemples. Quan passem al darrer, quedarà molt minso, és a dir, bé, serà una bona intenció en alguns casos, però açò no evitarà que no se solucionarà el problema.

El vertader problema que tenim, és que tenim 105.000 habitatges buits, aquest és el gran problema de Balears. Jo crec que precisament els habitatges buits, era l'únic cas que podria meritjar un títol d'emergència, perquè sí permet una mesura d'emergència. Tu li dius al propietari que té un habitatge buit, que està obligat a posar-ho en lloguer i ja sé que açò és intervencionisme, clar que ho és, però és que jo em qued amb aquest intervencionisme, que no consumeix territori. 105.000 habitatges buits. Clar, ni hi ha ni una sola mesura, que... És a dir, a vostès els preocupen els locals buits i no els habitatges buits. Bé, no hi podem estar gens d'acord.

Després aquest equilibri desequilibrat d'augmentar densitats, es pretenen augmentar densitats amb diferents mesures que estan aquí previstes i alhora, en el mateix decret, entregant possibles terrenys, fins ara previstos per a equipaments, per fer més pisos. Llavors on quedaran les futures escoles, els futurs ambulatoris? És a dir, és més població, més població que requerirà de més equipaments i alhora resulta que estan minvant els terrenys per a futurs equipaments.

Que sigui una infracció lleu no posar a l'escriptura de compravenda que es tracta d'un habitatge a preu limitat, jo crec que hauria de ser de les més greus, perquè el problema en futures transmissions i que qui compri de bona fe digui que no sabia res, açò és posar en safata de plata.... D'acord? Ja se sap que hem de pensar..., *piensa como los malos para ganar a los malos*. Açò s'ha de canviar Sra. Consellera, i li agraeisc que pugui anar amb una derivació legislativa com toca.

Vostè ja ha reunit la Mesa d'habitatge i ... no han cregut que siguin efectives aquestes mesures, pel que he llegit, sindicats, els consumidors, però és que també l'Associació Balear de Promotors ja ha dit que creu que açò no permetrà tenir un mínim de l'oferta que és necessària. Per tant, en realitat ningú no creu que açò solucioni, de moment, el problema de l'habitatge.

Bé, als seus socis de VOX dir-los el que ha sortit en premsa aquesta setmana, perquè és molt fàcil donar idees, és molt fàcil criticar, però mirin, el que sortia al *Diari Menorca* aquesta setmana: "A diferència del debat al Parlament sobre la governabilitat, aquí el problema, precisament, és la paràlisi de l'àrea d'habitatge que gestiona la consellera de VOX". Clar, el complicat és gestionar, i la consellera, hi estarem d'acord o no, però ho intenta. Ho dic perquè quantes vegades hem d'escoltar la crítica als anteriors governs de paràlisi...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

I res més, d'acord.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Gómez. Pasamos al turno de réplica. En primer lugar, Sra. Ribas, por parte de VOX tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

No haré uso. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del PP, Sra. Pocoví.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. L'accés a l'habitatge ha estat el gran fracàs de la Sra. Armengol i dels seus socis, vuit anys plantats com estàtues, observant com el preu de l'habitatge es disparava a la nostra comunitat, fins arribar a ser la comunitat més cara de l'Estat espanyol. Vuit anys fora fer res i ara veiem que segueixen igual, amb la mateixa actitud de desinterès total per donar resposta a un dels greus problemes dels ciutadans d'aquesta terra, que és accedir a un habitatge

Tal vegada els sap greu veure que aquest govern davant aquest problema s'ha posat a fer feina al cent per cent des del minut zero, o bé tal vegada els sap greu veure que aquest govern del Partit Popular s'agafa els problemes dels ciutadans seriosament i els dóna solució, o bé tal vegada els sap greu veure que el govern de Marga Prohens ha fet més en tres mesos que vostès en vuit anys.

És inexplicable que s'oposin a aquest decret de mesures urgents. Realment resulta incompreensible. Està ben demostrat que vostès, en matèria d'habitatge, poques lliçons ens poden donar. Amb vostès, famílies es varen veure obligades a compartir casa per no poder assumir el cost de lloguer. Amb vostès, els ciutadans s'han vist obligats a llogar pisos... -perdonau-, habitacions a pisos compartits amb gent desconeguda. Amb vostès, hem vist créixer els barris d'autocaravanes, gent vivint dins cotxes perquè no tenen un sostre on dormir. Amb vostès, hem vist créixer el nombre d'"okupes", persones que s'apropien de cases de forma il·legal, i no just a Palma sinó també als pobles més petits.

Vostès creuen que això realment són mesures per facilitar l'habitatge digne, tal com marca la Constitució? Idò, senyores i senyors d'esquerres, aquestes mesures varen ser les seves. Per no parlar d'altres ocurrencies com, per exemple, la possibilitat d'utilitzar contenidors marítims per a habitatges o bé la prohibició...

(Alguns aplaudiments)

... de vendes a estrangers quan els mateixos socialistes varen vendre la seva seu d'Alaró a un alemany. Fets realment inexplicables, però bé, supòs que és clar que aquesta forma d'actuar és la que el passat 28 de maig els varen situar a l'oposició.

Res a veure, evidentment, amb les mesures urgents en matèria d'habitatge que preveu el decret que avui defensam: augment de l'oferta d'habitatges a preus assequibles i fora consumir territori, generar habitatges a preus limitats, un 40% per sota dels preus de mercat, cost zero per a les finances públiques. I sí, senyors, zero consum de territori.

Sra. Garrido, li record 2015-2023, més llicències en sòl rústic que en tota la història de Balears...

(Alguns aplaudiments)

... vostè, autora de la darrera autopista. Està ben demostrat que prediquen allò que no creuen.

Mesures que respecten l'autonomia local, per molt que s'hi vulguin oposar. És competència de cada ajuntament decidir on, quan i de quina manera s'aplicarà el decret llei. Consultin els seus batles socialistes que aplaudeixen aquest decret. Res d'imposicions, tot el contrari a vostès.

No intentin enganar la gent, els beneficiaris d'aquests habitatges han de tenir residència permanent a les Balears, no poden tenir un habitatge en ple domini i aquest habitatge, aquest nou habitatge, ha de ser el seu domicili habitual. Està clar que governaren, però no varen saber gestionar, no varen saber o bé no varen voler aplicar polítiques d'habitatge que realment solucionassin el problema d'accés a l'habitatge.

Com bé ha dit la Sra. Garrido, rectificar és de ca savis. Per això, ara tenen l'oportunitat de rectificar i de demostrar que sí realment els interessa donar solució als problemes. Passin a fer una política constructiva i deixin la destructiva. Vostès s'han aturat a pensar realment per què estan en contra d'aquest decret? Jo els convidaria a reflexionar, estan en contra de les mesures proposades o de qui les ha proposades...

(Alguns aplaudiments)

... perquè, si estan en contra de les mesures proposades, què més volen?, es tramitarà com a projecte de llei. Tenen la possibilitat de fer totes les aportacions que considerin oportunes per millorar-les. Ara bé, si estan en contra de qui les ha proposades, perquè és una iniciativa del Partit Popular, és aquesta, jo em deman, i si aquestes mesures les hagués proposades un partit d'esquerra, vostès estarien a favor o en contra?

(Petit aldarull)

Aquestes mesures no van de dretes ni d'esquerres, van de facilitar un accés a habitatge digne a aquelles persones treballadores, a aquells joves que no tenen altra via per accedir-hi.

Senyores i senyors diputades, els ho he dit abans i els ho torn repetir: actuïn amb valentia, amb responsabilitat, fora por. Som aquí per donar solució als problemes dels ciutadans. Som aquí per ajudar aquelles persones que no es poden pagar un accés a un habitatge digne, ni a un lloguer digne. No són tan afortunats com nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a las contrarréplicas. Tiene la palabra, en primer lugar, la Sra. Garrido.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Pocoví, jo, a la seva intervenció, li contestaré amb aquell refrany tan espanyol que ha emprat avui la consellera, *se verá, se verá, eh?, se verá*.

(Alguns aplaudiments)

I, miri, el darrer que plantejava, un partit d'esquerres no hagués plantejat aquestes propostes. Cap partit d'esquerres no hagués plantejat aquestes propostes. Supòs que la resta li contestaran en sortir...

(Remor de veus)

... cap... Sra. Durán, la veig nerviosa avui, de veritat, ara tenc l'ús de la paraula jo, si no li sap greu, deixi'm parlar.

El Sr. Castells demanava fa un moment aquesta amnistia quant a les cèdules d'habitabilitat, per què?, no li han contestat, la Sra. Ribas no ha demanat la paraula, la Sra. Pocoví tampoc. Jo li contestaré directament, per què es necessita una cèdula d'habitabilitat a un habitatge fora d'ordenació, és a dir, a un habitatge il·legal? Perquè no es pot vendre aquest habitatge, perquè quan vas a demanar la hipoteca, si no tens cèdula d'habitabilitat, cap banc no et dona la hipoteca -per molt que capegi la Sra. Consellera-, cap banc no et dona la hipoteca.

(Alguns aplaudiments)

Aquest és el vertader motiu de l'amnistia urbanística que fa amb les cèdules aquest decret llei.

Aquest decret llei és una fal·làcia, complet, és una fal·làcia, complet. Comença parlant ..., diu que vol densificar, però només densifica aquells espais que són zones d'intensiva. És a dir, només densifica aquests espais que ja estan densificats. No va a les zones extensives, no va les zones de xalets. A Son Vida, que el metre quadrat està a 100.000 i escaig d'euros o 10.000 euros el metre quadrat, on el seu decret llei seria efectiu, no es pot aplicar perquè és una zona únicament d'unifamiliars. Aquesta és la gran fal·làcia del seu decret. Aquesta és la gran fal·làcia de la seva regulació.

Diuen que volen limitar preus. No és cert, no limiten preus de cap de les maneres. Jo li he posat un parell d'exemples, el Sr.

Rosa també li ha posat un parell d'exemples, 80m², que és un habitatge normal, no és una gran mansió 80m², amb qualificació energètica A que et permet pagar menys d'electricitat cada mes, que això és el lògic i al que podria aspirar qualsevol persona, aspirant a poc, eh?, aspirant a poc, amb el seu decret són 314.000 euros. Quan li aplicam l'IVA... sí, agafi la seva pàgina web. Escolti!, no se la deu haver mirada, Sra. Consellera, agafi la web, agafi la seva web...

(Alguns aplaudiments)

... són 314.000 euros. Si després li aplica l'IVA són 345.000 euros. El Sr. Sagreras avui no ens acompanya, però quan parlava dels habitatges de Metrovacesa parlar de 315.000 amb IVA inclòs era parlar d'habitatges de luxe. Això no són habitatges de luxe, això són habitatges de preu limitat que veurem com acaben aquests habitatges de preu limitat, perquè els promotors ja li han dit que així com ho regula no els agrada.

No són habitatges protegits, no tenen qualificació d'habitatge protegit, no tenen qualificació d'habitatge lliure. S'han inventat una figura que no saben com en sortiran, i els seus socis primordials, que són els promotors, ara li diuen que no la volen aplicar.

Vostès han fet bandera -i li han dit els companys d'altres partits-, han fet bandera de la limitació de preus, però ni tan sols es plantegen aplicar la llei estatal per poder limitar els preus de lloguer. El lloguer és el gran oblidat d'aquest decret. No hi ha mesures per a lloguer, no hi ha mesures per facilitar el lloguer, ni per als arrendadors ni per als arrendataris. Són els grans oblidats. I no apliquen la llei estatal per argumentari de partit. Des de Madrid s'ha dit que les comunitats autònomes governades pel PP no poden aplicar aquesta llei, quan aquesta llei a Balears és més necessària que mai, perquè necessitam poder controlar el preu de l'habitatge. Limitar el preu a 340.000 euros de compravenda, bé, això està molt bé. Limitar el preu de lloguer perquè puguem accedir, perquè els ciutadans, les famílies, els joves puguin accedir a un habitatge, això és dolent, això és el que planteja, la fal·làcia del seu decret llei.

Vostè deia abans que no es poden fer minipisos. Sí es poden fer minipisos, de 28 m². Si jo ara agaf una casa de 180 metres, en puc treure un de 30, un de 70 i un de 80, amb el seu decret, perquè fan una mitjana de 60 m² de superfície edificable, talment, talment, és així.

Això és el que vostè té escrit, perquè vostè diu una cosa i n'escrivi una altra. Si tot el que diu ho hagués escrit, aquest decret seria totalment distint: el que té escrit, que és el que està publicat al BOIB i que és el que està en vigor i que és el que la gent ha d'aplicar, és totalment distint, es poden fer habitatges de 28 m². Per tant, aquest és un dels aspectes que més ens preocupen d'aquest decret llei: es poden fer infrahabitatges, tornen a segregat una altra vegada les persones que menys tenen a espais petits, i amuntegats, directament amuntegats, i els que més tenen, que puguin gaudir del territori, que puguin gaudir dels equipaments, perquè són els que s'ho mereixen. Aquest torna a ser una altra vegada el model.

Acab com he començat: parlem de model, parlem de quin model de societat volem. Volem un model de societat

individualista, amb aquesta llibertat mal entesa que té el Partit Popular, un model de societat individualista que l'únic que planteja és guanyar com més millor i a costa de qui sigui, o volem un model allà on els ciutadans estiguin en el centre del debat?

Això és el que li varen demanar les associacions dia 25 quan va fer la Mesa d'habitatge, encara no les ha rebudes; escolti la societat i rectificar és de savis. Retiri aquest decret llei que encara hi és a temps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rosa, tiene la palabra.

EL SR. ROSA I GASPAR:

En primer lloc, Sra. Vidal, jo li donaré l'enhorabona. Vostè, maldament la Sra. Ribas ens hagi dit que no tenia un pacte o no havien acordat les mesures d'aquest decret llei, no li passarà com al Sr. Costa, per tant, jo crec que és un avanç per a aquest govern i la governabilitat d'aquest país.

Jo, a la Sra. Pocoví li demanaria: jo no sé vostè on era quan la crisi immobiliària, la crisi dels desnonaments, la bombolla immobiliària de principis de segle; li ho dic perquè en aquell moment també hi havia moltíssima gent que ho passava malament, durant el govern del Partit Popular, i es va deixar a la gent que els desnonassin setmana sí, setmana també, i de manera completament impassible, aquests que són tan bons cristians.

(Alguns aplaudiments)

Jo els deman: s'han plantejat què passa a altres territoris del planeta? Vull dir, més enllà que és ver que efectivament a les Illes Balears puja el preu més que a la mitjana de l'Estat, i puja per molts de motius: un, tenim un territori limitat; dos, tenim una pressió demogràfica que no té cap altre territori de l'Estat; tres, tenim una pressió turística que no té cap altre territori de l'Estat. Per tant, no venguem amb històries, no venguem amb romanços, la realitat és la que és, i la realitat és que fins que no canviem el sentit i la funció de l'habitatge, no resoldrem aquest problema. Ens poden fer totes les curules mentals que vulguem, ara bé, si no canviem la funció de l'habitatge, no canviarà la situació de l'habitatge, no hi ha solucions màgiques, s'ha de canviar. I un habitatge és per viure-hi, vull dir...

Sra. Vidal, jo li deia, a les Illes Balears hi ha 652.122 habitatges construïts segons l'INE, i aquest decret llei se n'oblida completament. Fien tota la baixada de preus en el fet que es construeixin nous habitatges... Bé..., de moment és l'únic que hem vist, Sra. Vidal, i, a més a més, és que ni tan sols ens diuen quants esperen fer-ne, la Sra. Pocoví ho hagués pogut dir a la contrarèplica, el Sr. Castells li va demanar a la comissió, "no ho sabem", fem un decret llei en el que ens botam tot el planejament urbanístic municipal, i ni tan sols sabem quin

impacte tindrà. Per tant, jo, la veritat és que no entenc el plantejament d'aquest decret llei.

En tot cas -com he dit a la meva primera intervenció- celebrem que el Partit Popular vulgui intervenir el mercat, crec que hem d'estar d'enhonorabona tots els que creim en els poders públics que el Partit Popular vulgui intervenir en el mercat. Jo no sé si el Sr. Costa hi estarà d'acord o no, però, bé, crec que és una bona passa; crec que és una bona passa perquè fa falta garantir el dret de l'habitatge, i fa falta fer-ho, però anar molt més enllà, perquè l'habitatge a preu limitat no limita preus. Ja li ho ha dit la Sra. Garrido, li ho he dit jo abans, li ho ha dit el Sr. Castells: no estan limitant preus, el que fan és posar un preu que al final serà un preu màxim en determinats barris. A més a més, ataquen l'autonomia municipal, no té en compte els usos, els serveis i les infraestructures que es necessiten...

La regulació de preus no s'ha de limitar només als habitatges de nova creació, s'ha de limitar als habitatges existents, i ha de forçar que els 105.000 habitatges buits que hi ha en aquest país surtin al mercat, i sigui perquè hi visqui gent. El seu director gerent de l'IBAVI deia que com a molt esperava 3.000 habitatges a través del programa de suport, 3.000 habitatges esperen treure d'aquests 105.000, per tant, vull dir... Entenc per tant les declaracions que feia a l'*Ara Balears*, que amb vuit anys tampoc no esperen resoldre aquest problema de l'habitatge.

La realitat, Sra. Vidal, és que -i com li he dit al principi de la meva intervenció- és que és una situació complexa i, si no canviem la perspectiva i la vocació final de l'habitatge, que és que hi visqui gent i no que hi facem negoci, no tindrem un dret i una garantia de l'habitatge. I el problema és que aquest decret llei no resol aquesta qüestió, perquè no trenca amb la vocació de negoci de l'habitatge.

Vostè, amb el decret llei, permet que mesures que ja preveïen alguns planejaments urbanístics, com pugui ser el PGOU de Palma, el PGOU de Palma preveïa que es poguessin fer HPO densificant determinats barris o determinades zones augmentant determinades alçades. Vostè li diu: "no, saps què?, ara ja no importa que sigui un HPO, ara li regalamos un 30% més, per tant, faci més negoci; no només li regalamos un 30% més sinó que, a més a més, l'exonerem de la plusvàlua i l'exonerem de tenir aparcament". No digui que no, perquè és així, ho diu el decret llei, amb aquestes paraules.

Per tant, jo li diria, Sra. Vidal, i aquest és el sentit del nostre vot, hem de canviar el plantejament, li han dit altres grups parlamentaris i li ho reiter, crec que fa falta un pacte per l'habitatge en aquest país, i fa falta un pacte per l'habitatge que posi damunt la taula la necessitat d'abordar el canvi de concepte de l'habitatge, que és perquè hi visqui gent. Ens és igual que hi hagi..., vull dir, hem de deixar de banda els argumentaris que ens envien des de Madrid, vull dir, forçar que hi hagi pisos que entrin al mercat en lloc de tenir-los buits no és una cosa dolenta, és perquè hi visqui gent i perquè baixin els preus. Per tant, hem de forçar-ho, i això -per molt que vostès li diguin intervencionisme- és positiu per a la gent.

Per tant, acab aquí agraint-li, en tot cas, que ho vulguin tramitar com a projecte de llei, perquè crec que en aquest sentit

si vostès cerquen de veure un consens, ens hi trobaran, i expressar una altra vegada el rebuig al decret llei així com està redactat ara mateix.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Castells, para concluir.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Pocoví, espero que no em consideri impertinent perquè ja li he cridat l'atenció a la seva primera intervenció, que no ha estat una presa de posició, no ha estat una fixació de posició, sinó que ha estat tornar a explicar el decret llei, no? I vostè, fixi-s'hi, que vostè puja, clar, això és el que passa quan un ve amb un discurs que ja està escrit i és absolutament aliè al debat, almenys ha tengut el valor de pujar aquí, la Sra. Ribas ni això, ha eludit absolutament el debat; perquè aquest és un debat entre els grups que hi estan a favor, i els grups que hi estam en contra. I jo crec que, per respecte a la ciutadania que ens vota, haurien de venir aquí a debatre les idees que exposem els que estam a favor i els que estam en contra, perquè aquí estam representant els ciutadans que ens han votat i estam representant el debat que tindrien ells a la plaça pública, el tenim aquí. Per tant, seria molt recomanable que quan hi ha un debat d'aquest tipus es vingués a confrontar idees.

Perquè, clar, vostè en un torn de rèplica ens explica, ens ve a explicar, que el Govern anterior va crear molts problemes amb els "okupes", amb les autocaravanes, amb els pisos pastera..., aquesta era la política d'habitatge del Govern d'esquerres. Llavors, li deman, i aquest decret llei en què soluciona tot això, el problema dels "okupes", el problema de les autocaravanes i el problema dels pisos pastera?

Clar, és que llavors vostè ve aquí, a la seva rèplica, en lloc de replicar el que li hem dit..., perquè jo he fet una pregunta, he dit: em poden dir en què afavoreix la creació d'habitatge que regalin les cèdules d'habitabilitat? He demanat això. Ah, això no m'ho ha contestat ningú. En lloc d'això ens ve a parlar dels "okupes", de les autocaravanes i dels pisos pastera, que és un tema que, que jo sàpiga, fins on jo sé, aquest decret llei no tracta.

Per tant, a mi m'agradaria que els diputats tinguessin l'exigència de venir aquí a confrontar idees, perquè ara li acabo de demostrar que si estam en contra d'aquest decret llei no és perquè sigui del PP, perquè jo he criticat una mesura concreta, he criticat una mesura concreta, i vostè, que tenia l'oportunitat de dir-me per què estava a favor d'aquest decret llei, confrontant el que jo li havia dit, ha renunciat a fer-ho. Per tant, aquí qui vota a favor d'això, acríticament, perquè és del Govern, és el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

És a dir, vostès ens acusen a nosaltres, que la Sra. Garrido, el Sr. Rosa i la Sra. Gómez han donat arguments, ens acusa d'oposar-nos acríticament a un decret llei. No. Jo crec que -i, a més a més, la Sra. Consellera ho ha reconegut públicament, respecte del meu grup- hem fet una oposició constructiva respecte del seu decret llei i que, per tant, no venim aquí a criticar perquè l'hagi fet ella o perquè l'hagi fet el Partit Popular, el criticam perquè hi ha mesures amb les quals no estem d'acord i crec que hem justificat el perquè.

I això em porta també a parlar dels jocs de paraules, els jocs de paraules que vostès fan, per fer-nos passar bou per bèstia grossa. Jo abans he parlat de la urgència, vostès han tergiversat la urgència, l'habitatge és molt greu, és urgent fer polítiques d'habitatge. Home, clar que és urgent fer polítiques d'habitatge, però això no justifica fer aquestes mesures amb un decret llei. Em sembla que ha estat la Sra. Gómez que ho ha dit molt correctament, si vostès haguessin volgut imposar mesures d'efecte immediat, com afavorir la posada al mercat d'habitatge buit, això hauria estat justificat fer-ho via decret llei; però fer aquestes mesures de les quals no veurem els resultats fins d'aquí dos o tres anys, no, això no té cap justificació fer-ho via decret llei. Per tant, vostès juguen amb el concepte d'urgència, fan el joc de paraules amb el concepte d'urgència.

Juguen amb el concepte "cost zero". Sr. Costa, els haurà d'ensenyar economia, què vol dir cost zero? O sigui, ara resulta que els sòls dotacionals els dediquem a fer habitatge, molt bé, jo he dit -si vostès volen una figura retòrica- que això és urbanisme franquista, perquè clar, vostès crearan un suburbi i després, d'aquí vint anys algú s'haurà de menjar el problema de pensar on posem els centres de salut, on posem les escoles, on posem els aparcaments, on posem les zones verdes, on posem els bombers, on posem la policia? Bé, el dia que d'aquí vint-i-cinc anys, un ajuntament hagi de solucionar aquest problema, què hauran de fer? Hauran de comprar sòl. Per tant, dir que això és a "cost zero" és tergiversar absolutament les paraules. No, això és pa per a avui i gana per a demà, perquè de cost zero res, perquè aquest sòl té un cost i aquest cost evidentment tard o d'hora s'haurà de pagar.

Després també diuen: "no, això és per als que resideixen permanentment". Per què posen aquest "permanentment", intentant-nos convèncer que això és una política adreçada a gent que fa anys que viu a les Illes Balears? No, a això s'hi podrà acollir qualsevol persona que s'empadroni i empadronar-se costa 10 minuts. Vull dir que de "permanent" res. Per tant, no ens enganyin dient-nos que això és per a la gent que resideix permanentment. No, això és per a la gent que s'empadroni a les Illes Balears, de qualsevol lloc d'Espanya que s'empadroni a les Illes Balears, es podrà acollir a aquestes mesures.

I després també quan ens parlen del canvi d'ús, parlen d'hotels obsolets. Ah!, molt bé, això és molt típic, ens parlen d'un cas hipotètic, hotels obsolets, sí i tant, els hotels obsolets es poden acollir a això i els que no són obsolets també. Clar, és que això no ho diuen. Per tant, vénen aquí, precisament, amb aquest maquillatge de les paraules, precisament per amagar la realitat del decret llei que vostès han dictat i que evidentment tenen el dret de fer-ho, que per això són al Govern.

He dit que nosaltres no estàvem d'acord amb aquest model, nosaltres creiem que mentre hi hagi la pressió demogràfica que hi ha i el model econòmic que tenim, augmentar l'oferta no solucionarà els problemes, no hi haurà una baixada de preus perquè continuarà havent-hi demanda, i aquesta és la regla bàsica, si continua havent-hi demanda, la poca oferta que... -segurament tindrà un efecte, petit, m'imagín, aquest decret llei, però el tindrà-, mentre no solucionem els problemes de demanda, que anem incentivant un petit increment de l'oferta, no se solucionarà el problema. Però en canvi sí que, com he dit, localment podem crear algun problema, podem crear algun bunyol important, que després les generacions futures lamentaran.

De manera que, ja que estam amb els adagis, jo adaptaré una dita del globalisme, que seria "Destruïx localment, encara que no siguis capaç de solucionar el problema globalment".

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Concluido el debate, pregunto si el pleno convalida o no el decreto ley debatido. Votamos.

32 a favor, 24 en contra.

Por tanto, queda convalidado el Decreto Ley 6/2023, de 2 de octubre, de medidas urgentes en materia de vivienda.

(Alguns aplaudiments)

Bien, puesto que ya se ha manifestado que se desea tramitarlo como proyecto de ley, vamos a pasar a votar directamente sobre esta tramitación como proyecto de ley por procedimiento de urgencia. Votamos.

56 votos a favor, por tanto se tramitará como proyecto de ley por procedimiento de urgencia.

V. Designació dels representats del Parlament de les Illes Balears en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Pasamos al último punto del orden del día, el quinto, que corresponde a la designación de los tres representantes el Parlamento en el Consejo Social de la Universitat de les Illes Balears.

De acuerdo con el artículo 7 de la Ley 2/2003, de procedimiento para la designación de estos representantes, los grupos parlamentarios han propuesto a las siguientes personas: por parte de VOX, Ana María Jiménez López; por parte del Grupo Popular, Antonio Bennàssar Arbós y por parte del Grupo Socialista, Cristina Ferrer González.

La Mesa del Parlamento, el 18 de octubre, acordó, según el punto 3 de la Resolución de Presidencia sobre este tema, incluir en esta sesión plenaria, comprobados los requisitos establecidos para los candidatos, someterlo al pleno. De acuerdo con el

punto 5 de la citada Resolución de Presidencia, la votación será secreta y por el sistema de papeletas. Los diputados podrán escribir el nombre de una sola persona de las propuestas y resultarán elegidas las tres que obtengan mayor número de votos.

La Sra. Secretaria irá llamando a los diputados para que depositen la papeleta en la urna.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sr. Pedro Manuel Álvarez i Gelabert.
Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll.
Sr. Carles Bona i Casas.
Sr. Damià Borràs i Barber.
Sra. Isabel Maria Borràs i Rosselló.
Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán.
Sra. María Salomé Cabrera i Roselló.
Sra. Sílvia Cano i Juan.
Sra. Manuela Cañadas i Pinilla.
Sra. Carmen Cañellas i Martín.
Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez.
Sra. Lourdes Cardona i Ribas.
Sr. Francisco José Cardona i Vidal.
Sra. Marta Carrió i Palou.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sr. Josep Castells i Baró.
Sr. Llorenç Córdoba i Marí.
Sra. Ana Isabel Curto i Alemany.
Sra. Patricia de las Heras i Fernández.
Sra. Margalida Durán i Cladera.
Sr. Ares Fernández i Lombardo.
Sra. Irantzu Fernández i Prieto.
Sra. Amanda Fernández i Rubí.
Sra. Cristina Gil i Membrado.
Sra. Cristina Gómez i Estévez.
Sra. Patricia Gómez i Picard.
Sra. Joana Gomila i Lluch.
Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno.
Sr. Omar Lamin i Abeidi.
Sr. Jordi López i Ravanals.
Sr. Antonio Marí i Marí.
Sr. Vicente Marí i Torres.
Sra. Carol Marquès i Portella.
Sr. José Luis Mateo i Hernández.
Sr. Sebastià Mesquida i Pallicer.
Sr. Rafel Nadal i Barceló.
Sr. Iago Negueruela i Vázquez.
Sra. Sandra Palau i Boned.
Sra. Marta Pereira i Santín.
Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra.
Sra. Margalida Pocoví i Sampol.
Sr. Marc Pons i Pons.
Sr. Llorenç Pou i Garcias.
Sra. Maria Ramon i Salas.
Sra. Idoia Ribas i Marino.
Sra. Malena Riudavets i Suárez.
Sr. Sergio Rodríguez i Farré.
Sr. Ferran Rosa i Gaspar.
Sra. Maite Torrent i Pallicer.

Sr. Jacobo María Varela de Limia i Chordá.
Sra. María José Verdú i Torres.
Sr. Antonio Costa i Costa.
Sr. Alejandro Sáenz de San Pedro i García.
Sr. Gabriel Le Senne i Presedo.
Sr. Mauricio Rovira i de Alós.
Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.
Sra. Misericordia Sugañes i Barenys.
Sra. Pilar Costa i Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Ana María Jiménez.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Ana María Jiménez.
Ana María Jiménez.
Cristina Ferrer.
Blanco.
Blanco.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Ana María Jiménez.
Blanco.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Antonio Bennássar.
Ana María Jiménez.
Antonio Bennássar.
Cristina Ferrer.
Cristina Ferrer.

Ana María Jiménez.
Antonio Bennássar.
Blanco.
Ana María Jiménez.
Antonio Bennássar.
Blanco.
Blanco.

(Es procedeix al recompte dels vots per part dels membres de la Mesa)

Los votos emitidos son 57, todos ellos válidos. Votos en blanco, 7; Antonio Bennássar ha obtenido 24 votos; Cristina Ferrer, 19; y Ana María Jiménez, 7 votos.

Por tanto, han sido designados como representantes del Parlamento en el Consejo Social de la UIB los tres candidatos, Ana María Jiménez, Antonio Bennássar y Cristina Ferrer.

Esta designación se comunicará al Govern para que proceda a su nombramiento, conforme al artículo 8 de la Ley 2/2003.

Sin más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
